

ارماگدون

((دریمه نریواله جگره))

لیکوال: استاد امین محمد جمال الدین
 ((د مصر په ازمه پوهنتون کې د اسلامي دعوت او فرهنگ استاد))
 ژباړن: نجیب الله نایل

آرماڳدون

«درېيم نړيوال جگړه»

ليکوال: استاد امين محمد جمال الدين

«د مصر په الازهر پوهنتون کې د اسلامي دعوت او فرهنگ استاد»

ژباړن: نجيب الله نايل

ليکي پوهنه:

د ليکي نوم: ارماگدون «درېيمه نړيواله جگړه»

ليکوال: استاد امين محمد جمال الدين

پاړسي ژباړن: احمد محمدي

پښتو ژباړن: نجيب الله نايل

اړيکشمېره: ۰۷۷۸۸۱۷۲۵۷

برېښليک: afghan.najib@gmail.com

ويبلاگ: رسنۍ www.tolafghan.com/rasanay

کمپوز او ډيزاين: په خپله ژباړن

چاپزيار: محمد ابراهيم ابراهيمي

خپرندوی: مومند خپرندويه ټولنه - جلال اباد

د خپرونو لړ: (۵۱)

چاپشمېر: ۱۰۰۰ ټوکه

چاپنېټه: ۱۳۸۷ لمريز کال

چاپځی: د مومند خپرندويې ټولنې تخنيکي خانګه

د چاپ ټولې رښتې له ژباړن او خپرندويې ټولنې سره خوندي دي.

د ترلاسه کولو پټي:

عبدالمجيد مومند کتابپلورځی، مخابراتو څلورلارې، جلال اباد - افغانستان

اړيکشمېرې: ۰۷۰۰۶۲۶۱۶۱ - ۰۷۷۷۶۲۶۱۶۱

برېښليک: amb_diamond@yahoo.com

هارون کتابپلورځی، اسحق زی مارکېټ، بزاړی څلورلارې، جلال اباد - افغانستان

نوی کابل کتابپلورځی، بورډ بازار - کوزه پښتونخوا

ڊالی،

دغه ڪتاب د خپل ڪران او درانه پلار حاجي رئيس
خان سپېڅلي اروا ته ڊالی کوم، هغه چي تل يي زما
په روزنه او پالنه ڪي نه سترې ڪېدونکي هلې ځلې
کړي دي.

نايل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱۳۸.....	د مهدي خطبه	(۵۲)
۱۴۰.....	د ۱۴۰۰ لېږديز کال د محرم پېښه او د مهدي راڅرگندېدل	(۵۳)
۱۴۷.....	اوومه برخه	(۵۴)
۱۵۰.....	لومړنۍ پېښه له کوپت سره د عراق جگړه او د هغې لاملونه	(۵۵)
۱۵۱.....	دويمه پېښه: د عراق محاصره	(۵۶)
۱۵۱.....	درېيمه پېښه: د شام محاصره	(۵۷)
۱۵۳.....	څلورمه پېښه: د تورو توغونو د درلودونکيو (طالبانو) راڅرگندېدل	(۵۸)
۱۵۵.....	پينځمه پېښه: د افغانستان (د تورو توغونو د درلودونکيو) د سرکوبولو	(۵۹)
۱۵۵.....	شپږمه پېښه: «آرماگدون» درېيمه نړيواله جگړه	(۶۰)
۱۵۶.....	اوومه پېښه: د سرو زرو له غره څخه د فرات مخ گرځونه	(۶۱)
۱۵۷.....	«دغو سرو زرو ته مه نږدې کېږئ»	(۶۲)
۱۵۸.....	اتمه پېښه: د سعودي د خليفه مړينه	(۶۳)
۱۵۹.....	نهمه پېښه: د روژې د مياشتې «رمضاني» نېټې	(۶۴)
۱۶۱.....	لسمه پېښه: د پايلاتونو او جگړو پېښېدل	(۶۵)
۱۶۱.....	يوولسمه پېښه: د محرم په مياشت کې د مهدي راڅرگندېدل	(۶۶)
۱۶۲.....	دولسمه پېښه: په زمکه کې د لښکر ننوتل او د مهدي شهرت	(۶۷)
۱۶۲.....	ديارلسمه پېښه: د کلب غنيمتونه	(۶۸)
۱۶۳.....	څوارلسمه پېښه: مهدي جزيرة العرب فتح کوي	(۶۹)
۱۶۳.....	پنځلسمه پېښه: د پارس (ايران) فتح	(۷۰)
۱۶۳.....	شپاړلسمه پېښه: د يهوديانو ماتېدل، د بيت المقدس فتح	(۷۱)
۱۶۴.....	اوولسمه پېښه: لويه جگړه	(۷۲)
۱۶۵.....	اتلسمه پېښه: له روسيې، چين او هند سره جگړه	(۷۳)
۱۶۶.....	نولسمه پېښه: د قسطنطنيې (ترکيې) فتح	(۷۴)
۱۶۷.....	شلهمه پېښه: د مسيحي دجال راڅرگندېدل	(۷۵)
۱۶۷.....	يوويشتمه پېښه: د عيسى عليه السلام راکېوتل، د دجال وژل	(۷۶)
۱۶۸.....	دوه ويشتمه پېښه: د روم (اېتاليې) فتح	(۷۷)
۱۶۸.....	درويشتمه پېښه: د مهدي او د عيسى عليه السلام مړينې	(۷۸)
۱۶۹.....	څلرويوشتمه پېښه: د کعبې ړنگېدل او د ورځلوی د سترو تڼيو پيل	(۷۹)
۱۷۳.....	اتمه برخه	(۸۰)

- (۸۱) لومړنۍ یادونه: د عراق له زمکې، خلکو او د سرو زرو له غره څخه یې ډډه..... ۱۷۸
- (۸۲) دویمه یادونه: له هلاکېدونکي لښکر سره مه یو ځای کېږه..... ۱۸۰
- (۸۳) درېیمه یادونه: د دغه پړاو حقیقت وپېژنئ او پر خپل رب مو تل باور لرئ..... ۱۸۱
- (۸۴) څلورمه یادونه: که څواک دې درلوده په حجاز، شام، بیت المقدس..... ۱۸۲
- (۸۵) پېنځمه یادونه: که چېرته دې د روژې د میاشتې اسماني نښې..... ۱۸۲
- (۸۶) شپږمه یادونه: له ډلو ډلگيو څخه ځان وساته..... ۱۸۴
- (۸۷) اوومه یادونه: په پناه غوښتلو، ترکیبې او دعا کولو کې تل ډوب اوسه..... ۱۸۶
- (۸۸) اتمه یادونه: د مسیحي دجال داستان یاد کړه..... ۱۸۸
- (۸۹) پای..... ۱۹۱

(۹۰) **وینانکه**..... ۱۹۴

نيوليک

مخکنه	سرليک	گڼه
الف-ب	د خپرندويي ټولنې يادښت	(۱)
ج-و	د مسارکې نوي ژمنې (امامت) د پلي کېدلو شېبې	(۲)
ز-ح	لاپه لار کې ډېر د مينې	(۳)
ط-ل	د ژباړن سريزه	(۴)
۱	د ليکوال سريزه	(۵)
۴	لنډه خپرنه	(۶)
۱۰	د غوره کتابونو ليکلې	(۷)
۱۲	يادونه	(۸)
۱۳	بحث تر ننوتو وړاندې د درېيو ټکو څرگندونه	(۹)
۲۲	لومړنۍ چاره	(۱۰)
۲۳	دويمه چاره	(۱۱)
۲۵	لومړۍ برخه	(۱۲)
۲۷	د پالونکي او بښونکي رب په مرسته د څپرکي خپرنه	(۱۳)
۲۸	له کوپټ سره د عراق جگړه (پټ پايلات)	(۱۴)
۳۴	د امريکايانو پر لور د کوپټ د واکمن تېښته او له روم څخه مرسته تر لاسه کول	(۱۵)
۳۶	د گډو (متحدو) ځواکونو په وسيله د عراق سرکوبول او وروسته	(۱۶)
۳۷	په دغه هکله راغلي يا راوړل شوي روايتونه	(۱۷)
۴۱	دويمه برخه	(۱۸)
۴۳	ای، اسلامي امت	(۱۹)
۴۵	د تورو توغونو د څښتنانو زاڅرگندېدل (په افغانستان کې طالبان)	(۲۰)
۴۹	د تورو توغونو د سرکوبولو لپاره له خپلو توغونو سره د لويديځ راتلل	(۲۱)
۵۰	هغه ښېرونه (آثار) او روايتونه چې د لويديځ د لښکر کشۍ بيانونکي دي	(۲۲)
۵۲	«گوډ» بولندوی او د سويس له کانال څخه د لويديزو ځواکونو تېرېدل	(۲۳)
۵۳	په دغه هکله يولي حديثونه او روايتونه	(۲۴)

ريچارډ مايرز «ګود» د ټولو خواکونو بولندوی.....	۵۴	(۲۵)
هرويمه يوڅه.....	۵۷	(۲۶)
د خبرو خبرنه.....	۶۴	(۲۷)
په پورتنۍ روايت کې د دغو جگړو د اټکلي نېټو لپاره اټکلونه.....	۶۵	(۲۸)
څلورمه يوڅه.....	۷۳	(۲۹)
لومړۍ خبرې.....	۷۵	(۳۰)
کومو څيزونو زه دې خبرو کولو ته اړ کړم.....	۸۰	(۳۱)
له دغو قرينو څخه.....	۸۰	(۳۲)
الف: له محاصرې سره د سفياني تړاو.....	۸۴	(۳۳)
ب: د فرات د سيند د تگلوري بدلېدل او د هغه پر څنډه د بابل د ښار آيا د بدل.....	۸۵	(۳۴)
ج: د سفياني د څېرې ځانگړتياوې په «صدام» کې.....	۸۷	(۳۵)
د: سفياني گډوډو اکونو ته دوه ځلې ماته ورکوي.....	۸۹	(۳۶)
آيا سفياني په دغه جگړه کې کاميابېږي؟.....	۹۰	(۳۷)
پينځمه يوڅه.....	۹۵	(۳۸)
د آرماگدون په هکله پوهېږي؟.....	۹۷	(۳۹)
درېيمه نړيواله جگړه «آرماگدون يا هرمجدون».....	۹۸	(۴۰)
پر افغانستان بريد، د آرماگدون د لمبو پيليزه.....	۱۰۷	(۴۱)
يوه مفهوم ته کتنه.....	۱۱۱	(۴۲)
کله به دغه پېښه رامنځته شي؟.....	۱۱۴	(۴۳)
مهمه بيانیه.....	۱۱۶	(۴۴)
شپږمه يوڅه.....	۱۱۹	(۴۵)
د مهدي خبره او د مهدي د نوم اېښودلو لامل.....	۱۲۵	(۴۶)
د مهدي د راڅرگندېدو د نړېوالې نښې او له هغه سره د بيعت څرنگوالی.....	۱۲۶	(۴۷)
۱- له لويديځ څخه د توغونو راخوځېدل چې بولنه «قومانده» به يې د ګود.....	۱۲۷	(۴۸)
۲- د سرو زرو له غره څخه د فرات مخ گرځونه او پر هغه د خلکو شخړې.....	۱۲۷	(۴۹)
۳- د روزې په مياشت کې د نه اټکل وړ پېښې.....	۱۲۸	(۵۰)
د مهدي لپاره څنگه بيعت اخيستل کېږي؟.....	۱۳۲	(۵۱)

ارماځدون «درېيمه نړيواله جگړه» ((ج))

د مبارکې نبوي ژمنې (امامت) د پلي کېدلو شېبې

په دې کې به هيڅوک شک ونکړي چې د اسلام له سپېڅلي دين پرته د ژوند داسې هراړخيز قانون نشته چې د بشريت مانوي لارښوونه وکړي، دا سمه ده چې له اروپا او امريکا سره وژونکې زهرجنې وسلې شته او درېيم قیامت «درېيمه نړيواله جگړه» هم رامنځته کولی شي، خو داسې يو نړيوال پيغام نه لري چې تر شا يې د لويديځ ماشين وهلي ارام واخلي او ختيځوال له غلامۍ وژغوري. بلکې برعکس دا دی، وينو چې لويديځ په نړۍ کې د جنگ اور بل کړی او ستړي نړيوال دې ته سترگې پر لار دي چې کله به يو ستر ناجي له الهي پيغامه سره راځي او نړۍ به د زور او زرو د واکمنانو له بدمستيو ژغوري. دا پيغام د اسلام سپېڅلی دين دی او ناجي يې د نبوي مبارکې کورنۍ بختور بچۍ «امام مهدي» دی چې گردو اسماني اديانو يې تصديق کړی او د اسلام د ستر پيغمبر عليه الصلوة و السلام مبارکو حديثونو يې په څرگندو ټکو وړاندوينه کړې ده.

آرماځدون يا درېيمه نړيواله جگړه د مصر د نوميالي عالم استاد امين محمد جمال الدين ليکنه ده چې له ډېرو معتبرو او متفق عليه اخځونو څخه په کې گټه اخيستل شوې او همدغسې د ډېرو نويو او حيرانوونکيو سرچينو يادونه هم کوي چې تر اوسه لا د چا پام وراوښتی نه دی. لکه د يهودو او نصاراوو په کتابتونونو کې د اسلام د رومبيو شېبو د علماء کرامو داسې آثار هم شته چې د مسلمانانو د نفاق او کمزورۍ له

امله ترې ترورل شوي او د اوسني وخت مسلمان ترې خبر هم نه دی، خو هغوی ترې گټه اخلي.

د پيغام او محتوا د افاقيت او سترتابه له اړخه دا اثر دومره ارزښتمن دی چې په يوه کمزوري او نهيلي مسلمان کې لکه چې دا اوس يو، هم د غورځنگونو، هيلو او پاڅونونو ولولې پوکلی شي او لکه د اردو ژبې د لومړني نقاد عالم او شاعر مولانا حالي (رح) مسدس چې هندي مسلمانانو په يادو ياد کړی و، د مسلمانانو د انحطاط په دې څوړوونکيو شېبو کې د الله جل جلاله پر وړاندې تر دې لوی عبادت کوم او د خپلي، خو نه اهلېدونکي افغان ولس لپاره ترې ستره ډالۍ کومه ده؟ زما يقين دی چې دا اثر د ليکوال او ژباړونکي د بقا انځور او مؤمنې پرگنې به په زړونو کې ځای ورکړي. ښايي، د ستر ستانه حضرت حمزه بابا (رح) دا دعا قبوله شوې وي، چې:

په تبجنه زمانه کې د حالاتو زگېروي اورم

ته حکمت زما د خضر (ع)، اندېښنه د اپلاتون کړې

د دعا د اجابت څرک له همدې ښکاري چې تبجن لاشه چې په ډالر وهلي دور کې هم لاداسې شازلمي شته چې پر خپلو قلمونو د جهاد بهير څپاند ساتي او دې ته خير دي چې پر کوکنارو بنديز شته، خو پر شرابو نه. همدغسې هغه تسم او زهر چې په ټولنه کې ټلويزيون، خپرونې او بيا په تېره دغه لنډې کيسې چې گام پر گام له جنسي چاودنو پرته بل پيغام نه لري، د کوم هدف پر بنسټ ورته ځمکه هوارېږي. دا د دې لپاره چې د بيرغونو د سيمې زړه، ذهن او اسمان څکې ارادې ترور کړي.

د خپرنډويي ټولنې يادښت

آرماگدون (هرمجدون) يا عبراني ويی دی چې (هر) د غره په مانا او (مجيدو) په فلسطين کې د يوې سيمې نوم دی، نو موخه يې ترې د مجيدو غر دی.

دا کتاب اوسنيو حالاتو ته په کتو سره د الازهر پوهنتون استاد امين محمد جمال الدين په عربي ژبه ليکلی، په کتاب کې ليکوال خبرنه کړې چې روانه جگړه، کومه؟ د چا؟ او ولې ده؟ ليکوال لومړی نړيوالې جگړې ته مهمه کتنه کړې او روان سياسي حالات او جگړې يې خبرلي او بيا يې دا په ډاگه کړې چې دا درېمه نړيواله جگړه ده او د صحيحو حديثونو او د قرآن شريف په رڼا کې يې دلايل وړاندې کړي دي.

لنډه دا چې د قيامت د راتگ او نږدېوالي په اړه په دې کتاب کې بشپړ معلومات شته، نو د دې په رڼا کې هر څوک کولای شي چې پر دې پوه شي چې دا روانه جگړه کومه جگړه ده، د څه لپاره پيل شوې ده او له داسې نورو ټکو پرده پورته کوي.

دا کتاب څه موده وړاندې په هرات کې د احمد شاه ابدالي خپرنډويي ټولنې له اړخه په دري يا پارسي ژبه ژباړل شوی ؤ چې څو- څو ځلې چاپ شو او ډېر لوستونکي لري، د ډېرو لوستونکيو او ليکوالو په بيا- بيا ټينگار سره چې دا ډېر مهم او ارزښتمن کتاب دی، بايد پښتو ته هم وژباړل شي؛ نو دې سترې چارې ته د ننگرهار تکړه ژورنالېست، ليکوال او شاعر نجيب الله نايل سينه وږيوله چې پښتو ته يې وژباړي. د ښاغلي

«ب» ارماگدون «در پيمه نريواله يکره»

نجيب الله دا لومړی ژباړه ده چې په کتابي بڼه خپرېږي، نوموړی پر خپله ژبه ډېر ښه پوهېږي؛ دا ژباړه يې هم په ښه هنري انداز او کره ډول ترسره کړې ده او تر ډېره يې هڅه کړې ده چې د حديثونو او آيتونو په ژباړو کې له ديني علماوو سره سلا مشوره وکړي او د آيتونو او حديثونو سمه او کره ژباړه وکړي او کره مرجع يې څرگنده کړي.

مومند خپرندويه ټولنه وياړي چې د نجيب الله نایل پر مټ د آرماگدون ژباړل شوی اثر خپروي، د دې تر څنگ هوډ لري چې په داسې نور علمي او څېړنيز آثار خپاره کړي. پاتې دې نه وي چې ښاغلی نایل د مومند خپرندويې ټولنې د تخنيکي څانگې همکار هم دی چې په خپلو هنري گوتو يې ډېر کتابونه پسولي دي. پر دې سربېره نایل نورې څېړنيزې ژباړې هم کړي، انشاءالله په بشپړېدو سره به يې د مومند خپرندويې ټولنې له اړخه ډېر زر په کتابي بڼه خپرې شي.

په پای کې مومند خپرندويه ټولنه نایل ته د دې گټورې ژباړې د چاپېدو له امله مبارکي وايي او د الله جل جلاله په دربار کې ورته لاسونه لپه کوي چې نورو داسې کارونو کې برلاسی شي چې خپلې ټولنې ته رښتیني خدمت وکړي.

امين

مومند خپرندويه ټولنه

زه خود ښاغلي نایل او د ده د همزولو شازلمیو دغسې زیار د خپلو دښمنانو پر وړاندې د دفاع پوښی او ډېر کلک کمربند گڼم چې هیڅکله به ماتې ونه مني، همدغسې په دې ویاړ کې مومند خپرندویه ټولنه د خپلو خپرونو له اړخه هم برخمنه ده چې د فحش او سېکس پر ځای علمي او ادبي ډالۍ لري چې دا ټول په حقیقت کې د اسلامي ټولنې او مؤمن توکم د رغاوونې شعوري خوځښت دی.

دا اثر لکه کیسه او ناول خوږ لیکل شوی او د ژباړې حق هم ښه په کې ادا شوی دی. په دې ډول چې د ترکیب رواني، خوږلني او سادگي د مضمون او مانا انتقال ته هیڅ ستونزه نه پېښوي.

حمزه بابا «رح» وايي: «د اسلام سپېڅلی دین د پښتنو له ملي ارزښتونو لکه مېلمه پالنه، زړورتیا، مظلوم ته پناه ورکول او د آزادۍ ساتنې سره ګټه مټ یو و، خو د دې ټولو صفاتو د تحقق لپاره د یوه محور او بنسټ اړتیا وه، د اسلام منلو د دې تنگیالي قام دا فطري اړتیا پوره کړه، نو ځکه یې تاریخ فاتح او د اسلام علمبردار گڼي.»

د کتاب په پای کې ښاغلي نایل د «ویيپانگې» په نوم یوه ښېلونه لري او ښایي، دی هم د پښتو ژبې د سوچتابه لېونی مینې اغېزمن کړی وي، خو عرض دا دی چې د دغه افراط تر شا له پښتون قام سره د دوی د دین او کولتور پر سر ښکېلاکي تعصب څپاند ښکاري. هغوی چې نن سبا نړۍ د ټکنالوژۍ پر ځواک یو کلی گڼي، خو بیا هم پښتو ژبه له عربي او نورو ګاونډیو راپرېکوي. حال دا چې دغه چلند د پښتو ادب بنسټ اېښودونکیو مشرانو لکه استاد حبیبی، استاد رښتین، استاد رشاد او نورو په کلکه غندلی او مسترد کړی دی. زموږ دغو مخورو استادانو هم د

امکان تر حده پښتو سوچه او نړه لیکلې، خو د رانده افراط پلوي یې هیڅکله کړې نه ده. استاد حبیبی وايي: «له ځینو ژبو سره د پښتو د پېړیو- پېړیو ګاونډیتوب او متقابلو اغېزو یو ډول خپلوي رامنځته کړې او ځینو ویونو یې د تابعیت حق ګټلی دی چې باید ترې ونځیستل شي.» ژبه د ثقافت مور ده، زموږ اسلامپالې او هېوادپالې شازلمې باید دغه بهیرونه په کلکه وڅاري او داسې نه شي چې هره لیکنه یې د ژباړې اړمنه او لوستونکي ترې ګټه وانخلي. زه په پای کې د هوډمن «نایل» دغه زیار ته د لوی الله جل جلاله په دربار کې د ایجاب دعا کوم او د خوبولي اسلامي امت په غوږ کې یې د اسرافيلي شپېلۍ د زمزمو او پیغام پیلامه غواړم.

په همدې هیله

ناکار

پوهنتون مېنه

۱۳ لړم ۱۳۸۷ المریز کال

لا په لار کې ډېر د مينې....

که ننني ځوان ادبي بهير ته پام وکړو، تر ډېره د هيلو سترگې وراوړي، زموږ ځوان فرهنگيان که د شعر او شاعري په ډگر کې ځلېدلي يا يې د هنري نشر په ميدان کې نوم وړی، خو تر څنگ يې د ژورنالېزم او ادب نغري هم د خپلو هڅو په تاو تاوده ساتلي دي.

زه چې د چا په باب د بحث چرگۍ تاودول غواړم، هغه بيا پر پورته يادو شويو ځانگړنو سربېره ځينې نورې ځانگړتياوې هم لري، لکه پر کمپيوټري چارو پوره پوهاوی او بيا د دې چارې بېلابېلو پروگرامونو ته لاسرسی چې د کتابونو او مجلو ډيزاين يې په سر کې راځي. ځوان او هڅاند ليکوال او ژورنالېست نجيب الله نايل مې چې کله هم کتلی، نو د کمپيوټر تر شا ناست وي او د کتاب، مجلې يا بل څه پر ډيزاين کولو بوخت وي.

مگر د دې ټولو هڅو تر څنگ يې چې يوه بله ستره هڅه تر سره کړه، هغه د آرما گدون: «درېمه نړۍ واله جگړه» د مصري ليکوال استاد امين محمد جمال الدين ديني اثر دی چې ښاغلي نايل پښتو کړ، په دې اثر کې د قيامت د ورځې د راتلو په اړه د حضرت محمد صلی الله عليه وسلم د احاديثو پر بنسټ ځينې نښې ښودل شوي دي.

د آرما گدون: درېمه نړيواله جگړه اثر په پښتو کولو سره نايل ثابته کړه چې خپلو ديني ارزښتونو ته ژمن دی او غواړي په دې برخه کې سترې وگالي او خولې تويې کړي. زه د ژباړل شوي اثر په اړه څه ويل نه غواړم؛ دا

دی ستاسې پر وړاندې دی او کولی شئ، پر موضوع د ښه پوهاوي لپاره ترې ښه گټه واخلي.

زه همدومره ویل غواړم چې زموږ لیکوال او ژور نالېستان چې کله یو کتاب یا اثر چې موضوع یې هرڅه وي، له یوې نه بلې ژبې ته راژباړي، باید څو ټکو ته پام وکړي. تر هر څه وړاندې پر موضوع بشپړ حاکمیت ته اړتیا ده چې ژباړونکی په هغه مسلک یا رشته کې معلومات ولري، که په موضوع کې یې پوهه کمه وي، نو ښایي چې ژباړه یې ستونزې ولري. بله دا چې پر دواړو ژبو او د هغو پر ګرامري قواعدو پوهاوی ولري او د دې تر څنګ په ښه انداز مفهوم وژباړي چې تر ډېره دا چاره د ښاغلي نایل په ژباړه کې تر پام او نظر لاندې نیول شوې ده.

څرنگه چې ښاغلي نایل هڅه کړې او دا ارزښتناک اثر یې پښتو کړی. هڅه یې د ستایلو ده، خو:

د کړېوان خپرل منزل نه دی مجنونه!

لا په لار کې ډېر د مینې مقامات شته

تمه لرو چې نایل به پر دې بسنه نه کوي او لابه خپلو هڅو ته دوام ورکوي چې دا ډول د نورو ارزښتناکو آثارو ژباړې ته متې رابډ وهي.

د نایل د لا برياليتوب په هيله

برک میاخیل

بي بي سي سيمه یيز دفتر، جلال اباد

د ژباړن سريزه

دا د لوی ذات الله جل جلاله له درباره د مننې او شکر ځای دی چې لکه زما غوندې یو بېخواکه بنده ته یې د دې ځواک راوبانښه چې د ورځلوی (قیامت) د نښو نښانو په اړه د لیکل شوي کتاب (آرماگدون) د ژباړې یوه چاره ترسره کړم او د پایلاتونو (فتنو) په یوه داسې پړاو کې چې ټوله نړۍ یې په خپلو چټلو منگولو کې رانغاړلې ده، د دې جوگه یې کړم چې د انسانیت د ستر لارښود حضرت محمد صلی الله علیه وسلم هغه ویناوې او لارښوونې چې له دغو پایلاتونو څخه د ژغورنې لامل گرځي، وړاندې کړم.

په دې وروستیو کې په هراړخیزه توګه د ژباړې ډګر ډېر تود ښکاري او هر ځوان چې پر کومې بهرنۍ یا پردې ژبې پوهېږي، په دې هڅه کې دی چې یو څه ترې راوژباړي؛ مګر دغه ځوانان دې ته نه ګوري چې دغه کتاب چې نوموړی یې راژباړي، د ده ټولنې ته څومره ګټور او څومره زیانمن دی، آیا د ده د ټولنې کوم درد و رنځ پرې درمل کېدای شي او که نه هسې د لیکوالۍ په لینکلر کې د خپل نوم زیاتونه ورته ښه برېښي. د بېلګې په توګه له بهرنیو ژبو څخه د ناولونو د ژباړې بهیر ډېر ګرم جوتېږي، خو په دې ناولونو کې زموږ آر اسلامي او افغاني فرهنگ ته ډېرې تنګونې شته او په کې هغسې خبرې او ټکي راوړل شوي دي چې له انسانیت سره نه ښايي.

«ي» ارماگدون «درېمه نړيواله ډگره»

پورتنیو ټکو ته په پاملرنې سره ما آرماگدون ^۱ «درېمه نړيواله جگړه» کتاب د دې لپاره وژباړه چې له یوې خوا په کې زموږ ټولنه له خپل دین څخه خبرېږي او له بلې خوا په کې له راتلونکیو زیانونو او ستونزو څخه چې هیڅوک ترې بچ کېدای نه شي، هم خبرتیا ترلاسه کوي. نوموړی کتاب خورا ډېر پخوا لیکل شوی ؤ، خو د ژباړې لپاره زما ورته ډېر وروسته پام شو؛ ځکه چې نوموړی کتاب په بېلابېلو ژبو کې شتون درلوده، نو د دې اړتیا وه چې راوژباړل شي.

یوه ورځ په عبدالمجید مومند کتابپلورځي کې له نورو ګڼو فرهنگي انډیوالانو سره په مجلس کې بوخت وم، ناڅاپي مې پر دې (آرماگدون

^۱ - څرنګه چې هرمجدون یا اوبنتی آرماگدون عبراني ویی دی، نو په عبراني کې نوموړی ویی په لاتني ډول داسې لیکل کېږي:

(227 ٦٦)

په یوناني ژبه کې آرماگدون داسې **Αρμαγεδών** یا د **Har-Magedon** په وزن لیکل کېږي چې مانا یې ترې د مګیدو غریا سیمه ده یا په اوسنۍ انګرېزي ژبه کې ورته Armageddon وایي چې دلته ترې هم یوه مانا د مګیدو سیمه او بله یې د انګرېزي ویونکي د وروستنۍ جګړې یا وروستنۍ نظامي مانورې وړاندې کوي چې د عیسویانو په نظر به دغه جګړه د خدای او شیطان ترمنځ وي. هو، که سړی فکر وکړي چې شیطان څوک دی، نو زما په اند دا اوسني نظامي ځواکونه چې په ټوله نړۍ کې یې کشمکشونه او د هېوادونو ترمنځ لټجې جوړې کړي دي، له دوی پرته بل څوک کېدلای نه شي.

همدارنګه آرماگدون ته نورې ماناوې هم شته چې د نړۍ پای، د وخت پای، د نباتي نړۍ پای او مدنیت، انسان او نبات ته خطر یې یادولی شو.

«دغه په لمنلیک کې راغونډ معلومات مې له انټرنېټ ترلاسه کړي دي- ژباړن»

ارماځدون «درېمه نړيواله ډکړه» ((ک))

سترگې ولگېدې؛ د څو پاڼو تر اړولو رااړولو وروسته مې نصيرالله مومند ته وويل چې که دغه کتاب په پښتو ژبه کې نه وي، نو راژباړل يې اړين او ضروري دي، ځکه چې د کتاب د منځپانگې په پام کې نيولو سره له يوې خوا ديني گټه لري او له بلې خوا په نړۍ کې د روان کشمکش او د شتو پايلاتونو د څېړنې لپاره زموږ د مذهب دريځ په کې خورا ښه څلېدلی دی او سپړی ښه پوهېږي چې د انسانيت ستر لارښود حضرت محمد صلی الله عليه وسلم يې په اړه څومره ښې لارښوونې او مشورې وړاندې کړي دي.

گرانو لوستونکيو! ستاسو په لاسونو کې کتاب د مصر د الازهر پوهنتون د اسلامي دعوت او فرهنگ په څانگه کې د استاد امين محمد جمال الدين څېړنه ده چې د حضرت محمد صلی الله عليه وسلم له سپېڅليو ويناوو او حديثونو څخه يې د ورځلوی د نښو نښانو په ښودلو او اثبات کې گټه پورته کړې ده. نوموړی کتاب ما له پارسي ژبې څخه چې احمد محمدي له عربي راژباړلی ؤ، پښتو کړی دی، کېدای شي چې ځينې نيمگړتياوې او ستونزې ولري، هغه دا چې ژباړه بايد له لومړۍ ژبې څخه شوې وای، ځکه چې له ژباړې څخه په ژباړه کې به منځپانگې او مفهوم ته څومره زيان رسېدلی وي او دويمه دا چې يو الله جل جلاله پوره دی، کېدای شي له ما څخه هم په ژباړه کې زياتی يا کمی شوی وي، نو که تاسې کومه نيمگړتيا ویتۍ، د مهربانۍ له مخې يې له کمزوري بنده څخه درېغ نه کړئ.

په تلو- تلو کې د تنگراه پوهنتون د ژبو او ادبياتو د پوهنځي له درانه استاد، د هېواد د پياوړي ليکوال او شاعر استاد فضل ولي ناگار د

زړه له تله مننه کوم چې پر دې ژباړې يې سرېزه وليکله او په خپلو ارزښت لرونکې ليکنې سره يې د دې کتاب ارزښت لازيات او څو چندان کړ. همدارنگه د افغانستان په ختيزه سيمه کې د بي بي سي نړيوالې راډيو د پښتو څانگې له خبريال او د تنگړهار پوهنتون د ژبو او ادبياتو د پوهنځي له درانه ببرک مياخېل څخه هم نړۍ نړۍ مننه کوم چې د خپل زما د لنډې پېژندگلوي په بهانه يې زما په اړه کرښې تورې کړې. په پای کې د مومند خپرندويې ټولنې له درانه مشر نصيرالله مومند څخه ډېره مننه کوم چې د کتاب د چاپ او خپراوي لپاره يې سينه وډوله، د دغه ډول ښو چارو د ترسره کولو لپاره دې الله جل جلاله تر ډېره ژوندی لري. يو ځل بيا هم په تلو-تلو کې که تاسې له نوموړي کتاب څخه څه زده کړي وي او يا مو ترې خوند اخيستی وي، نو له دعا مې هېر نه کړئ او که تېروتنې راڅخه شوي وي، نو بښنه يې غواړم او که پرې تاسې پوه شوي ياست چې نيمگړتيا شته، نو مې پرې پوه کړئ.

درناوی

نجيب الله نايل

د لیکوال سریزه

الحمد لله رب العالمين، القائل في كتابه العظيم: «فَهَلْ

يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً ط فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا^ع

فَأَنِّي هُمْ إِذَا جَاءَهُمْ ذِكْرُهُمْ ﴿١٨﴾

[محمد: ١٨ آیت]

والصلاة والسلام على اشرف المرسلين و سيد الاولين
والاخرين و امام امتقين و حيينا محمد بن عبدالله صلى الله عليه
وسلم و بارك عليه و على ذريته و ال بيته و من سلك سبيلهم
واتبع هداهم الى يوم الدين.

اما بعد: ای، اسلامي امته!... ای، قرآني امته!... ای، د
محمد عليه الصلاة والسلام امته!... دا یو سملاسي غږ دی... او دا
تاسې ته وروستنی خبرې دي. دا یوه سملاسي او فوري چيغه ده،
ځکه چې پېښې او حوادث هم په چټکتیا سره پېښېږي، جگړه گرمه
ده او پرېکړې د اسلامي امت پر پوښا کېدو او نابودی هم راڅرخي.

۱- دوی ورځلوی (قیامت) ته په تمه نه دي، مگر پر دوی به ناڅاپي راشي. هرگوره،
هره نښه څرگنده شوې ده، نو د دوی لپاره د ورځلوی د راتگ په اړه د پند
اخیستلو لپاره د قیامت نښې له کومه شي.

دا وروستنی خبرې دي، ځکه چې د نويو صليبي جگړو نڅاره غږول شوې او توغونه (بیرغونه) يې په خوځېدو راغلي دي.... دښمنان په ډېرې چټکۍ سره رانږدې شوي دي.... او په کارونو او چارو کې يې لټي او سستي نه تر سترگو کېږي او د خپلو نڅو (نقشو) په پلي کولو کې هوډمن (مصمم) دي.

نه پوهېږم چې زما دا غږ به ستاسې تر غوږونو درورسېږي يا دا چې ورانوونکيو بمونو، وژونکيو توغنديو او د ټولورنو وسلو غږونو کانه او خپه کړي دي، دا مهال موږ د درېيمې نړيوالې جگړې «ارماگدون» په ډگر کې ولاړ يو.

پر خدايېو: نه پوهېږم، د هغه کس چيغې او فريادونه څه شول چې زما پر کتاب «د اسلامي امت مام [منگ- عمر] او د مهدي د راڅرگندېدو نږدېوالي» به يې يرغل کاوه او زموږ له هغو خبرو يې تته يا انکار کاوه چې د «ارماگدون» د رانږدېدو او د مهدي د راڅرگندېدو د نږدېوالي څرگندوونکې وې.

د هغه چيغې او فريادونه څه شول؟ آيا هواته ولاړې يا دا چې د تنگ و شرم اوبنکو خپه کړې؛ په داسې حال کې چې د پېښو څرگندېدل په چټکۍ سره وينو او د نړيوالې جگړې د نڅارې غږ ورځ تر ورځې په چټکۍ سره پورته کېږي. خو اوس د شخړو او پرې وخت نه دی، نو پر ما او د اسلامي امت پر ټولو وگړيو لږمي ده چې شخړې او لانجې يوې خوا ته وغورځوو او يو شو او د يوسف عليه السلام په

وينا، موږ يو بل ته د ورور غږ وکړو، لکه چې ويل يې: «قَالَ لَا
تَثْرِيبَ عَلَيْكُمُ الْيَوْمَ يَغْفِرُ اللَّهُ لَكُمْ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٩٢﴾»
[يوسف: ۹۲ آيت]

«نن ورځ پر تاسې هيڅ پړه نشته، الله جل جلاله تاسې وښلي او
هغه له غوره ښوونكيو څخه دی.»
څه ښه ده چې دغه شعر ووايم:

ستبدی لکه الايام ما کنت جاهلاً

و ياتيک بالاخبار من لم تزود

تاسې ته هغه څه چې پرې نه پوهېږئ، د زمانې تېرېدل روښانه
کوي او تاسې ته دا خبر درکوي چې تاسې ورته هيڅ چمتووالی نه
لرئ.

والحمد لله أولاً و آخراً

امين محمد جمال الدين

لنډه خبره

له الله جل جلاله څخه د مرستې په غوښتلو او د بښنې د هیلې په لرلو سره خبرې پیلوم. سملاسي چیغې او د ستونزو د اعلان خبرداري ته مې اسلامي امت په «د اسلامي امت مام او د مهدي د راڅرګندېدو نږدېوالی» کتاب کې پاملرونکی (ملفت) کړ.

- بیا هم پر عالمانو، واکمنو او مشرانو؛
- لیکوالو، روڼاندو، سیاست د ډګر شخصیتونو او نظامي رهبرانو؛

- ځانګړیو او عامو وګړیو، سړیو او ښځو، مسلمانو کوچنیانو او غټانو؛

غږ کوم او خبرداری ورکوم چې مسلمانان دې له لټنې خبر او له خوبه دې راویښ شي او پر دې، دې پوه شي چې په ستونزمنو درو او د جګړو په دروازو کې ولاړ دي او له هغو لولنګرو او بهرحمو جګړو او بلاګانو سره مخامخېدونکي دي چې هیڅ څیز نه پرېږدي او نه یې خوشې کوونکې دي.

رسواکوونکې او تورې جګړې او اریانوونکي پایلاتونه (فتنې) چې پر یو او بل پسې راروان دي یا لکه د سمندر د شور جوړوونکیو څپو غوندې پر یو او بل پسې د خوځېدو په حال کې دي او هیڅوک ترې بې زیانه او په امن کې پاتې کېدای نه شي، خامخا زیان ورته رسوي؛ د شام د شاوخوا له زمکو به راچاپېرېږي، مصر به تر خټې

لاندې راولي، هغه وخت به عراق ټوټه- ټوټه کېږي او جزيره به پايمالېږي.

هغه څه چې مې په کتاب ياد کړي وو، د هغوی پر پېښېدو مې باور درلوده؛ لکه څنگه چې خپل ځان مې پايلاتونو او جگړو ته په ډېر نږدې واټن کې لیده. همدارنگه مې يادونه کړې وه چې يهوديان هم پر وروستنی جگړې چې د «آرماگدون» پر نامه يې يادوي، باور لري؛ لکه څنگه چې يې په انجيل کې يادونه شوې ده، خو زياتره ديني نسخې يې په خپله د دغې جگړې د ټاکلې نېټې په اړه خبر ورکوي. د بېلگې په توگه: يهوديان د دغې جگړې پېښېدو ته په ۱۹۹۸ زېږديز کال کې په تمه دي او نصارا پر دې گروهمن دي چې دغه جگړه به د ۲۰۰۱ زېږديز کال په مني کې پېښېږي.

خبره په هغه ډول ده چې هغوی يې وايي، البته يوه ډله وايي چې په هغې کې د وړاندېوالي او وروسته والي شونتيا (امکان) شته او البته لږ توپير به په کې وي، مگر دغه «لږ توپير» د نړۍ د مام اوږدوالي ته په پام سره په دقيقو او گړيو (ساعتونو) اندازه کېدلای نه شي، بلکې د هغې د اندازې واحد مياشتې او کلونه دي، ځکه چې نړۍ د څو زرو کلونو مام لرونکې ده.

د کتاب درلودونکي په دغې اندازې اخیستنې کې د ستورپېژندونکيو (نجوميانو) له کړنلارو او روشونو څخه گټه پورته کړې نه ده، بلکې د خبرو بېخ و بنسټ يې هغه کتابونه دي چې پر

هغوی ایمان لري. د بېلگې په توګه د دانیال په یانه (سفر) کې راغلي دي چې: «له سپېڅلي مې واورېدل چې خبرې یې کولې او یوه بل سپېڅلي له هغه څخه چې خبرې یې کولې، وپوښتل چې د تلپاتې بلهاری [قربانۍ] په اړه مفکوره او له منځه وړونکې ګناه چې سپېڅلتیا او لښکر به پایمالولو ته پرېږدي، کله به وي او هغه ما ته وویل: [د دوه زره او درې سوه یم تر مابینامه او سهاره به سپېڅلی لا سپېڅلی شي.]» [اصحاح: ۱۳۰۸-۱۴]

په کاتولیکي چاپ کې هغه په دې ډول دی: «د دوه زره او درې سوه یم تر مابینامه او سهاره به هغه ته بیا د سپېڅلتیا رښتې [حقوق] بېرته ورکړل شي.» دغه ډول متنونه او بېلگې د هغه قوم په کتابونو کې موندل کېدای شي او د هغوی یوه ډله عالمان پر دې توانېدلي دي چې له هغو څخه د بریدونو او جګړو لپاره ټاکلې او دقیقې نېټې راوباسي، نو د هغوی متنونو او عبارتونو ته په پام سره یې له هغوی ټاکلي وختونه څرګند کړي دي. خو زما الواکونه (نظریات) د نړۍ د پای په اړه د هغوی له الواکونو سره همغږي لري او د دقیق مهالوېش له مخې له هغوی سره یو ډول نه دي. دغه خبره باید یاده کړم چې نه پال کتونکی یم او نه ستورپېژندونکی، نه هم د هغوی د دلیلونو راوړونکی او نه هم د هغوی پلېونی (تابعدار) یم، بلکې زما لپاره زما خپل دلیلونه او خپلې سرچینې شته، لکه څنګه چې هغوی دلیلونه او کتابونه لري. البته په هغه ځای کې چې د

هغوی له خبرو سره زموږ د کتاب خبرې همغږې او یو شان کېږي، مینه لرم، د پېغمبر حضرت محمد صلی الله علیه وسلم د اجازې پر بنسټ چې په دې هکله یې ویلې ده. یوه ځای کې وايي: «بلغوا عنی ولو ایه و حدثوا عن بنی السرائیل ولا حرج»^۱

«ورسوی، زما له خوا څخه، که څه هم له تاسې سره یو آیت وي او له بني اسرائيلو یې روایت کړی او هیڅ ستونزه پر تاسې نشته.» هغوی هم په خپل وار زموږ له خبرو څخه دلیلونه تر لاسه کړي دي. د هغوی یو قس / امیل بطرس نومي پوه (عالم) په خپلو ساتونکیو تسمو^۲ کې- چې له ما سره شته- خپلو پليونو (پیروانو) ته داسې وايي: «د مسلمانانو علماء هم د نړۍ د پای په هکله خبرې کوي او د آرماگدون بریدونه او جگړې یادوي.»

په همدې حال کې د «د اسلامي امت مام او د مهدي د راڅرگندېدو نږدېوالی» کتاب نوم یادوي او البته په وار- وار سره د دغه کتاب نوم د خپلو خبرو د همغږۍ د دلیل په موخه زموږ مسلمانانو له خبرې سره په ډېرې خوښۍ یادوي. هغه د دغه کتاب له خبرېدا څخه خپلو پليونو ته د وروستنۍ زمانې د جگړو په اړه خبرې کولې. «خبر اوسئ... ما د زړه له تله باور درلوده چې موږ د پایلاتونو، بریدونو او جگړو تر څنګ په خورا ډېر نږدې واټن کې ولاړ

۱- صحيح البخاري (۳۲/۸۲)، له عبد الله بن عمرو بن العاص رضی الله عنه څخه.

۲- چې له پنبې او ورېښمو څخه جوړه وي.

يو، مگر اوس تر لږې مودې تېرېدو وروسته چې په لسگونو کتابونه مې لوستي دي او په لسگونو هيجان راپورته کوونکي اړوند کتابونه مې د لوستنې لپاره موندلي او تر دې وروسته د صليبي لښکر جنګي بېړيو له ماڼوگانو، ورانوونکيو وسلو، توغنديو او الوتکو سره په عمان سمندر، په هند سمندر او د عربي خليج په اوبو کې له ترهګرۍ سره د مبارزې تر سرليک لاندې لنگر اچولی دی. کولای شم، سوګند ياد کړم او هيڅ يوې استثنا ته قايل نه شم چې د وروستنۍ زمانې بريدونه او جګړې او هغه څه چې د درېيمې نړيوالې جګړې او «آرماگدون» پيلوونکي دي، غاښونه يې تېره کړي دي، لستونې يې رابډوھلي دي او بريدکوونکي شوي دي او بنايي د «بحثري» وينا په خپل دغه شعر کې چې له «د کسری پر تخت يوه شېبه» بوللې څخه يې موږ رااخيستی، يادوم:

والمنايا موائل و انوشر

و ان يزجی الصفوف تحت الدرفس

«مرګ تر سترګو او نظر لاندې ولاړ دی او انوشېروان اوس هم لښکرې تر کاوياني توغ لاندې راټولوي.»

خبردار! مرګ خپل اوزار «وسايل» راټول او زيات کړي او خورا نږدې دی چې د ميليونونو انسانانو سترګې په خپلو غاټکيو کې ورښکته کړي. انوشېروان (بوش) لښکرې راټولوي او تر لويديز او صليبي توغ لاندې يې ځواکونه راټول کړي، تر دې چې ختيځ او

لویدیځ د لښکرو د آس ځغلونې ډگر گرځي او وروسته د نړۍ ټولې لښکرې په یوې سختې او کورنۍ سوزوونکې - مخامخ جگړې کې ښکېلېږي. د آشا (اژدها) جگړه Dragon War چې رانږدې ده، د تړون کوونکیو جگړه، اټومي او وړانوونکې جگړه، غوښه تویوونکې جگړه، درېمه نړيواله جگړه او د آرماگدون Armageddon جگړه د پېښېدو په حال کې دي.

ای، اسلامي امته!... ای، قرآني امته!... ای د محمد علیه الصلاة والسلام امته! دغه تاسې ته وروستنی غږ او رسونه (پیغام) دی، هغه څه چې مې په وړاندېني کتاب کې په لنډه توګه ویلي وو، اوس مې هغوی ته زیاته څېړنه او توضیح ورکړه او هغه څه چې مې له ناڅیزې لوستنې (مطالعې) څخه د اریانوونکیو او هیجاني نښو په اړه موندلي دي، ستاسو پر وړاندې مې کېښودل. لکه څنګه چې مې مطلب څرګند کړی، نو سرچینه یې هم یادوم او د خپل آر ویونکي (سرچینې) ته یې تړاو (نسبت) ورکوم چې پازه (مسئولیت) یې د هغه د خپلې خبرې پر هغه وي. که چېرته ما پر هغه باور او اعتماد نه کولای، نو د هغه له څرګندونو څخه مې هم مخ اړاوه یانې صرف نظر کاوه. دغه مطلبونه له هغه څه سره ما مخکې یاد کړي وو، لنډ تړاو او همغږي لري. خو هغه سرچینې چې ما ترې ګټه اخیستې ده، د هغوی نومونه په لاتدې ډول راوړم او بویه ټول دغه کتابونه پرته له چا څخه د غوښتنې له مخې ما ته رارسېدلي دي، یوه برخه یې عرب او

مصري ملگريو راډالۍ کړي دي او دغه امر يې راباندې وکړ چې که چېرې مې اريانوونکې نښې بيا موندلې، نو عامو خلکو ته يې له څرگندولو څخه درېغ نه کړم او وکولى شم چې امت ته د تبليغ رښته مې ادا کړې وي او الله جل جلاله ښه ملگرى او مرستندوى دى.

د غوره کتابونو ليکلى

۱- الفتن (٢٠):

ابو عبد الله، نعيم بن حماد (ت: ٢٢٩ لېږديز - ٨٤٤ زېږديز)
المكتبة التجارية - مكة المكرمة.

۲- القول المختصر فى علامات المنتظر (٢):

ابوالعباس احمد بن محمد بن حجر المكي الهيثمي (ت: ٩٧٤ ل - ١٥٤٧ ز)

مكتبة القرآن مصر، مكتبة الساعي - السعودية.

۳- الاشاعة لاشراط الساعة (٢):

الامام البرزنجي (ت: ١١٠٣ ل - ١٦٩٢ ز)

مكتبة و مطبعة المشهد الحسيني

۴- المهدى المنتظر على الابواب:

محمد عيسى داود، طبعة اولى سنة ١٩٩٧ ز - عربية الطباعة والنشر.

۵- اسرار الساعة و هجوم الغرب:

فهد سالم، طبعة اولى سنة ١٩٩٨ ز- مكتبة مديولى الصغير.
٦- حمى سنة ٢٠٠٠:

عبدالعزيز مصطفى كامل، لومرى چاپ، ١٩٩٩ زېږديز كال.
٧- يوم الغضب:

سفر بن عبدالرحمان الحوالى، لومرى چاپ، كال ١٤٢١ ل- ٢٠٠٠ ز- سعودي.

٨- البيان النبوى بدمار اسرائيل:

فاروق احمد الدسوقي، لومرى چاپ، كال ١٩٩٨ ز- الاسكندريه.

٩- المسيح المنتظر و نهاية العالم:

عبدالوهاب عبدالسلام طويله، لومرى چاپ، كال ١٩٩٩ ز- دارالسلام للطباعة والنشر.

١٠- هل ينتهى العالم عام ٢٠٠٠:

سليمان المدني، لومرى چاپ، كال ١٩٩٦ ز، المنارة بيروت- دمشق

١١- نهاية اسرائيل فى القرآن الكريم:

محمد ابراهيم مصطفى، لومرى چاپ، كال ١٩٩٧ ز.

١٢- تنبؤات نوستر داموس (كره كتنه او تحليل):

محمد سلامة جبر، لومرى چاپ، كال ١٩٩٧ ز، مكتبة الصحوة- الكويت.

يادونه

د يادونې وړ ده چې د (*) نښه چې د يو لړ کتابونو مخې ته اېښودل شوې ده، د اوسمهالو (معاصرو) ليکوالانو پورې اړوند نه دي. البته د پخوانيو ټولو کتابونو نومونه مې په نوموړي ليکلې کې راوړي نه دي، د بېلگې په توگه: د الفتن د امام ابن کثير او د العرف الوردی فی اخبار المهدی کتاب د امام سيوطي، کشف عن مجاوزة هذه الامة الالف د سيوطي او نور. يواځې مې د هغو يو لړ کتابونو نومونه چې په وروستيو کې مې لوستي وو او په هغوی کې يو لړ اريانوونکې نښې چې د نننۍ ورځې له واقعيتونو سره يې همغږي درلوده، راټولې کړې.

(**) الفتن کتاب د امام ابی عبدالله نعيم بن حماد تر نورو کتابونو وروسته د ډېرې يادونې وړ دی، ځکه ليکوال په دې کتاب کې د جگړو او پايلاتونو څرگند ټکي له حديثونو څخه چې په نورو کتابونو کې لږ موندل کېږي، راټول کړي دي. ناويلي پاتې نه شي چې نعيم بن حماد له تبع تابعينو او د امام بخاري له شيوخو څخه په درېيم کتار کې ځای لري، ځکه امام بخاري د تبع تابعينو له ډېر غټ شخص څخه روايت کړی دی. «د فتح الباري سريزه: شيوخ البخاری، ۴۷۹ مخ»

بحث ته تر تنوتو وړاندې د درېيو ټکو څرگندونه

۱- د نبوي حديثونو او نښيرونو (آثارو) په اړه بايد يادونه وشي چې ټول حديثونه او نښيرونه يواځې په مشهورو کتابونو لکه صحيح بخاري، صحيح مسلم، مسند احمد، سنن ترمذي، ابی داود، ابن ماجه او نورو نومياليو کتابونو پورې تړلي دي، بلکې زيات کتابونه په حديثونو کې شته چې د لږ شهرت لرونکي دي، لکه: صحيح ابن عوانه، د طبراني ليکنې، سنن ابی سعيد، تاريخ ابن عساکر، مصنف ابن ابی شيبه، د ابن مقري ليکنې او پر دې سربېره لکه د ابی نعيم حلیه الاولياء، د نعيم بن حماد کتاب الفتن او آن نور کتابونه هم شته چې د حديثونو د فنونو او علومو له څانگوالو (متخصصينو) پرته ورسره نور اشنایي نه لري.

همدارنگه ناويلي پاتې نه شي چې نادرې او لږې پيدا کېدونکې نسخې شته چې د مشهورو او نامشهورو حديثونو رانغاړونکې دي. دغه نسخې چې تر اوسه د چاپ پر گاڼه پسولل شوي نه دي، د نړۍ په مشهورو کتابتونونو (لکه په عراق کې عراقي مکتبه، په ترکيه کې د استانبول کتابتون، په طنجه کې د مکتبه تراث، په رباط کې د مکتبه درالکتب القديمه او د دمشق په اموي جامع کې د مکتبه بحره الشام) کې ساتل کېږي، پر دغو لږو پيدا شونکيو نسخو سربېره نورې په واتيکان د پاپ په کتابتون کې ساتل شوي دي.

۲- دغه مطلب هم د لومړني بحث په پاتې برخه کې شته، د جگړو او پايلاتونو په اړه ډېر نښې حدیثونه او نښېونه یواځې لږو او د گوتو په شمېر اصحابو کرامو له حضرت محمد صلی الله علیه وسلم څخه یاد کړي دي، لکه حذیفه بن یمان، ابی هریره، ابن مسعود او عبدالله بن عمرو بن عاص رضی الله عنهم اجمعین. ښایي دا نکته باید له یاده ونه ویستل شي چې حضرت محمد صلی الله علیه وسلم د هغو پېښو په اړه چې په راتلونکي کې تر ورځلوی (قیامت) پورې پېښېږي، خبر ورکړی دی.

امام بخاري او امام مسلم له عمر بن خطاب، حذیفه او نورو رضی الله عنهم څخه روایت کوي: «ان النبی صلی الله علیه وسلم صلی الفجر یوماً ثم صعد المنبر فخطبنا حتی حضرت الظهر، فنزل ثم صلی ثم صعد المنبر فخطبنا حتی حضر العصر، ثم نزل فصلی، ثم صعد المنبر فخطبنا حتی غربت الشمس، فاخبرنا بما کان و بما هو کائن، فاعلمنا احققنا- و هذه رواية احمد و مسلم عن ابی زید عمرو بن اخطب الانصاری»

«حضرت محمد صلی الله علیه وسلم له ورځو یوه ورځ د سهار تر لمانځه وروسته منبر ته وخوت او خبرې یې پیل کړې، تر دې چې د ماسپښین د لمانځه وخت راورسېد، له منبره راښکته شو او لمونځ یې وکړ. بیا پر منبر کېناست او د مازیگر تر لمانځه پورې یې خبرې وکړې، د لمانځه لپاره راښکته شو او تر لمانځه وروسته پر منبر

کېناست او د لمر تر کېوتو پورې يې خبرې وکړې. موږ ته يې د هغو په اړه چې تېرېږي او هغه څه چې به پېښ شي، خبر يې کړو. هر هغه چا چې له نورو څخه په دې اړه ځواکمن يا قوي يادښت او حافظه درلوده، معلومات لري- دغه روايت احمد او مسلم له ابو زيد عمرو بن اخطب الاتصاري څخه روايت کړی دی.»

د پورتنۍ روايت د صحت او منلو لپاره په يوه روايت کې راغلي او هغه امام بخاري له حذيفه څخه راټول کړی دی: «لقد خطبنا النبي صلى الله عليه وسلم خطبة ما ترك فيها شيئاً الى قيام الساعة ال ذكره، علمه من علمه و جهله من جهله، ان كنت لارى الشيى قد نسيت فاعرفه كما يعرف الرجل اذا غاب عنه فاعرفه.»

«حضرت محمد صلى الله عليه وسلم يوه خطبه وړاندې کوله چې په هغې کې يې موږ ته ټول هغه پايلاتونه چې تر ورځلوی پورې پېښېږي، خبر راکړ. ځينې پرې پوه شول او ياد يې کړل، مگر نورو هغه درک نه کړل او هېر يې کړل. رښتيا!، ما چې څه هېر کړي وو، د حضرت محمد صلى الله عليه وسلم د خبرو پر رايادولو مې ياد ته راغلل او يو ځل بيا مې هغه ياد کړل، هماغسې چې څوک يو څيز هېر کړي، کله چې يې پرې سترگې ولگېږي، بيا يې پېژني.»

بيا هم پر دې ټکي ټينگار کوم چې حضرت محمد صلى الله عليه وسلم خپل صحابه کرام د هغو پايلاتونو او جگړو په اړه چې پېښ شول يا به پېښېږي، خبر کړي وو، مگر دوه، درې او يا ډېر

کسان پر دې توانېدلي دي چې دغه خبرې یادې کړي. په همدې اړه حذیفه بن یمان رضی الله عنه وایي: «والله ما ندری انسی اصحاب رسول الله صلى الله عليه وسلم ام تناسوا والله ما ترک رسول الله من قائد فتنه الى ان تنقضی الدنيا يبلغ من معه ثلاثمائة فصاعداً الا قد سماه لنا رسول الله صلى الله عليه وسلم باسمه و اسم ابيه و اسم قبيلته.» [رواه ابو داود]

«پر الله جل جلاله سوګند یادوم، نه پوهېږم چې د حضرت محمد صلى الله عليه وسلم اصحابو هېر کړي وو یا یې خپل ځانونه په هېروونکیو کې وهلي وو. پر الله جل جلاله سوګند یادوم، حضرت محمد صلى الله عليه وسلم د پایلاتونو د لارښوونکیو [رهبران] او د دوی له خپلو وختونو څخه نیولې تر دې چې نړۍ به له منځه ځي، د هر یوه نوم، د پلار نوم او د قبیلې له نوم یادولو څخه هم تېر نه شو او د دغو خلکو شمېره تر درې سوو پورته وه.»

ښایي دغه هېرول د زیاترو اصحابو کرامو رضی الله عنهم لپاره د هغه حدیث په اړه چې د وروستنۍ زمانې د جګړو او پایلاتونو لپاره ځانګړی شوی، له پوهې او حکمته خالي نه و، ځکه چې د دغو پایلاتونو خبرې په ټولو خلکو کې خپرې نه شي او له اصحابو څخه په کې زیات روایت کوونکي نه وي، ځکه چې دغه پېښې په راتلونکي پورې اړه لري او د راتلونکو پایلاتونو په اړه نغوته (اشاره) لري او په همدې کې د معلومو خلکو نومونه یاد شوي دي چې په کشمکشونو

او مخامختياوو کې به ونډه لري. نو د الله جل جلاله خوښه دا ده چې د دغو پايلاتونو په اړه پوهه او پېژندنه لومړنيو او وروستنيو لږو او محدودو خلکو ته ورکړي. البته اړينه نه ده- هغه څوک چې پر دې پوهه ولري، حتماً دې پر نورو ځانگړې فضيلت او ځای ولري، بلکې دا د الله جل جلاله په خپلو بنده گانو کې وېش دی او د روزی او رزق وېشونکی سپېڅلی دی.

حذیفه رضی الله عنه وايي: «كان الناس يسألون رسول الله صلى الله عليه وسلم عن الخير و كنت اسأله عن الشر مخافة ان يدركنى...» [رواه البخارى فى صحيحه].

«خلکو له حضرت محمد صلى الله عليه وسلم څخه د خير په اړه پوښتنې کولې او ما له حضرت محمد صلى الله عليه وسلم څخه د شر په اړه وپوښتل، له دې وېرې څخه چې په راتلونکي کې پرې اخته نه شم.» [بخاري په خپل صحيح کې دا حديث روايت کړی دی].

کوم شر چې حذیفه رضی الله عنه د هغه په اړه زړه راگښوتيا يا دلچسپي ښوده او له حضرت محمد صلى الله عليه وسلم څخه يې پوښتنه وکړه، له هغو جگړو او پايلاتونو څخه عبارت ده چې د دغه امت په منځ کې به پېښېږي، په همدې دليل نوموړي تر نورو ډېرو اصحابو دغه ډول روايتونه ياد او حفظ کړي دي. ابو هريره رضی الله عنه هم د هغه غوندې ډېر روايتونه ياد کړي دي، ځکه رسول اکرم

صلی الله علیه وسلم د هغه په اړه دعا کړې وه چې هر هغه څه چې له حضرت محمد صلی الله علیه وسلم څخه واوري، هېر یې نه کړي. عبدالله بن عمرو بن عاص رضی الله عنه هم لکه د هغوی غوندې زیات روایتونه لري، ځکه چې هغه حدیثونه راټولول او لیکل به یې. نو ځکه له حضرت محمد صلی الله علیه وسلم څخه یې ډېر څه یاد کړي وو چې ځینو رضی الله عنهم یاد کړي نه وو.

مگر د حدیثونو او نښیرونو څرنگوالی او د پایلاتونو په هکله د حذیفه رضی الله عنه بېلگې چې هغه یادې کړي دي، څنگه دي؟

دغه ډول روایتونه له پایلاتونو، پېښېدلو او د هغوی له اټکلي نېټو څخه بحث کوي، لکه د خلکو له نوم او د پلار له نوم څخه یې پرده پورته کوي چې په دغو فتنو کې نخچ (نقش-رول) لري.

البتة، هیڅکله د ټولو گډون کوونکیو یا کوچنیو پایلاتونو نومونه، نه رامنځته کوي او د هغو خلکو نومونه اخلي- لکه څنگه چې د حذیفه په حدیث کې راغلي- چې د فتنو لارښوونکي یا پازوال دي یا هغه خلک دي چې د درې سوه گونو یا زیاتو پایلاتونو په لارښوونه او رامنځته کولو کې اغېزناک نخچ لري یانې د غټو پایلاتونو څښتنان چې د خلکو په ژوند کې نخچ ترسره کوي.

په همدې موخه موږ د زیاتو خلکو چې پایلاتونه رهبري کوي، لکه حجاج، د سفیاني شخص، د بني امیه یوه برخه خلک او د ډېرو پخوانیو او نننیو واکمنو او پاچاهانو په هکله خبرتیا لرو. د دغو

اشخاصو نومونه يا په څرگنده توگه ياد شوي او يا د هغوی په اړه نښې نښانې يې ويل شوي دي چې په راتلونکيو متنونو او عبارتونو کې به يې يادونه وکړو او ترې خبر به شي. انشاء الله

۳- دغه برخه هم په پخوانيو دوو برخو پورې تړلې ده. مشهور يهودي ستورپېژندونکی «ميشل نوستراداموس» چې په شپاړلسمې زېږديزې پېړۍ کې يې ژوند کاوه او په ۱۵۵۹ زېږديز کال کې مړ شوی، له ځانه يې څو رباعيات پرېښي دي چې په هغوی کې د راتلونکيو چارو په هکله خبر ورکوي او د هغه وړاندوينې د واقعيت له مخې تر اوسه سمې راوتې دي.

هغه په خپلو رباعياتو کې د لومړنۍ نړيوالې جگړې او دويمې نړيوالې جگړې په هکله وړاندوينې کړي دي او دغه دواړه جگړې هم پر هماغه ټاکليو نېټو پېښې شوې. همدارنگه يې د فرانسې د انقلاب په اړه خبرې کړي دي او د ستمگرو له راڅرگندېدو لکه هټلر او ناپليون د نومونو پر يادولو يې هم درېغ کړې نه دي. هغه درېمه نړيواله جگړه هم اټکل يا يې وړاندوينه کړې ده او دا يادونه يې کړې ده چې دغه وړاندوونکې جگړه به د همدغې پېړۍ په لومړيو کې پېښه شي او دغه جگړه به اټومي او بيالوژيکي وي او د هغه په وينا: «د جگړې نښې نښانې ډېرې وېروونکې دي او په لويديځ کې چمتو کېږي او يو کال وروسته به زيانمنوونکې طاعون پر ځوانانو، زړو او د حيواناتو پر رمو واکمن [مسلط] شي.» مشهوره ده چې خبيث

اورنی مېکروب چې «ټاکو- اېټراکس» نومېږي او په امريکا کې موندل کېږي، انسان له پښو غورځوي او حيواناتو ته به هم سرايت کوي.

هغه له عربي جزيرې څخه د يوه ځوان (مهدی) د راڅرگندېدو خبر هم ورکړی دی. دغه وړاندوینکې (نوسترا داموس) چې زیاتره امریکایان او اروپایان یې خبرې مني او آن تر دې هم آخوا، زیات خلک خپل سیاسي کړنلارې او جنگي نخچې د هغه د وینا مطابق جوړوي. په حقیقت کې هغه یو رنځپوه یا طبیب دی او هر هغه څه چې یې ویلي دي، د «پال» یا «کھانت- عیب» له مخې نه دي، بلکې د اسلامي نسخو له سترې زېرمې یې چې له خپلو یهودي نیکونو څخه ورته د پاتمرې (میراث) په توگه په لاس ورغلي، خبر او معلومات تر لاسه کړي دي، لکه څنگه چې دی په خپله د خپلو رباعیاتو په سريزه کې په دغه اړه منښته (اعتراف) کړې ده. البته د هغه نیکونو د اقصی د جومات د کتابتون پازه (مسؤولیت) پر غاړه درلوده او دغه اسلامي پاتمرې یې په خپل واک کې اخیستې ده. دغه کتابتون پر اسلامي کتابونو سربېره، د نصاراوو او یهودیانو د زیاتو نږه (ناتحریف شویو) روایتونو درلودونکی دی چې د هغه د وړاندوینو یوه ستره سرچینه گڼل کېدای شي.

همدغه ځای دی چې کله خبرېږو، «نوسترا داموس» د خپلو رباعیاتو نوم «القرون» ږدي، نو اریانېږو او بخاري حدیث مو

يادېږي چې له عمر بن خطاب څخه روايت کوي چې حضرت محمد صلی الله عليه وسلم خپلو ملگريو يا اصحابو ته، هغه څه چې تر ورځلوی پورې په هره پېړۍ کې پېښېږي، خبر ورکړی ؤ. بايد يادونه يې کړم، هغه څه چې نوستراداموس يې وايي، په حقيقت کې زموږ مسلمانانو له لاسه وتلې او تروړل شوې پاتېږي ده چې زموږ له لاسه وتې او هغوی پرې ولکه کړې ده، موږه هېره کړې او هغوی ياده يا حفظ کړې ده.

ما ته په زړه پورې ده، وړاندې تر دې چې آر مطلب ته ننوځم، يوه وړه نغوته (اشاره) دوو مسئلو ته چې له دغو سترو پېښو سره اړه لري، وکړم. دغه دوې مسئلې په همدغو نږدې ورځو په امريکا کې پېښې شوي دي، لکه څنگه چې معلومات لرو، لومړی په نيويارک کې د نړيوال سوداگريز مرکز يو برج د اور خوراک شو، په داسې حال کې چې بل برج په تدريجي ډول د ړنگېدو په حال کې ؤ او ښکته لوېده، د امريکا د دفاع وزارت (پنتاگون) پر سر هم اور روښانه شو، دغه له هيبت او غروره ډکه کلايې ملاماتې کړه او د امريکايي مشر خبرې يې ورځپه کړې. دغې پېښې اورنۍ جگړه چې په همدغو ورځو کې به ژبغړانده شي، راولاړه کړه.

لومړنۍ چاره

لومړنۍ مطلب له هغه خوب څخه عبارت دی چې خو کاله وړاندې یوې ښځې لیدلی ؤ او استاد محمد سلامه جبر په «د نوستراداموس وړاندوینو ته یوه کتنه او کره کتنه» کتاب کې یادونه کړې ده. دغه کتاب پر ۱۹۹۷ زېږدیز کال چاپ شوی دی، لیکوال د کتاب په ۱۹ مخ کې لیکي: «یوه درنه خور، څلور کاله وړاندې خوب ویني چې یو کتاب یې مخ ته پرانیستی پروت وي، ورنږدې کېږي او دغه متن یا عبارت ترې لولي: [هماغه خورا ستر او جیگ برج په روم کې شتون لري او کینه خوا یې اور اخلي، خو ښی خوا به یې توتیه- توتیه شي او ښکته به راولوېږي. نو کله چې دغه پېښه رامنځته شي، اروپا به د نېست او پوښا کېدو پر لوري ولاړه شي او د ورځلوی ورځ به رانږدې شي.]»

پر دغه عبارت د ځان له خوا نور څه نه ورزیاتوم، ځکه چې مسئله په بشپړه توګه روښانه ده او په ټولیزه توګه له هغه څه سره چې موږ یې د نړۍ د پای په اړه پر بحث اخته یو، همغږي لري. تاسې هم پوهېږئ چې له ښوي ویناوو څخه پرته نور څه ښکلي خوبونه پاتې نه دي او دغه چارې په وروستۍ زمانې کې ډېرې تر سترګو کېږي. د دغه خوب اریانوونکي او هیجاني حالت اړ کړم چې تاسې ته یې هم یادونه وکړم.

دويمه چاره

له هغو مواردو څخه چې «نوسترا داموس» په خپلو رباعياتو کې راوړي دي او زه هم د هغه له اخځ (ماخذ - سرچينې) څخه معلومات لرم، دا دي: «د نوې پېړۍ پر لومړي کال او نهمه مياشت [۲۰۰۱ زېږديز کال - سپتمبر] د مرگونو ستره پرېسته له اسمانه راځي او اسمان په ۴۵ درجو کې روښانه کېږي.... او اور نوي او ستر ښار [نيويورک] ته نږدې کېږي. د [يورک] په ښار کې سخته پېښه يا نږېدنه رامنځته کېږي او پايلات د دوو ستونځونو [هسکو څوکو] د پوپنا کېدو لامل گرځي.... د ستونځونو د راپنځېدو تر څنګ، ستر لارښود يا رهبر په جگړې کې د گډون لپاره غږ کوي او درېيمه نړيواله جگړه په داسې حال کې پيلېږي چې ستر ښار به په اور کې سوزېږي.»

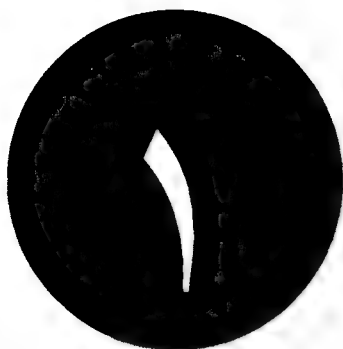
هغه نکتې چې د پورتنۍ متن يا عبارت په منځ - منځ کې اېښودل شوې دي، د ليکوال کار دی.

نو پام وکړئ چې د برجونو دوه ستونځونه څه ډول راپنګ شول او د نړۍ د ستر حکومت رئيس په داسې حال کې چې د «پنتاگون» سوزېدل يې په غږېدليو سترگو په ژبغړاندو لمبو کې ليدل، له څه پرېشاني، سرگرداني او ارياتيا سره يې مخ کړ. دا هماغه څه دي چې زموږ په کتابونو کې شتو دليلونو ته په پام سره د درېيمې نړيوالې جگړې په اړه پرې باور لرو.

نو، آيا ستر ښار (يورك) به وسوزېږي؟ «الله جل جلاله ډېر ښه پوهېږي»

دا هغه څه دي چې د الله جل جلاله په غوښتنه پر دې وتوانېدم، وړاندې تر دې چې بحث يا وروستنيو خبرو ته ننوځم، اسلامي امت ته مې يادونه وکړه. هغه څه چې په راتلونکيو مخونو کې يې څرگندوم، هاند و هڅې پر دې کوم چې هغه زر تر زره وړاندې کړم، تر دې چې د کتاب سکالو (موضوع) هممهال له هغې اوتا (وضعيت) سره چې زموږ پر وړاندې ده، همغاړې او همغږې واوسي، ځکه چې جگړې د کاله تر ورونو (دروازو) پورې رارسېدلې او:

په ايرو کې روښانه او ژوندي سکروټې وينم
 او شونې ده چې دغه سکروټې د اور لرونکې هم وي
 ځکه، اور پر لرگيو ژغړاند او گرمېږي
 او د جگړې پيل خبرې دي
 زه د ارياتتيا له مخې وايم، کاشکې زه پوهېداى چې
 آيا امت وينې دى يا خوبوړى دى،
 که نه اوس هم په خوب کې ډوب دى؟
 نو ورته ووايئ، جيگ شئ!! چې د جيگېدلو وخت رارسېدلى دى
 اوس لومړى برخې ته ننوځو.

لومری برنه

«د لومریو جگر و او د هغو د لمبو او وړانگو په اړه»

- له کوپت سره د عراق جگره (پت پایلات)
- د امریکایانو پر لور د کوپت د واکمن تېښته او له رومیانو مرسته تر لاسه کول (د جگر و پیل)
- له عراق سره د متحدو ځواکونو جگره او د دغه هېواد محاصره (د نریوالې جگرې لومړنۍ پېر یا دوره)

۲۶ ارماکدون: در پیمه نریواله یکره

د پالونکي او بښونکي رب په مرسته د خپر کي خپرنه
 د لومړنيو جگړو له پيل څخه موخه د جگړو پيل او آغاز نه دی،
 بلکې صحنې ته د راوتلو لپاره يې چمتووالی، د جگړې د تنابونو
 اوبدل او د هغو د لومړنيو لمبو او وړانگو څرگند بدل دي. دغه برخه
 د جگړې د وړاندوينو په هکله ده او د جگړو د پيل څرنگوالی به په
 دويمه برخه کې تر بحث لاندې راوړل شي. انشاء الله
 هغه څه چې پر ۱۹۹۰ زېږديز کال پر کويت او د دغه هېواد د شتمنيو
 په ولکه راوستلو کې د «صدام» د بريد له امله رامنځته شول او
 ورپسې د کويت امير «اخنس» امريکايي ځواکونو (روم) ته پناه يوپړه
 او هغوی د عراق د سرکوبولو لپاره نظامي ځواکونه راټول کړل،
 پايله يې دا شوه چې هغوی د عراقي ملت تر تسليمولو او د صدام د
 رژيم د له منځه وړلو د نخچي (نقشي) په اجرا کې له پاتېښي
 (ناکامېدلو) وروسته د دغه هېواد محاصرې ته ادامه ورکړه. دغه
 لومړنۍ جگړه ده چې د پټ پايلات په توگه تعبيرېږي او دغه د
 درېيمې نړيوالې جگړې ډگر «ارماگدون» دی.
 هغه حدیثونه او روايتونه چې پورتنۍ سکالوگانې (موضوعگانې)
 ثابتوي.

له کوپټ سره د عراق جگړه (پټ پایلات):

١- امام ابو داود په خپل سند سره د سنن په کتاب کې له عبداللہ بن عمر څخه نقل کوي، چې ویل یې: «کنا قعوداً عند رسول الله صلى الله عليه وسلم فذكر الفتن فاکثر فی ذکرها... الى ان قال: ثم فتنة السراء، دخنها من تحت قدمی رجل من اهل بیتی یزعم انه منی و ليس منی...»^١

«موږ د رسول اکرم صلی الله علیه وسلم پر وړاندې ناست وو، حضرت محمد صلی الله علیه وسلم د پایلاتونو په هکله وینا کوله او خبرې یې ډېرې اوږدې شوې... چې ویې ویل: پایلات پټ دی، لوگی یا گرد یې زموږ د کور د غړي د پښو له لاندې راپورته کېږي، هغه داسې انگېري چې له موږ سره تړاو لري، خو له موږ څخه نه دی.»

له حدیث څخه مې یواځې هغه برخه چې د پېښې په هکله یې شاهدي ورکوله، یادونه مې یې وکړه او هغه «پټ پایلات» دی. مگر هغه چې سملاسي ورپسې پېښېږي، «تور پایلات» گڼل کېږي چې له هغو جگړو او جنگونو څخه عبارت دی چې حضرت محمد صلی الله علیه وسلم یې په اړه ویلي دي: «په هماغو ورځو کې یا څو ورځې وروسته

١- صحیح: ابو داود (٧٧:٤)، او احمد (١٣٣:٢)، او حاکم هغه سم او صحیح نیولی کولای شئ، له فتنة السراء او الدهیما د خبرېدنې لپاره زما کتاب «القول المبين فی الاشراف الصغری لیوم الدین» (١٠٨-١٣١) ته مراجعه وکړئ.

د دجال د راوتلو لپاره په تمه واوسئ يانې تر تور پايلات وروسته مسيحي دجال راوځي يا راڅرگندېږي.»

پټ پايلات چې د تور پايلات پيليزه (مقدمه) او د جگړو پيلوونکي دی، د حضرت محمد صلی الله عليه وسلم د کور د غړي پر لاس ټکان خوري او راپورته کېږي، ځکه هغه کس فاسد او فاجر دی. نو آيا هغه، هغه څوک دی چې پر کوټ يې بريد ترسره کړي يا هغه څوک دی چې له روم سره يو ځای شو او له هغوی يې مرسته تر لاسه کړه؟^۱ دغه جگړه (د پايلات پيل) د پټو يا مخفي (کانونو او نفتي شتمنيو) له امله پيل شوه او هغه چا چې د مسلمانانو پر مخ د پايلات ور پرانيست، هغه څوک دی چې روميانو ته يې پر اسلامي هېوادونو د ورننوتلو اجازه ورکړه او په دغو گډوډيو او بوختياوو کې د وروستنۍ زمانې جگړې پيلېږي.

۲- استاد محمد عيسی په خپل کتاب (المهدی المنتظر علی الابواب) کې يو اريانونکی روايت د ترکيې په کتابتون کې له شتو اسلامي- ليکي (خطي) نسخو څخه د (۳۶۶۴/ تراث المدينة المنوره) تر سرليک او تاليف لاندې له (کلده بن زيد بن برکه مدني) نومي يوه مدني عالم څخه د (اسمى المسالك لايام المهدى الملك

۱- زما په اند هغه «د کوټ امير» دی چې له روميانو يې مرسته تر لاسه کړه او د صدام نښې نښانې به په راتلونکيو روايتونو او څېړنيو کې بيان شي.

لكل الدنيا بامر الله المالك، تر سرليك لاندې رانقل كړى دى، چې ورته متن يې لاندې راوړل شوى دى:

«و حرب فى بلد اصغر من عجب الذنب، يجمع اهل الدنيا لها، كانها اغني بلد اولم عيها الوالمون. و امير فيها سلم رايته لزعيمة الشر الاتيه من الشواطى البعيدة الغربية بداية اخر الزمان فتجمع له صريخها من كل الدنيا و ترد له عرش الملك و يخرب عراق فى الملاحم بداية اخر الزمان. و يحارب امير الذنب الصغير جيوش المهدي، و حان خراب البلد مرة اخرى لان اميرها سر الفساد... المهدي بقتله و يعود الذنب الى جسد...»^۱

«او په کوچني ښار کې د لکۍ د وروستني هډوکي پر سر جگړه رامنځته کېږي، په دغې جگړې کې نړيوال د گډون لپاره راټولېږي يانې ونډه اخلي، ته وابدای مېلمه پالونکى ښار دى چې پر خواپخي (دسترخوان) يې نور خلک راټول شوي وي. او په هغه ښار کې يو واکمن دى چې خپل توغ شرجوړوونکي لارښود ته چې د لويديځ له لېرو کونجونو څخه په وروستۍ زمانې کې راځي، سپارلى دى، هغه مهال فرياد رسوونکي يې له گردې نړۍ څخه راټولېږي او شاهي تخت ورته بېرته راتر لاسه کوي او عراق د وروستۍ زمانې په جگړو کې ورانېږي. او د لکۍ د وروستني هډوکي- کوچني ښار

۱- نوموړى کتاب (۱۳۲ مخ) هغه موارد چې نکتې راويستونکي يا نکته چين دي، له آره (اصله) يې ليکونه خوړل شوي دي.

واکمن د مهدي له لښکرو سره جگړه کوي او يو ځل بيا وران ښار ته نږدې کېږي، ځکه چې واکمن يې د فساد جرړه ده...^۱ مهدي د هغه په وژلو او دغه لکۍ په خپل آر (اصلي) بدن پسې راگرځي.»

دغه پورتنی متن سربېره پر اريانولو او هيجانوالي زياتو څېړلو او تشرېح کولو ته اړتيا نه لري، ځکه چې ټولو خلکو وليدل او پوهېږي چې څنگه په کوچني ښار کې جگړه په هماغه برم و پرتم سره يوه ورځ تر غرمې وروسته راپېښه شوه. د «کوېټ» لپاره د لکۍ د وروستني هېوکي نوم اېښودنه له نورو عربي هېوادونو لکه سعودي، مصر، عراق او... سره د پرتلنې له مخې د هغه د کوچنيوالي له امله ده.

ټول خلک پوهېږي چې نړيوال (د عراق پر ضد متحد ځواکونه) د همدغه کوچني هېواد لپاره راټول شول (۳۷ حکومتونه). د دغه ښار واکمن (اخنس) د فساد د لارښود (امريکا) چې د لويديځ له لېرو کونجونو څخه راځي، امر منونکی شو او خپل توغ يې هغه ته وسپاره.

هغوی د هغه تخت د عراق تر ورانولو وروسته او د وروستني زماني د جگړو په پيل کې بېرته ورته سپاري، البته تر هغه مهاله چې دغه د تيسټ فطرت لرونکي ځواکونه د يتيمانو پر خواپخي د دعوت له خوړلو څخه وزگار او فارغ شي.

۱- نکته راويستونکې برخه په آر کې ليک خوړل شوې ده.

بله خبره دا چې آیا هغه سفیاني کس (صدام) له هغو کسانو سره چې ورسره جنگېږي، بنسټلېږي او یو ځل بیا کوټه خپله موخه گرځوي او د تېر په څېر یې وړانوي او همدارنگه اور او اسماني آفتونه به پر سرکښ، فاسد او د الله جل جلاله له نعمتونو څخه پر ناشکره قوم راووري؟ د همدغه قوم واکمن د فساد رمزدی، تر هغه ځایه چې مهدي به د وژنې امر ورکړي او الله جل جلاله د حال له حقیقته خبر دی. دا هغه څه دي چې له نوموړي متن یا عبارت څخه تر لاسه شول. په هر حال، له کوټه سره د عراق جگړه یو پټ پایلات ؤ چې د تور یا لویدیز پایلات لپاره پیلیزه ده چې د اسلامي هېوادونو پر لور د روم (لویدیځ) لښکرکشي د نړیوالې جگړې «آرماگدون» لپاره د چمتووالي نوم او ترې وروسته د لویې جگړې پیل دی.

۳- له هماغې سرچینې څخه په یوه بله لیکنه کې چې په درېیمه هجري پېړۍ او په یوه شامي تابعي پورې تړاو لري، دغه ډول راوړل شوی دی: «... و فی عراق الشام رجل متجبر... و... سفیانی، فی احدى عينيه كسل قليل. و اسمه من الصدام و هو صدام لمن عارضه، الدنيا جمعت له فی [کوت] صغير دخلها و هو مدهون و لا خير فی السفیانی الا بالاسلام و هو خير و شر والويل لڅائن المهدي الامين.»^۱

۱- هماغه سرچینه، ۲۱۲ مخ.

«... او د شام په عراق کې يو ظالم... او... سفياڼي شخص دی، په يوه سترگه کې يې لږه سستي شتون لري او نوم يې له ټکر کوونکي څخه اخيستل شوی او هغه ټکر کوونکی [صدام] دی چې هر څوک له هغه سره بنکېل شي. نړۍ ورته په کوچني [کوت] کې، چې نوموړی پکې ننوتی وي، راتولېږي او هغه غوښتنه دی او د سفياڼي لپاره پرته له تسليمېدو څخه هيڅ خبر نشته، په هغه کې خیر او شر دواړه شته او له مهدي امين سره خیانت کوونکي دې هلاک او تباه شي.»

په دغه متن کې د عراق د ظالم واکمن نوم او ځانگړنې چې سفياڼي دی، په څرگنده توگه بيان شوي دي او کېدای شي په هغه پورې اړوندې نورې ځانگړنې په يوې ځانگړې برخې کې وويل شي. په هغه برخه کې څرگند شوي دي چې هغه به دوکه وځوري چې د کوټ پر خاوره به برید وکړي او روميان به ورته دوکه ورکړي چې نوموړی به د خپلو برنامو د پرمخبېولو لپاره د يوې وسيلې په توگه وکاروي. صدام به لومړنی سفياڼي وي او تر هغه وروسته به يو بل سفياڼي رامنځته شي چې بنايي د هغه له کورنۍ څخه واوسي.

سفياڼي د خیر و شر لرونکی دی، مگر هغه وخت چې مهدي راڅرگندېږي، ټولې بېگنې د هغه له تنه تېښته کوي او د شر پر يوې پږۍ (مجسمې) بدلېږي. له مهدي سره جگړه کوي او همدغه چاره لامل کېږي چې مهدي يې د وژنې امر ورکوي او خلک يې له شره ژغورل کېږي.

د امریکایانو پر لور د کوپټ د واکمن تېښته او له روم څخه مرسته تر لاسه کول (د جگړې پیل)،

نعیم بن حماد په خپل کتاب الفتن کې په خپل سند سره له ابو هریره رضی الله عنه څخه روایت کوي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم وویل: «سیکون من بنی امیه رحل اخنس بمصر (ای بېلد) یلی سلطانا یغلب علی سلطانه او ینتزع منه فیفر الی الروم فیاتی بالروم الی اهل الاسلام فذلک اول الملاحم»^۱

«د امیه له کورنۍ څخه به د اخنس په نامه یو شخص په یوه ښار کې وي، د هغه تر څنګه به یو واکمن وي او هغه واکمن به د هغه پر هېواد واکمن شي یا هېواد به یې له لاسه وباسي. هغه به په سملاسي ډول رومیانو ته پناه یوسي او رومیان به د اسلامي هېوادونو پر لوري کښوي. دا د وروستنۍ زمانې د جگړو پیل دی.»

همدارنګه په خپل سند سره له عبدالله بن عمرو بن عاص څخه روایت کوي چې ویل یې: «اذا رایته او سمعت برجل من ابناء الجبابة بمصر له سلطان یغلب علی سلطانه ثم یفر الی الروم فذلک اول الملاحم یاتی الروم الی اهل الاسلام»

۱- نعیم بن حماد، الفتن، ۲۹۱ او ۲۹۲ مخونه: لومړنۍ روایت له ابو ذر څخه او دویم روایت له عبدالله بن عمرو څخه او روباني هم په خپل مسند کې له ابو ذر څخه روایت کړی دی.

«هر كله چې دې وليدل يا واورېدل چې د جبارانو له زامنو څخه يو تن واكمن يې د بل واكمن په وسيله مغلوبېږي، وروسته روم ته تېښته كوي چې همدغه وخت د جگړو پيل دى چې روميان د مسلمانانو د هېوادونو پر لوري راخوځېږي.»

اوس فكر وكړئ، د كوېټ امير كله چې خپل هېواد يې د څو مياشتو لپاره له لاسه وركړ او هغه يې چې د صدام د لښكرو په ولكه كې وليد، څه يې وكړل. پرته له دې چې ورك شو او له وېرې يې روميانو ته پناه يوړه او د هغوى د ځواكونو په مرسته يې پناه واخيسته چې زړه پرې وسوزوي او له لاسه وتلى هېواد ورته بېرته راوگرځوي. له همدې امله د پټ پايلات لوگي يا گردونه راپورته كېږي. كه چېرته هغه له مسلمانانو مرسته غوښتې واى چې هېواد ورته راوگرځوي، ورته به غوره واى؛ مگر «اخنس» اموي پوه نه شو چې د دغه كار له امله يې د لويديځ پر مخ وړ پرانيست او د لويديځ د بې پروا پايلات لپاره يې زمينه چمتو كړه. همدغه زمينه د جگړو لومړنى شېبې او د هغوى د وړانگو د پورته كېدلو پيلامه ده. اى، اسلامي امته! الله جل جلاله دې ستاسې مرستندوى او ملاتړى واوسي.

د گډو (متحدو) ځواکونو په وسيله د عراق سر کوبول او وروسته د دغه هېواد محاصره (نړيواله جگړه په لومړنۍ صحنه کې)

درېيمه نړيواله جگړه «آرماگدون» دوې برخې او کېدای شي څو برخې ولري: د گډو ځواکونو په وسيله د عراق نيول کېدل چې اووه دېرشو ۳۷ هېوادونو پر عراق بريد ترسره کړ!!! مگر تر هغې وروسته؟؟

بيا هم عراق ماتې ونه خوړه، هماغه پخوانی نظام پکې پاتې شو او سربېره پر هغو وينو تويولو سره د عراقي ملت ملگرتيا له خپل هېوادمشر سره زياته شوه. گډ ځواکونه د عراقي ملت له پښو غورځولو څخه او د صدام د حکومت په له منځه وړلو کې بريالي نه شول او د عراق لپاره دغه ستره بريا (کاميابي) د درېيمې نړيوالې جگړې له لومړنيو جگړو څخه شمېرل کېږي، اوسمهال دغه جگړه پر اقتصادي ولکې او ورځنيو تالانونو راڅرخي او ادامه لري، مگر تر اوسه پورې د گډو ځواکونو کومه ځانگړې بريا په برخه شوې نه ده.

دغه خبره بايد له ياده ونه ويستل شي چې دغه ولکه او محاصره هيڅکله پای نه مومي، تر دې چې د نړيوالې جگړې بله يا دويمه جگړه پيل شي او عراق به په دغه اور سوزېدنې کې مهم رول لوبوي يانې سوزېږي به.

په دغه هکله راغلي يا راوړل شوي روايتونه

۱- نعيم بن حماد د «الفتن» په ۲۹۶ مخ کې له کعب څخه روايت کوي چې هغه د روميانو په هکله داسې ويل: «فتصالحونهم ثم تغزون انتم و هم الکوفة فتعرونها عرک الاديम»

«تاسې به له هغوی سره سوله کوئ، بيا تاسې له هغوی سره په کوفه کې جگړه کوئ او هغوی د پنبې د دانې د پوستکي غونډې پايمالوي- يانې له منځه يې وړئ»

په يوه بل روايت کې له نعيم څخه په ۲۶۸ مخ کې له حکيم بن عمير څخه داسې رانقل کوي: «ثم يبعث الروم يسالونکم الصلح [التحالف]، و فی ذالک الصلح تعرک الکوفة عرک الاديम و ذالک لترکهم ان يمدوا المسلمين، فالثه اعلم اکان مع خذلانهم حدث اخر يستحل غزوهم و تستمدون الروم عليهم»

«هغه مهال به روميان د سولې رسونه [پيغام] لېږي، په همدغه سوله کې کوفه لکه د پنبې د دانې يا څرمنې غونډې پايمالېږي او همدا له مسلمانانو سره د مرستې د نه کولو لامل دی. مگر الله جل جلاله بڼه پوهېږي چې له مسلمانانو سره پر مرستې سربېره يوه بله پېښه هم پېښېږي چې د هغوی د وينې تويول روا [حلال] گرځول کېږي او له روميانو څخه په مرستې اخيستلو سره دا څيز لامل گرځېږي»

۲- امام مسلم په خپل سند سره له جابر بن عبد الله څخه روايت کوي چې ويل يې: «يوشک اهل العراق لا يجبي اليهم ققيز و لا درهم،

قلنا: من این ذالک؟ قال: من قبل العجم، يمنعون ذالک، ثم قال: یوشک اهل الشام ان لا یجبی الیهم دینا و لا مدی. قلنا من این ذالک؟ قال: من قبل الروم. ثم سک هنیة، ثم قال: قال رسول الله صلی الله علیه وسلم یكون فی اخر امتی خليفة یحیی المال حیثاً لا یعده عدأاً»^۱

«هغه وخت نږدې دی چې د عراق خلکو ته یو قفیز [خوراک] او یو درهم رانشي. ومو ویل: له کومه ځایه؟ ویي ویل: د عجم د غیر عربو له لوري، هغوی د دغه ټاکلي اندازې خوراک واک به په لاس کې اخلي. وروسته یې وویل: هغه وخت نږدې دی چې د شام خلکو ته یو دینار او یو مد [طعام] رانشي. ومو ویل: له کومه ځایه؟ ویي ویل: د رومیانو له لوري. یوه شبیه یې چوپتیا غوره کړه، بیا یې وویل: رسول اکرم صلی الله علیه وسلم ویل: زما د امت په وروستیو کې به یو خلیفه وي چې مالونه به لاس په لاس وېشي او شمېرل به یې نه کوي [ډېر سخاوت او بخشش به کوي].»

۱- صحیح مسلم، د الفتن کتاب، له جابر څخه، احمد په خپل مسند کې روایت راوړی دی، قفیز: د عراق خلک یې د غلې دانې خوراک ته وایي او مدی: د شام خلک خوراک او آتام (طعام) ته وایي. او په پای کې روایت کوونکی وایي: «ما له ابی نصره او ابی علاء څخه وپوښتل: ستاسې په اند هغه (خلیفه) عمر بن عبدالعزیز دی؟ ویي ویل: نه، مهدي دی.

د عراق تر ولکې او محاصرې وروسته د شام زمکې (فلسطين، محاصره کېږي او د دغې ولکې لمنه تر سوريې پورې اوږدوالی پيدا کوي. وروسته د مهدي د راڅرگندېدلو وخت رارسېږي، هغه خليفه چې مالونه به پرته له شمېرلو څخه پر خلکو وېشي.

مگر دا چې نړيواله جگړه څو برخې لري، له نعيم بن حماد څخه د الفتن د کتاب په ۱۷۸ مخ کې روايت دی چې په خپل سند سره يې له خالد بن معدان څخه نقل کوي: «يعزم السفیانی الجماعة مرتين ثم يهلك.» «سفیانی گډو ځواکونو ته بيا ماتې ورکوي، وروسته په خپله پنا يا نابودېږي.»

د امريکا د نويو نظامي تړون کوونکيو راتولېدنه د هغې تنگوني (چېلنج) پر وړاندې چې د دغه هېواد په واشنگټن او نيويارک کې رامنځته شوه، دغه مطلب ښه ترا څرگندېږي چې پر افغانستان تر بريد وروسته عراق ته نوبت رسېږي او د ترهگرو د سرکوبولو په بهانه دغه هېواد تر بريد لاندې راولي.

۴۰ ارماكدون: در پيمه نړيواله ښكړه

۱ درېمه برخه

- «د درېيمې نړيوالې جگړې او د جنگونه پيل»
- د تورو توغونو راڅرگندېدل (په افغانستان کې طالبان)
 - د تورو توغونو د څښتنانو د سرکوبولو لپاره د لويديځ لښکرکشي (د ترهگرۍ پروړاندې مبارزه)
 - د «گوډ» په بولنه (قومندې) د سويس له کانال څخه د لويديزو ځواکونو تېرېدل (صليبي جگړې)

ای، اسلامي امته!

لویدیزو لښکرو د تازه صلیبي برید لپاره لښکرکشي کړې ده او د هغوی د ټولو مشر او امر کوونکي «بوش» په څرگنده توګه د دغې جګړې یادونه کړې ده، مګر د دغو خبرو پر وړاندې د مسلمانانو د سختې ننګونې له امله اړ شو چې هغه بېرته واخلې، خو ځواکونه یې راستانه نه کړل. پر همدې بنسټ هغه څه چې زړه پټ ساتلي وي، تل په کې نه پاتې کېږي او یو وخت راڅرګندېږي. «قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ

مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تَخْفَى صُدُورُهُمْ»^۱ [آل عمران: ۱۱۸ آیت]

صلیبي لښکرو په لنډه موده کې له خپلو مخکېنیو برنامو او ټاکل شویو نخچو سره د ختیځ پر لور راهي شول چې افغانستان او د دوی په ګومان د ترهګرو اډې له منځه یوسي. په هر حال، دغه پوچ او بې بنسټه دلیل پر خپلو شومو موخو د برغېلي «سرپوښ» کېښودل دي او هر څوک پوهېږي چې هغوی غواړي خپل واک پر ټوله نړۍ وچلوي او هر غیرمسیحي که هغه کمونېست دی، که هندو یا بودايي او یا مسلمان دی، تر خپلې ولکې لاندې یې راولي. د دوی په گروهه (عقیده) دغه ډلې شر جوړوونکي (اشرار) دي او باید ټول له پښو وغورځول شي، زمکه دې د دوی له تنو (وجودونو) سپېڅلې

۱. د دښمن له خولو څخه یې هره آینه (خبره) راڅرګنده شوه او هغه څه چې په زړه کې پټ ساتي، ډېر سخت دي.

شي چې د «رب» د راکېوتو (ترول) زمينه چمتو شي. ځکه نو هغوی پر دې گروهمن دي چې «رب» له اسمانونو څخه زمکې ته رابښکته کېږي او پر زمکې حکومت کوي، هغه وخت به په زرگونو وگړي په خوښۍ او ښکېختۍ کې ژوند کوي او کنه د دغو ټولو ځواکونو راتولېدنه چې د نظامي کارپوهانو په اند د زمکې د نیمې کرې د له منځه وړلو ځواک لري، څه اړتیا لري. هغوی پر دې پوهېږي چې د مسيح د راکېوتو شېبې رانېږدې شوي دي، پر همدې دليل يې ځواکونه د «گود کندی» تر گډ يا ټول ټال ماموريت لاندې راخوځېدلي چې شر جوړوونکي له منځه یوسي. د چمتووالي په لومړي پړاو (مرحله) کې له مسلمانانو سره د کمونستانو پر وړاندې يو ځای کېږي، مگر په پای «لویې جگړې» کې به له مسلمانانو سره خیانت کوي.

صلیبي ځواکونه د سویس له کانال څخه راتېر شوي دي او په ټوله سیمه کې يې د تورو توغونو د څښتنانو «د طالبانو په رهبرۍ د افغانانو» د سرکوبولو لپاره سنگر نیولی دی. هغوی به هیڅکله دغه سیمه پرېنږدي، تر دې چې ختیځ او لویدیځ تر خپلې شا یوه لویه پېښه، ستره لښکرکشي او خطرناکه جگړه پرېښې نه وي، ځکه کمونېستي ختیځ (چین او روسیه)، د ایران شيعه گان او د عراق گډ (سنيان او شيعه گان) به هیڅکله په سیمه کې د لویدیزو نظامي ځواکونو پر شتون خوښ نه وي. نظامي ځواکونه به ټوله سیمه په

خپله ولکه کې راوړي او همدارنگه به بې پټي او بدمستي (بدخلقې) به کوي، یو به سرکوبوي او بل به تر تهدید لاندې راولي. همدغه خای دی چې شخړې رامنځته کېږي او هغه جگړه چې صلیبیانو ورته مودې- مودې وړاندې برنامې جوړې کړي دي، پیلېږي. د پردې تر شا «یهودیان» چې له «نصاراوو» سره په ګډ ژغورنځای کې د گروهې یووالی (پرته د هغه د تفسیر او تشرېح له اختلاف سره- سره) چې لري یې، یولاسي دي او دغه جگړه سپېڅلې جگړه ګڼي. موږ د جگړې د پېښېدو شېبې ډېرې نږدې او د هغې د وره پر لوري ګوزو او د هغې پر باوري او ټاکلي وخت یواځې او یواځې رب العالمین پوهېږي. اوس هغه حدیثونه او روایتونه چې د تورو توغونو د لرونکیو او د هغوی د ځانګړنو او د لویدیزو توغونو او د ګود بولندوی (قومندان) په اړه راوړل شوي دي، راوړو.

د تورو توغونو د څښتنانو راڅرګندېدل (په افغانستان کې طالبان)

په افغانستان کې له مشکې پټګیو، سپینو کالیو او پام اړوونکیو څېرو سره د طالبانو د غورځنګ رامنځته کېدل، د جنګ او جګړو د راپدال له غټو نښو څخه شمېرل کېږي. په راتلونکیو څو کړښو کې به د راپدال شوي روایتونه او نښې د دغې ډلې په ځانګړنو ښودلو

کې راوړو. البته دغه ډله سربېره د تورو توغونو پر درلودلو سره د ایران شيعه گان دي؟!، ځکه هغوی د بني عباس په وخت کې د تاريخ په پاڼو کې راڅرگند شول، مگر دوی (د تورو توغونو څښتنان) به له اهل سنتو څخه وي چې د مهدي د راڅرگندېدلو پر مهال به د هغه لومړني سلاکاران (مشاورين) وي.

د طالبانو غورځنگ پر ۱۹۹۶ زېږديز کال رامنځته شو او له نښو او روایتونو څرگندېږي چې د هغوی او د مهدي د راڅرگندېدلو تر منځ به د اویاوو او څو میاشتو (په اټکلي توګه شپږ کلونه) مهالنی واته وي. خو د هغوی په اړه راوړل شوې نښې:

۱- نعيم بن حماد په خپل سند سره له محمد بن حنيفه څخه روايت کوي: «تخرج رایة سوداء لبني العباس ثم تخرج من خراسان اخی سوداء، قلانسهم سود و ثيابهم بيض... الى ان قال: يكون بين خروجهم و بين ان يسلم الامر للمهدي اثنان و سبعون شهراً»^۱ «له بني عباس څخه يوه ډله خلک له تور توغ سره راڅرګندېږي، وروسته له خراسان څخه تور توغ راپورته کېږي، خلک به يې سپينې خولۍ او جامې لري... تر دې چې وېي ويل: د دغې ډلې د راڅرګندېدلو او مهدي ته د بولنې د ورسپارلو تر منځ به اویا او څو میاشتې تېرې شي.»

۱- نعيم بن حماد، د الفتن کتاب، ۱۸۸ مخ.

له دغو روایتونو څخه څرگندېږي چې وروستني تور توغونه په خراسان (افغانستان) کې دي، پرته له هغو توغونو څخه چې د ایران شيعه گان بني عباس يې لري. د طالبانو (د تورو پتگیو او او سپینو کالیو له درلودلو سره - سره) تر څرگندېدلو وروسته په دغه روایت کې هیڅ شک نه پاتې کېږي چې هغه تور توغونه چې له مهدي سره به مرسته کوي او د شيعه گانو له تورو توغونو څخه پرته نور گڼل کېږي. مگر د برزنجي په روایت سره د الاشاعه لاشراط الساعه د کتاب په ۱۱۴ مخ کې، له مهدي سره د سفیاني تر جگړې وروسته دغه ډله له هغه سره په جگړه کې ښکېلېږي.

۲- همدارنگه نعيم په خپل سند سره د رسول اکرم صلی الله عليه وسلم له مېرمنې حفصې رضی الله عنها څخه روایت کوي چې حضرت محمد صلی الله عليه وسلم وویل: «اذا سمعتم بناس ياتون من قبل المشرق و اولودها، يعجب الناس من زيهم فقد اظلمتكم الساعة»^۱

«هر کله مو چې واورېدل، د خلکو يوه ډله د ختيځ له لوري راځي چې هوښيار او ښه بصيرت ولري او خلک يې د څېرو له ليدلو څخه اريانهږي، هغه وخت به پر تاسو د ورځلوی سيوری خپور شي.» دغه روایت په بشپړه توگه د هغوی د ځانگړنو رانغاړونکی دی، ځکه د طالبانو کالیو هم ټول خلک په اريانتيا کې اچولي وو او

۱- نعيم بن حماد، د الفتن کتاب، ۱۲۱ مخ

هغوی له ختيځ لوري څخه راپورته شول او د هغوی راڅرگندېدل د جگړې له پيل او د ورځلوی له نږدېوالي سره همغاړې او مترادف دي. ۳- نعيم بن حماد په خپل سند سره له زهري څخه روايت کوي چې ويل يې: «تقبل الرايات السزد من المشرق يقودهم رجال كالبخت المجله اصحاب شعور انسابهم القرى و اسمائهم الکنى...»^۱

«تور توغونه له ختيځه راپورته کېږي او هغه خلک چې د پالان لرونکيو او ښانو غونډې وي، په لاس کې به يې نيولي وي، هغوی اوږده وېښتان لري، نسبونه يا د نسب لړۍ يې په سيمې پورې تړل کېږي او نومونه به يې تعظيمي يا کنیه وي.»

دا هم د هغوی له ځانگړنو څخه شمېرل کېدای شي، چې د جگو او خواکمنو ونو (قامتونو) او څېرو درلودونکي دي او لوی-لوی کالي به يې پر تن وي، ته به وايې چې د پالان لرونکيو او ښانو غونډې دي. د سر وېښتان او ږيرې پرېږدي او د نسبونو لړۍ به يې په سيمې پورې تړل کېږي، له کومه ځايه چې راروان شوي وي او نومونه به يې کنیه وي (لکه: عبدالسلام ضعيف، عبدالحی مطمین او...) مگر لويديځ کله او څنگه د هغوی پر لوري به راروانېږي چې جگړې پيل شي.

^۱ - نعيم بن حماد، د الفتن کتاب، ۱۱۸ مخ

د تورو توغونو د سر کوبولو لپاره له خپلو توغونو سره د لويديځ راتلل (د ترهگرو سر کوبول)

د طالبانو يا د تورو توغونو د څښتنانو صحنې ته تر راوتلو وروسته او هغه اختلاف چې په افغاني مسلمانانو کې رامنځته شو، پرته له شکه د لويديځ د ځناورو غوندې بريد او هراړخيزه راټولېدنه پيل شوه. لويديځوالو دا بهانه تر لاسه کړه او دا وخت يې غنيمت وگانه چې ښکار، هر څومره چې زر کېږي، له پښو وغورځوي او د دوی په گومان ښه او غوره کپله (نورې) زر تر زره تېره کړي، ولې.... روند لوستلي وو.... او په ناسمه توگه يې پرېکړه او محاسبه کړې وه. پرته له شکه دوه لاسه کېدل ډېر تريخوالی رامنځته کوي او د انسان ځواک او قوت له منځه وړي. په ځانگړې توگه د مجاهدينو تر منځ اختلاف چې د شوروي ((سره)) نظامي ځواکونه يې په ډېرې بې عزتۍ او بد حالت سره له خپلې خاورې څخه شړلي وو، رامنځته شو. نورو دښمنانو د هغوی د نابودېدو او لوټلو لپاره د تمې سترگې وگنډلې. په حقيقت کې اختلاف شړ دی. لويديز ځواکونه او صليبي لښکرې له غرور، تکبر، جنګي سازو سامان سره لکه له بم غورځونې، پرمختلنو جنګي وسيلو او د نويو بدشکلو الوتکو څخه نيولې تر توغنديو، بمونو او ټولوزنو وسلو پورې د القاعده ځواکونو او طالبانو- د دوی په اند د ترهگرو- د سر کوبولو په بهانه سيمې ته راځي. هغوی به بيا- بيا دا اعلان کوي چې دغه جگړه لس کلونه

وخت نيسي او بنايي اوږده شي. پوښتنه دا ده چې آیا د ترهگری د له منځه وړلو لپاره دغه وخت بسنه کوي؟
گومان نه کوم چې د ټول افغانستان د له منځه وړلو او ايره کولو لپاره دغو ټولو ورانوونکيو وسلو ته په پام سره تر لسو ورځو يا لسو گړيو (ساعتونو) څخه زيات وخت ونيسي. نو مسئله څرگنده ده او موخه مخکې تر مخکې ټاکل شوې ده. يوه اوږده «صليبي» جگړه پر ټولې نړۍ د واک چلولو لپاره ده.

هغه نښېرونه (اثار) او روايتونه چې د لويديځ د لښکر کشۍ بيانونکي دي

نعيم بن حماد په خپل سند سره له رجاء بن ابي سلمه او هغه له قبه بن ابي زينب څخه نقل کوي چې قبه بيت المقدس ته په ضمانت سره راغی. (رجاء وايي) چې ما هغه ته وويل: «بنايي له لويديځه ډارېدې؟» وېي ويل: «لا ان فتنتم لن تعدوهم ما لم تخرج الرايات السود، فاذا خرجت الرايات السود فخف شرمهم»^۱

«نه، پايلات هيڅکله د هغوی له تنونه راوځي، تر هغه وخته پورې چې تور توغونه راوتلي نه وي. کله چې تور توغونه راووتل، نو بيا د هغوی [لويديځ] له شره وډارشی.»

^۱ - الفتن، ۱۱۵ مخ

د لويديځ پايلات او جگړې اوسمهال د تورو توغونو د څښتنانو په راڅرگندېدلو سره پيل شوي دي، نو څوک راڅرگندېږي؟ دغه ټکی راتلونکی حديث بيانوي.

۱- نعيم بن حماد په خپل سند سره له زهري څخه روايت کوي چې ويل يې: «اذا اختلفت الرايات فيما بينهم اتاهم الرايات الصفر»^۱

«هغه وخت چې د تورو توغونو څښتنان له يوه بل سره اختلاف وکړي، زېر توغونه به د هغوی پر لوري راشي».

نو د طالبانو او د شمالي ټلوالې تر منځ تر اختلاف وروسته له صليبي لويديځ څخه زېر توغونه د هغوی پر لوري راوخوځېدل، کاشکې چې درس يې اخيستی وای او د لږې مودې لپاره يو شوي وای.

مگر روايتونو ته په پام سره، لويديځ کولی نه شي چې هغوی په بشپړه توگه له پنبو وغورځوي او د همدغو تورو توغونو د څښتنانو له خوا به له مهدي سره مرسته وشي. لنډه دا چې لويديځ څواکونه راغلل او د «گډو» بولندوی په بولنه (امر) د مصر له سويس کانال څخه تېر شول چې په اړه يې نورې څرگندونې په لاندې ډول دي.

۱- الفتن، ۱۶۰ مخ، د روايت پاتې برخې ادامه، په بېلځای کې راشي.

«گوډ» بولندوی او د سویس له کانال څخه د لویدیزو

ځواکونو تېرېدل

د پېړیو په اوږدو کې د لیکي نسخو او نښو تر راتلولو او کتنې وروسته، انسان د اریاتیا او حیرت گوټې په غاښ کړي چې په دغو نښو کې له ټولو هغو چارو او کارونو څخه بحث شوی چې یوه تر بلې وروسته پېښېږي او عینیت مومي یانې ویه لیدل شي. مگر دغه اریاتیا نور هم کښنې پیدا کوي چې موږ پوهېږو، هر هغه څه چې ویل شوي، د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم وینا او یا یې د اصحابو او ملګریو ویناوې دي چې له حضرت محمد صلی الله علیه وسلم څخه یې اورېدلي او یا رانقل کړي دي. څه اریانوونکې ده د عراق او شام له محاصرې څخه خبر ورکول او څه اریانوونکې ده، هغه پېښې چې د نننیو ورځو د پېښو په هکله خبر ورکوي. څنگه کولای شئ چې د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم هغه نغوته تفسیر کړئ چې د ځواکمنو او جګوونو د خلکو په اړه چې د سر وېښتان اوږده او ډیرې پرېږدي، تورې پټګۍ پر سر کوي او سپین کالي به اغوندي چې ټول خلک به اریانوي او له ختیځه (افغانستانه) به راڅرګندېږي، تر دې چې یو له بله به سره اختلاف کوي او لویدیځ به د جګړو او جنګونو د پیل لپاره په هغوی پسې راځي. څه ډول د لویدیځ لښکر له طالبانو سره د جګړې لپاره د سویس له کانال څخه تېر شو. د روایت تر ټولو زیاته اریانوونکې

خبره دا ده چې د بريد كوونكيو ځواكونو د مشر د «گوه والي» خانگړنه بيانوي. هغه وخت موږ وليدل چې د گډو ځواكونو مشر په نظامي قرارگاه كې د حاضرېدو لپاره د دوو امساگانو په مرسته خوځېده او لومړنۍ وينا يې د تورو توغونو د څښتنانو پر بډ (ضد) د بريد لپاره گډو ځواكونو ته وكړه.

په دغه هكله يو لم حديثونه او روايتونه

۱- نعيم بن حماد له زهري څخه نقل كوي چې ويل يې: «اذا اختلفت الرايات السود فيما بينهما اتاهم الرايات الصفر، فيجتمعون في فنطرة اهل مصر فيقتتل اهل المشرق و اهل المغرب سبعة، ثم تكون الدبرة على اهل المشرق حتى...»^۱

«كله چې د تورو توغونو د څښتنانو تر منځ اختلاف وشي، زهر توغونه به په هغوی پسې راځي، هغوی به د كانال له يوې څنډې سره راټولېږي. وروسته ختيځوال او لويديځوال به اووه ځلې له يو او بله سره جگړه كوي، وروسته ختيځوال ماتې خوري، تر څو...»

لويديز لښكر چې د ختيځ پر لوري راروانېږي، د سويس له كاناله تېرېږي چې افغانستان تر بريد لاندې ونيسي او د ختيزو او لويديزو لښكرو تر منځ جگړه پيلېږي. څرگنده نه ده چې دغه جگړه به اووه كاله اوږدېږي يا اووه ورځې. البته زما په اند له ځينو روايتونو څخه

۱- الفتن، ۱۶۰ مخ، د روايت پاتې برخې به په بل ځای كې يادې شي.

چې نعيم بن حماد د ارطاة بن منذر له وينا څخه د الفتن د کتاب په ۱۶۲ مخ کې راټول کړی دی، اووه ورځې يې بشودلي دي.

ريچارډ مايرز «ګود» د ټولو ځواکونو بولندوی

۲- نعيم بن حماد په خپل سند سره له کعب څخه نقل کوي چې ويل يې: «**علامة خروج المهدى الیة تقبل من المغرب، عیما رجل اعرج من کنده**»^۱

«د مهدي راڅرګندېدلو نښه توغونه دي چې له لويديځه راځي او د دغو توغونو بولندوی د کندي^۲ له سيمې څخه يو ګود سپری دی.» فکر نه کوم، امريکايان يو ګود شخص د ګډو هوايي، زمکنيو او سمندري ځواکونو بولندوی دي وټاکي، بلکې تر سترګو کېږي چې بنيادي د «اعرج» يا ګود له کليمې څخه يې موخه يو کمزوری او د کمې وړتيا شخص دی او ډېر کم به تر سترګو کېږي چې د نړيوالو ځواکونو غټ بولندوی يو ګود شخص دی. آن په ډېرو حالتونو کې دا ډول بولندوی په بد پال سره نيول کېږي او د ده کمزورتيا پر لښکر يې هم دلالت کوي. مګر هغه وخت چې مې وليدل جنرال ريچارډ مايرز چې پر دوو امساګانو خوځېده، امريکايي ملت ته يې د

۱- الفتن، ۲۰۵ مخ.

۲- په پورتني روايت کې د کندي له سيمې څخه د کاناډا سيمه عبارت ده او ريچارډ مايرز هم د کاناډا د پوځونو مشر و. «ژباړن»

افغانستان پر وړاندې د هوايي، زمکنيو او سمندري بريدونو په اړه خبر ورکاوه. ومې ويل: الله اکبر، اى د الله جل جلاله رسوله صلى الله عليه وسلم! تاسې رښتيا ويلي، د کندي له سيمې څخه د يوه گود شخص تر بولنې لاندې د لويديځ د گډو ځواکونو توغونه په خوښت راغلل، د جگړو پيل دى او پر الله جل جلاله سوگند يادوم چې همدا د مهدي د راڅرگندېدلو له نښو څخه گڼل کېږي.

که چېرته موږ د امريکايي ځواکونو د گود مشر په اړه ارياتيا کوو، بايد د يوه بل متن يا عبارت په اړه ډېره ارياتيا وکړو چې هغه هم نعيم بن حماد روايت کړى دى (۱۷۴ مخ). هغه همدغه گود شخص دغه ډول څرگندوي: «ثم يظهر الكندي فى شارة حسنة».

«وروسته به کندي په بڼې او بسکلي څېرې کې راڅرگند شي» که چېرته هغه گود شخص ته په بسکليو نظامي کاليو کې چې د نظامي نښانونو او درجو درلودونکي دي، وگورئ پرته له درنگه به ووايئ: «سبحان الله- ټوله سپېڅلتيا الله جل جلاله لره ده».

رښتيا دي چې د مهدي راڅرگندېدل خورا ډېر رانږدې شوي دي، ځکه چې گود جنرال (کندي) پيدا شوى دى.

۱ درېيمه ځيرنه

- له لومړۍ نړيوالې جگړې څخه دمهدې تر
راڅرگندېدو پورې

د لېږديز يا هجري كال د درېيمې پېړۍ د نسخو په يوه نادر روايت كې چې د استانبول په كتابتون «دار الكتب الاسلاميه» كې ساتل كېږي او په هغه كې له كوېټ سره د عراق د جگړې يادونه شوې ده، له ابو هريره رضی الله عنه څخه نقل شوی؛ هغه دغه روايت تر يوې مودې پورې پټ ساتلی و، مگر په پای كې يې هغه بيان كړ. د «المهدى المنتظر على الابواب» كتاب ليكوال هغه داسې رانقل كړى دى: «حرب اخر الزمان حرب كونية، المرة الثالثة بعد اثنين كبريين يموت فيهما خلائق كثيرة، الاولى اشعلها رجل كنية السيد الكبير، و تنادى الدنيا باسم [هتلر]...»

«د وروستۍ زمانې جگړه يوه نړيواله جگړه ده، د درېيم ځل لپاره تر دوو سترو جگړو به وروسته پېښېږي. په هغې كې به ډېر خلك وژل كېږي. لومړنۍ جگړه به هغه شخص چې كنيه به يې [ستر بناغلي] وي او نړۍ به هغه د هټلر په نامه يادوي، ژبغاړنده كړي.»

دا هماغه روايت دى چې ابو هريره، ابن عباس او علي بن ابى طالب رضی الله عنهم رانقل كړى دى او په يوه بل روايت كې راغلي دي چې ابو هريره رضی الله عنه د دغه روايت له رانقلولو څخه وېره درلوده، مگر كله چې د مړينې پولې ته نږدې شو، له دې وېرې چې الله جل جلاله مه كړه يوه پوهه (علم) يې پټه ساتلې وي، هغه يې راڅرگنده كړه. هغه مهال يې شاوخوا خلكو ته وويل: «فنى نبا علمتا، عما هو كائن فى حروب اخر الزمان. فقالوا: اخبرنا ولا باس جزاك»

الله خيراً. فقال: فى عقود الهجرة بعد الالف و ثلاثمة واعقدوا عقوداً يرى ملك الروم ان حرب الدنيا كلها يجب ان تكون، فاراد الله له حرباً... ولم يذهب طويل زمن. عقد و عقد فسلط رجل من بلاد اسمها (جرمن) له اسم الهر، اراد ان يملك الدنيا و يحارب الكل فى بلاد ثلج و خير، فامسى فى غضب الله بعد سنوات نار، اراده قتيلاً سر الروس او الروس.

و فى عقود الهجرة بعد الالف و ثلاثمة، عد خمسا او ستاً يحكم مصر رجل يكنى (ناصر) يدعوه العرب (شجاع العرب). و اذله الله فى حرب و حرب و ما كان منصوراً، و يريد الله لمصر نصراً له حقا فى احب حرب شعوره و هو له، فارضى مصر رب البيت و العرب باسم سادا، ابوه انور منه، لكنه صالح لصوص المسجد الاقصى بالبلد احدى عينيه كسل قليل، و اسمه من الصدام و هو صدام لمن عارضه، الدنيا جمعت له فى (كوت) صغير دخلها و هو مدهون و لا خير فى السفينى الا بالاسلام و هو خير و شر. والويل لخائن المهدي الامين.

وفى عقود الهجرة الالف و اربعمائة و اعقد اثنين او ثلاثاً... يخرج المهدي الامين و يحارب كل الكون يجمعون له الضالون و المغضوب عليهم، والذين مردوا على النفاق فى بلاد الاسراء و المعراج عند جبل مجدون، و تخرج له ملكة الدنيا والمكر، زانية اسمها (امريكا). تراود العالم يومئذ فى اعلى عليين يملكون المدينة

المقدسة. و كل البلاد تاتي من البحر و الجو الا بلاد الثلج الرهيب
والحر الرهيب و يرى المهدي ان كل الدنيا عليه بالمكر السيئ، و
يرى الله اشد مكرًا، و يرى ان كل كون الله له، اليه المرج والمصير،
و كل الدنيا شجرة له ان يملكها فرعاً و جذراً (....) فيرميهم الله
باكرب رمى و يحرق عليهم الارض و البحر و السماء و تعطر السماء
مطر السوء، و يلعن اهل الارض كل كفار الارض، و ياذن الله بزوال
كل الكفر»

«د يوې پېښې په اړه مې معلومات تر لاسه کړل، د هغه څه په اړه چې
په وروستني زمانې کې به پېښېږي. خلکو وويل: که چېرې موږ ته
معلومات راکړئ، کومه ستونزه نه لري، الله جل جلاله به تاسې ته د
خير جزا درکړي. ويې ويل: له يو زر او درې سوه يم لېږديز کال
څخه څو لسيزې وروسته، د روم پاچا داسې انگېري چې د جگړې
پېښېدل په ټوله نړۍ کې اړين او حتمي شوي دي، نو الله جل جلاله
ورته د جگړې اراده کوي ايانې الله جل جلاله يې په جگړه کې
ښکېلوي- ژباړن. دېر وخت نه تېرېږي، لس کاله وروسته او لس
کاله نور، تر دې چې د [جرمن يا المان] له سيمې څخه يو کس چې د
پېشو نوم به لري، پر نړۍ به د ولکه کولو هوډ کوي او په ټولو يخو او
بډايو يا سرمايه لرونکيو زمکو کې به مبارزه کوي. تر څو کلونو
وروسته د الله جل جلاله د قهر له امله په اور کې لوېږي او اروش يا
روس. د پټو يا خفيه کارکوونکيو له خوا وژل کېږي.

له یوزر او درې سوه یم لېږدیز کال څخه څو لسیزې وروسته، د پېنځو یا شپږو لسیزو تر تېرېدلو وروسته پر مصر به یو شخص چې د هغه کنیه به [ناصر] وي، واکمني کوي، عربان به هغه د عربانو د زړور او توریالي په نامه یادوي. الله جل جلاله هغه په یوې جگړې او تر هغې وروسته په یوې بلې جگړې کې کمزوری کوي او هیڅکله نه کامیابېږي. الله جل جلاله غواړي چې د مصر مرسته وکړي او دغه مرسته چې د هغه حق دی، په غوره میاشتو کې چې د روژې یا رمضان ده، صورت نیسي او ترسره کېږي. مصر د کورونو پر درلودلو خوښوي او عربان د غمښتګي سادا [سادات] په وسیله چې پلار یې تر هغه ډېر ورنګن [انور] دی، کامیابېږي. خو هغه د اقصی د جومات له غلو سره د غمګینې زمکې پر سر سوله کوي. او د شام په عراق کې یو ستمګر شخص.... او.... سفیاني دی، په یوه سترګه کې یې لږه سستی ده او نوم یې له ټکر څخه اخیستل شوی دی او هغه ټکر کوونکی [صدام] دی، له هر هغه چا سره چې ښکېل شي. نړۍ ورته په کوچني [کوټ] کې چې هغه به ورننوتی وي، راټولېږي. هغه غوښتنه دی. د سفیاني لپاره پرته له تسلیمېدو څخه هیڅ خیر نه شته. البته په هغه کې خیر و شر دواړه شته. هلاکت د هغه چا لپاره چې له مهدي امین سره ټګي او خیانت کوي.

له یوزر او څلور سوه یم لېږدیز کال څخه څو لسیزې وروسته، دویمه یا درېیمه لسیزه.... مهدي امین راڅرګندېږي او له ټولې نړۍ سره د

مخامختيا لپاره راپورته کېږي، له هغه سره د مخامختيا لپاره بېلاري [گمراهان] او هغه کسان چې د قهر او غضب وړ وي [يهود او نصارا] او هغه کسان چې يووالی نه لري، د اسراء او معراج پر زمکه د مگدون د غره تر څنګه راټولېږي. او له هغه سره د مخامختيا لپاره د نړۍ او چل ملکه راوځي، هغه لکه بدکاره بنځه ده او نوم به يې [امريکا] وي، د نړۍ خلک به د بېلارۍ او کفر لوري ته رابولي. د نړۍ يهوديان به هغه مهال پر لوړو زمکو [عليين] کې ژوند کوي او هغه به پر سپېڅلي ښار او ټولو سپېڅليو ځايونو ولکه لري.

پرتله له وېروونکيو يخو سيمو او گرمو او سوزوونکيو زمکو څخه ټول هېوادونه له هوا او سمندر څخه به د جګړې لپاره چمتو کېږي او مهدي به ويني چې ټوله نړۍ به د هغه د مخامختيا لپاره په چل او مکر کې وي او د الله جل جلاله نيونه سخته ګڼي او ويني چې د الله جل جلاله ټوله پيښۍ [کاینات] له هغه سره ده، راستنېدنه او رجوع هغه ته ده. او ټوله نړۍ د هغه لپاره د يوې ونې بېلګه لري او هغه د ريښو او ښاخونو څښتن دی [.....] نو الله جل جلاله پر هغوی د تېرو يو سخت باران وروي او زمکه، سمندر او اسمان به پر هغوی سخت دردوونکی باران ووروي. او د زمکې وګړي به پر ټولو شتو کافرانو لعنت وايي او زيارې [ښکتنځلي] به ورته کوي، هغه مهال به الله جل جلاله ټول کافران له منځه وړي.»

د خو ټکو څېړنه

پورتنی روایت له اریانوونکیو روایتونو څخه گڼل کېږي چې جلیل القدر صحابي ابو هريره رضي الله عنه هغه رانقل کړی دی او په «لنډه څېړنه» کې مې وویل چې یو لړ اریانوونکي روایتونه د هغوی د رانقلوونکیو او د اخځ په یادولو سره بیانوم او د دغه ډول روایتونو پازه د هغوی پر اوږو وراچوم او که چېرې ما دغه ډول روایتونه، نه منلی، نو هغه مې نه رانقلول. دغه ټکی ناوړلی پاتې نه شي چې ابو هريره رضي الله عنه د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم د روایتونو د یادولو لپاره ځواکمن یادښت «قوي حافظه» درلوده، ځکه چې حضرت محمد صلی الله علیه وسلم د هغه لپاره په دې اړه دعا کړې ده. لکه څنگه بخاري په کتاب العلم کې دغه روایت له هغه څخه رانقل کړی دی: «حفظت من رسول الله صلی الله علیه وسلم وعاءين، اما احدهما فقد بثثته و اما الآخر فلو بثثته قطع هذا البلعوم»^۱

«د الله جل جلاله له رسول صلی الله علیه وسلم مې دوې پوهې زده کړې. یوه مې د خلکو په منځ کې خپره کړه، او مگر بله، که چېرې هغه مې هم خپرولای، نو مری مې غوڅېدله.»
علامه ابن حجر په «فتح الباري» کې یاده کړې ده چې ابو هريره رضي الله عنه د واکمنو او پاچاهانو نومونه د پلار له نومونو سره یې

۱- بخاري، صحيح بخاري، کتاب العلم، باب حفظ العلم، ۲۱۳ مخ.

يو ځای پېژندل. هغه لومړی دغه پوهه پټه وساتله، مگر د مرگ تر ورسېدلو وړاندې، د دې لپاره چې د پوهې د پټولو د گناه مرتکب نه شي، هغه يې هم څرگنده کړه. ښايي پورتنی روايت له همدې ډول روايتونو څخه وي.

ښايي «نوسترا داموس» خپل معلومات د نړيوالو ليکي نسخو له تدوين شويو روايتونو څخه تر لاسه کړي وي، هغه چې مخکې مو هم يې يادونه کړې ده. په پورتنی روايت کې د لومړۍ نړيوالې جگړې، دويمې نړيوالې جگړې او درېيمې نړيوالې جگړې چې د رارسېدلو په اوتاکې ده، يادونه شوې ده. د دغو جگړو نېټې او د هغوی د مشهورو خلکو لکه: هټلر، ناصر، انور سادات او صدام حسين څرگندونه شوې ده. پرته له شکه هر يو له دغو خلکو څخه د جگړو په رامنځته کولو کې نخچ درلود.

په پورتنی روايت کې د دغو جگړو د اټکلي نېټو لپاره اټکلونه

د لومړۍ نړيوالې جگړې نېټه: «فی عقود الهجرة بعد الالف و ثلاثمائة و اعقدوا عقوداً.....»

«له يوزر او درې سوه يم لېږدیز کال څخه څو لسيزې وروسته، څو لسيزې به په شمار وي.....»

ياني تر يوزر او درې سوه يم لېږديز کال وروسته بايد څو ناڅرگندي لسيزې وشمېري: دغه جگړه په ۱۹۱۴ زېږديز کال مطابق ۱۳۳۲ لېږديز کال کې پېښه شوه. ناڅرگنده او مبهمه شمېره دوه دېرشم کال شو چې درېمه لسيزه ده.

د دويمې نړيوالې جگړې نېټه: «و لم يذهب طويل زمن عقد و عقد فسلط رجل من بلاد اسمها [جرمن] له اسم الهرا د ان يملك الدنيا و يحارب الكل»

«نو زياته موده نه تېرېږي، لس کاله او لس کلونه نور، تر دې چې يو شخص له [جرمن] نومې سيمې څخه چې د پېشو په نامه سره به يادېږي، پر نړۍ د ولکې او جگړې کولو لپاره هوډ نيسي.»
دوې لسيزې به نه تېرېږي، هغه جگړه چې ستر ښاغلی (هټلر) يې پيلوونکى دى، پيلېږي او په جرمن (Germany) کې ورته خلک د هټلر په نامه غږ کوي. «سبحان الله»

د درېيمې نړيوالې جگړې نېټه: «و فى عقود الهجرة الالف و اربعمائة و اعقد اثنين او ثلاثاً»

«د يوزر او څلور سوه يم لېږديز کال په لسيزو کې، دويمه لسيزه يا درېمه لسيزه وگڼئ.» ياني دغه جگړه د ۱۹۲۰ او ۱۹۳۰ لېږديزو کلونو تر منځ به پېښېږي. اوسمهال هره شېبه شونې ده چې دغه جگړه پيل شي.

له پورتنیو متنونو څخه داسې څرګندېږي، چې: دواړه جګړې (لومړنۍ او دويمه) لويې دي، خو درېيمه جګړه چې د ورونو زنځيرونه راشپنګوي، «نړيواله» جګړه به وي، يانې ټوله نړۍ به په کې ښکېله او ډوبه شي. نو دغه جګړه له لومړنيو دوو جګړو څخه سخته او د زيانونو رامنځته کوونکې به وي. د پورتنی متن له څرګندونو څخه دغه ټکي هم څرګند شو چې يواځې د سکاډنيایي د يخو سيمو هېوادونه او د افريقا د قارې گرمې او سوزوونکې زمکې به په هغه کې کوم نخچ نه لري.

وروسته تر هغه، نوموړی متن يا عبارت د تاريخي پېښو ترتيب پلټي او د مهدي د راڅرګندېدو خبره تر نړيوالې جګړې وروسته رامنځته کېږي او دا چې څنګه د روم بېلارې او لعنتي لښکرې راځي او دا چې څنګه په کې خلک راټولېږي، حضرت محمد صلی الله عليه وسلم يې په هکله خبر ورکړی دی. په يوه بل ځای کې به دغه روايت په څېړنيز ډول بيان شي. د روم پاچاهان په پټه توګه په يوه ځای کې راټولېږي او وروسته د اتياوو توغونو تر سيوري لاندې دولس زره کسيز لښکر چمتو کوي چې په «لويه جګړه» کې ګډون وکړي، دغه شمېره (۹۶۰۰۰) له دغې پاملرنې سره چې اروپا زيات وخت د لښکر کشۍ لپاره لګوي، ډېر کم تر سترګو کېږي. خو بايد اريان نه شو چې نړيواله جګړه د لوی لښکر پر ماته بدلېږي او زیاتره خلک د مرګ کپله ګرځي. په همدې دليل سره اروپا کولی نه شي

چې يو غټ لښکر راټول کړي، نو ځکه د لعنتي «امريکا» تر لارښوونې لاندې يې مسلمانانو ته پام اوږي. هغه وخت به د مهدي راڅرگندېدا تر سترگو کېږي، هغه به له هغو (نامسلمانو) سره په «لويه جگړه» کې نښته کوي او الله جل جلاله يې ملگرتيا کوي چې هغوی په سختۍ سره سرکوزي او کوزگوري کړي او ټول په يوې تباهي سره پوپنا کړي. هغه وخت به الله جل جلاله له زمکې، هوا او سمندرونو څخه پر هغوی اور راوړي او الله جل جلاله يې سخت رانيسي او د دوی دغه رانيونه به د نورو لپاره د درس او عبرت لامل گرځي.

نوموړي متن يا عبارت «د عربانو د زړور يا توريالي» چې پر ۱۹۲۵ زېږديز کال د ۱۳۷۰ لېږديز کال مطابق حکومت کوي، د نامه يادونه کړې ده. پورتنۍ روايت وايي چې د يوزرو ديارلسم (۱۳۶۰) لېږديز په پينځمې او شپږمې لسيزو او بنايي په عبارت کې يو ويی (کلمه) له منځه تللی يا ورک شوی وي چې «اوومه» وي، د دې لپاره چې خبرې له رښتينولۍ او واقعيت سره اړخ لگولی وي، خو بيا هم ټولې يادې شوې نېټې له ورته پېښې سره يو ډول پېښې شوي دي. همدارنگه روايت دا هم څرگنده کړې ده چې هغه په دوو جگړو (۱۹۵۶ او ۱۹۶۷ زېږديزو کلونو) کې ماته خوري، البته نوموړي، عربان په لويديزو سياسي چال چلندونو او محاسبو سره خوښ کړل،

وروسته هغه لومړني عربان وستايل او وروستني عربان چې رېستينولۍ ته يې پام شو، هغه ته يې د پرې او ملامتۍ گوته ونيوله. په همدې ډول دغه اريانوونکي روايت د پوه مشر د «انور» زوی «اسمر الساد» ته نازکه غوندې نغوته کړې ده چې هغه غنمرنگی سادا (سادات) دی، پلار يې تر هغه «انور» يا د ډېرې ښکلې څېرې څښتن دی، نو هغه «محمد بن انور السادات» دی، خو خلک به هغه ته انور سادات وايي. لوی الله جل جلاله خپله اراده د هغه په تنې کې وربښي او له هغه سره هغسې مرسته کوي چې مصريان او عربان به پرې وياړ کوي، هغه به هم الله جل جلاله ته په خپلو غوره او نږدې مياشتو کې چې رمضان ده چې الله جل جلاله په کې قرآن مجيد راېږلې دی. خو «اسمر الساد» د اقصی د جومات له غلو سره چې يهوديان دي، په ويرجن او غمجن ښار کې د مېز تر شا د سولې لپاره کېږي. (د ډيوېډ د پنډغالي [کيمپ] تړون)

همدارنگه په پورتنۍ روايت کې د عراق د ستمگر واکمن «صدام» په هکله هم خبرې شوې دي او دا څرگنده شوې ده چې هغه «سفياڼي» دی او له کوېټ سره جنگېږي. د هغه په باره کې به په يوه بېل ځای کې بحث او څېړنه وشي.

په دغه متن يا عبارت کې، پرته له هغه څه څخه چې څرگند شوي دي، بل څه شتون نه لري. البته د اشعياء په يانه (سفر) کې چې د واتيکان په نسخه کې شته، دومره زيات راغلي دي چې: «وروسته

سينا ته راغلل او د مصر له پاچا سره چې د دوی پر وړاندې يې ماته خورلې ده، وجنگېدل، ټول خيانتونه، مکرونه د اسرائيلو د برياليتوب لپاره دي.... او غمړنگی پاچا راځي، له سره به يې وېسته تلونکي وي، خود زمريو او گوربتانو [بازانو] درلودونکی به وي، نو ځکه له اسرائيلو به غچ اخلي او له هغوی سره به خبرې کوي چې له يو له بله سره ملگري شي او يو ډول امنيت به د مصر ټولو خلکو ته ورسېږي، خود دوی دغه غمړنگی پاچا شهيد کېږي.

او يو پاچا چې د حام نوم به لري، د لرې مودې لپاره به حکومت کوي. خو هغه به له يهوديانو سره ژمنه ماتوي او له هغوی سره به په ښه او نهک ډول سره خبرې کوي، له جگړې به وېره لري، پرده به بريد کوي او ختيځ او لويديځ به خوښ او راضي کوي. هغه به خپل ساتونکي ترور کوي، هغوی به اشرار او سوداگري «

او يو پاچا به حکومت کوي چې د اوسپنې غونډې به سخت وي، د ختيځ او لويديځ له ټولو يهوديانو سره به په ښه ډول خبرې کوي او ټول سرتېري به د هغه لپاره راټولېږي او د اسرائيلو په زړه د سينا په دښته کې به جگړه کوي او درواغ ويونکي به خپلې څولې تړي.... په اسرائيلو کې به ناخوښي او اندېښنې راڅرگندې شي او په اورشيلم کې به يو ستر شر راپورته شي.

دغه متن يا عبارت څرگند دی او نورې څرگندونې ته اړتيا نه لري، ځکه چې زموږ له علمي پاتمر وڅخه نه دی. البته له هغه ځايه چې په

ارماڳئون: درېيمه نړيواله ځيرنه ۷۱

اسلامي نسخو کې له زياتو راوړل شويو مطالبو څخه دغه متن يا عبارت رانغاړي، هغه مې راوړي دي.

لومړۍ خبرې

مخکې مې ډېره هڅه کوله چې د هغو حدیثونو او روایتونو په تطبیق کې له هغې سره اوتا سره چې موږ پکې ژوند کوو، له یادولو څخه مې ډډه کوله، که څه هم د پېښو نېټې یا د هغوی د پېښېدلو ځای یا هغه خلک چې د دغو رامنځته کوونکي دي وروستی خبرې چې پر ژبه به مې راوړلې، دا وې چې: «دغسې به وشي، کېدای شي همداسې پېښ شي او نور ورته تعبیرونه.»

سربېره پر دې، له سختو فریادونو څخه په امن کې نه وم، یو وخت مې داسې وویل چې نصارا د «ارماگدون» د جگړې لپاره د ۲۰۰۱ زېږديز کال د خزان موسم ټاکلی دی او زموږ په اند همداسې به وشي، البته له لږې اندازې وړاندې والي یا وروسته والي سره او الله جل جلاله ډېر ښه پوهېږي. فریاد جوړوونکیو به ویل چې وگورئ، هغه یې نېټه ټاکي. دې ته په پام سره چې دوی پوهېدل چې دغه خبره له دقیقې ټاکنې څخه کیسه نه کوي، ځکه به ما ویل چې الله جل جلاله پوهېږي، داسې کېږي یا «لږ» وړاندې یا وروسته کېږي. دغه ټکی هم پر خپل ځای روښانه دی چې «لږ» شمېرل د نړۍ له مام سره په پرتله کې پر لږو کلونو دلالت کوي، نه گړۍ او دقیقې، نو آیا هغه څه چې ما ویلي وو، دقیقه ټاکنه شمېرل کېږي؟! همدغه فریاد او غوغا ده. والسلام

په يوه وخت کې يې وويل او وپوښتل چې آيا «فهد» هماغه خليفه دى چې الله جل جلاله به هغه ته اوږد مام ورکړي، د مهدي د راڅرگندېدو نښه ده؟ والله اعلم

ويې ويل چې هغه يو ټاکلى شخص په پام کې لري او پر دې غوندې (جملې) يې بسنه ونه کړه او ويې ويل چې هغه يو له درباري عالمانو څخه دى، ځکه د پاچا د اوږده مام غوښتونکى دى. نه پوهېږم! آيا هغوى غواړي د هغه لپاره د مرگ غوښتنه وکړي؟ بيا هم نه پوهېږم، پر اوږد غوږي (خريا آس) سپاره يو يا يې تر څنگه په خوځښت کې يو.... يا هغه په تالاوليا د اوبو ډنډه کې غورځوو او خپل ځان ژغورو. د «د اسلامي امت مام» په کتاب کې د خپل باور د بيانولو لپاره د هغو احتمالي چارو په اړه چې د پايلاتونو په حديثونو او د وروستۍ زمانې په جگړو کې راول شوي دي، له دغه ډول ويونو لکه «بنايي داسې وشي، آيا دغه شونتيا شته، بنايي دغسې پېښ شي، کېدای شي کله داسې هم وشي»، څخه مې گټه پورته کوله. ډېره هڅه مې کوله چې روايتونه له هغې اوتا سره چې موږ په کې ژوند کوو، ليدونکى يا عيني تطبيق ورنکړم، البته دغه هڅه اولتون د مسئلې د جواز د نشتوالي له مخې نه وه، ځکه چې دغسې تطبيق او نږدېوالى روا دى، بلکې تر دې هم زيات، په ځينو وختونو کې د غالب اټکل شتون او سوگند يادول هم کومه ستونزه نه لري. خو ما نه غوښتل چې د جدال په ډگر کې گام پورته کړم او خپل ځان د غوغا

پورته کوونکیو د بریدونو پر وړاندې او د هغو خلکو پر وړاندې چې د زیاتې پوهې درلودونکي نه دي او دا مهال یې د پوهې په دره کې گامونه لاسم شوي نه دي، ودروم. خو افسوس... افسوس.

مگر اوس وروسته تر دې چې ټول خلک یا یوه لویه ډله له هغوی څخه د جگړو او جنگونو په تمه ژوند تېروي چې اوزار (اسباب) یې زیات شوي، د هغوی په زړه کې کینې زیاتې شوي او نږدې ده چې وروڼه هم راوټکوي. زه هم هیڅ خونې او تازه والی یا ستونزه او سختي په هغه څه کې د حدیثونو له انطباق څخه چې له پېښو سره پر تړاو یې پوهېږم، نه وینم، بلکې کولای شم چې پر هغه څه چې گروهه او باور لرم، ښوگند یاد کړم. دا اټکل هم نه کوم چې دا مهال دې څوک دا مېړانه وکړي چې د حیا خپوتی دې له خپله مخه پورته کړي او پر شرو شور یا جگړو (جدالتوب) دې پیل وکړي. البته هغه څوک چې د شهرت، دندې او یا پیسو په لټه کې دي، ښایي دغسې یو گام پورته کړي، ځکه چې مسئله ډېره مهمه شوې ده او هیڅ وخت د گډوډۍ لپاره پاتې شوی نه دی او چاره یا کار داسې ځای ته رسېدلی دی چې زړونه بېغمه شوي دي او پر جرو بحث د بوختېدو پر ځای چې د قومونو د نابودۍ لامل گرځي، د واقعي علم د موندلو په لټه کې دي. اوس یو روایت له عیني واقعیت سره د حدیثونو د انطباق کېدو د رواوالي لپاره او بلکې د غالب اټکل په صورت کې د ښوگند د جواز په توگه وړاندې کوم.

امام مسلم په صحيح مسلم کتاب (کتاب الفتن، باب: ذکر ابن صياد) کې په خپل سند سره له محمد بن منکدر څخه را نقل کړی دی چې هغه وویل: «رایت جابر بن عبدالله، یحلف بالله ان ابن صائد الدجال، فقلت: اتحلف بالله؟ قال: انی سمعت عمر یحلفه علی ذالک عند النبی صلی الله علیه وسلم فلم ینکره النبی صلی الله علیه وسلم»

«جابر بن عبدالله رضی الله عنه مې ولید چې سوگند یې یاد او په چې ابن صائد دجال دی. ومې ویل: آیا پر الله جل جلاله سوگند یادوې؟ ویې ویل: له عمر رضی الله عنه مې واورېدل چې د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم پر وړاندې یې پر همدې مسئله سوگند یاد کړ او حضرت محمد صلی الله علیه وسلم یې هیڅ مخنیوی ونه کړ.»

سربېره پر دې حضرت محمد صلی الله علیه وسلم دا ویلي نه وو چې ابن صياد هماغه دجال دی. وروسته حضرت محمد صلی الله علیه وسلم هم له نړۍ څخه سترگې پټې کړې او د «ابن صياد» په هکله ورته هیڅ وحی ونه شوه، لکه څنگه چې حافظ ابن حجر په «فتح الباري» کې دغه مسئله له علماوو څخه را نقل کړې ده.

ابن صياد د یوه یهودي زوی او درواغجن دجال ؤ چې په مدینه کې یې ژوند کاوه. حضرت محمد صلی الله علیه وسلم دا گومان کاوه چې هغه «مسیحي دجال» دی، خو په غوڅه توگه یې د هغه په اړه هیڅ څه ونه ویل. کله چې حضرت عمر فاروق رضی الله عنه

وغوښتل چې هغه ووژني، حضرت محمد صلی الله عليه وسلم يې د وژلو خنډ شو، ځکه چې حضرت محمد صلی الله عليه وسلم هيڅ له حقيقته خبرتيا نه درلوده چې آيا هغه هماغه دجال دی يا بل؟

سربره پر دې عمر رضی الله عنه سوگند يادوي چې ابن صياد، مسيحي دجال دی او حضرت محمد صلی الله عليه وسلم هغه له سوگند يادولو څخه نه منع کاوه. جابر بن عبدالله، ابن عمر او نورو اشخاصو هم د غالب اتهکل له مخې سوگند ياداوه او د حديثونو تر او به يې له پېښې سره ورکاوه، خو چا به پر هغوی نيوکه نه کوله. د الله جل جلاله د نعمتونو ستاينه او هغه څه چې هغوی ته يې غوره والی ورکړی دی. له همدې امله ده چې پر غالب اتهکل د عراق اوسنی واکمن «صدام حسين» هماغه سفیاني شخص دی چې د حضرت محمد صلی الله عليه وسلم په حديثونو کې يې يادونه شوې ده.

(سفیاني هغه څوک دی چې د هغه د نسب لړۍ پر خالد بن يزيد بن ابي سفیان سره پای ته رسېږي.) صدام هم اموي دی او موريې د کلب له قبيلې څخه ده او د کلب قبيلې د دجلې په شمال کې استوگنه درلوده او مشهوره ده چې «صدام» د تکرېت له سيمې څخه دی چې د دجلې په شمال کې پروت دی.

کومو خیزونو زه دې خبرو کولو ته اړ کړم

زیاتې نښې او قرینې څرگندې شوي او حقیقت موږ ته څرگند دی. که چېرته ما پر خپل کار گروهه نه درلوده، هیڅکله مې پر یوې داسې مسئلې بحث نه کاوه، مگر پوهېږم چې په دې ډگر کې زه له هیڅ ستونزې او زیان سره مخ کېدونکی نه یم او خبرې مې لکه د عمر د خبرو غوندې دي چې هغه ته به الهام کېده او جابر چې حدیث به یې اورول. هغوی به ویل: «پر الله جل جلاله سوگند یادوم چې ابن صیاد هماغه دجال دی.» او عمر رضی الله عنه او جابر رضی الله عنه هیڅ زیان د ابن صیاد له دجال کېدو یا نه کېدو څخه ونه کړ.

زه وایم چې زیاتو قرینو زه دغې خبرې کولو ته اړ کړم چې هیڅوک د هغې په بیان کې له ما څخه وړاندې شوی نه دی، چې په ټوله کې له اټکلي پوهې څخه دغه قرینې افاده کوي او داسې دي چې انسان کولی شي، پرته له هغوی څخه سوگند یاد کړي.

له دغو قرینو څخه

۱- هغه څه چې ما په دې کتاب او په مخکېنیو کتابونو کې ویلي دي او یو زیات شمېر لیکوالو په خپلو کتابونو کې لیکلي دي چې موږ د وروستني زمانې د جگړو په ورونو کې ولاړ یو او ما خو په دې کتاب کې یو بل ټکی هم زیات کړی دی چې د روم اوسمهالې جگړې

له افغانستان، وروسته له عراق او پاتې نورو هېوادونو سره د «ترهگری» د سرېڅناک ويي تر سرليک لاندې پيل کړي دي. يوه مسئله چې د امت د علماوو له مخې د وروستني زمانې د جگړې په اړه ثابته شوې ده، دا ده چې د مسلمانانو لارښوونه او قيادت به په دغو جگړو کې د مهدي په لاس وي او د هغه راڅرگندېدنه به په نړيواله جگړه کې تر «ارماگدون» وړاندې وي. هغه به تر جگړې وړاندې يا د جگړې په منځ کې او يا تر جگړې وروسته به راڅرگند شي. هغه څه چې د اسلام د ائمه په حواله په متواتر علم سره ثابت شوي دي، دا دي چې مهدي به په همداسې يوه وخت کې راڅرگند شي. د هغه تر راڅرگندېدو او شهرت وروسته، سفياني شخص له هغه سره د مخامختيا لپاره لښکر لېږي او دغه سفياني لښکر به په زمکه کې ښکته يا نوښتل شي. د پېښو په ترتيب کې دغې مسئلې ته زياته روښانتيا ورکول کېدای شي. هغه وخت چې د مهدي د راڅرگندېدو مهال رانږدې شوی وي، سفياني بايد تر هغه وړاندې شتون ولري، ځکه چې هغه له مهدي سره يو لړ کارونه لري.

۲- دويمه قرينه يو روايت دی چې د درېيمې برخې په پيل کې د يوه اوږده روايت په بڼه راوړل شوی دی: «... و فی عراق الشام رجل متجبر... و ... سفيانی، فی احدی عینيه کسل قليل و اسمه من الصدام و هو صدام لمن عارضه، الدنيا جمعت له فی [کوت] صغير

دخلها و هو مدهون و لا خير في السفيناتي الا بالاسلام و هو خير و شر والويل لخائن المهدى الامين »

((... او د شام په عراق کې يو ظالم... او... سفیانی شخص دی، په یوه سترگه کې یې لږه سستی شتون لري او نوم یې له ټکر کوونکي څخه اخیستل شوی او هغه ټکر کوونکی [صدام] دی چې هر څوک، له هغه سره بنکېل شي. نړۍ ورته په کوچني [کوت] کې، چې نوموړی پکې ننوتی وي، راټولېږي او هغه غوښن دی او د سفیانی لپاره پرته له تسلیمېدو څخه هیڅ خیر نشته، په هغه کې خیر او شر دواړه شته او له مهدي امین سره خیانت کوونکی دې هلاک او تباه شي.))

دغه روایت په غوڅه توګه وایي چې د عراق ستمګر واکمن ((صدام)) دی او هغه ټکر کوونکی «صدام» دی چې هر څوک له هغه سره بنکېل شي او په یوې ځانګړنې راوړلو سره یې د هغه پېژندنه کړې ده چې په هغه کې موندل کېږي یانې په یوه سترګه کې یې سستی او کسالت او هم یې یوه وروزه لوېدلې ښکاري او دا پېژندنه یې هم کړې ده چې هغه سفیانی دی.

په همدې توګه په روایت کې راغلي دي چې هغه کوپټ ته ننوځي او نړۍ د هغه د مخامختیا لپاره راټولېږي او هم اوسمهال د ۳۷ هېوادونو ځواکونه د هغه د مخامختیا لپاره راټول شوي دي. یوه بله پېژندنه یا نښه یې دا ده چې په هغه کې خیر و شر دواړه شته یانې

هغه خپل ځان مسلمان سني نښي، خو د دين او واقعي سنتو منونکى به نه وي.

همدارنگه دغه متن يا عبارت دې ټکي ته يوه نغوته لري چې هغه به له مهدي امين سره خيانت او ټگي کوي او له هغه سره به مخامختيا کوي، په داسې حال کې چې د دې وړ، له هغه سره چې همخانگيز يا هممسلكى يې دى، مرسته وکړي، مگر هغه لومړنى کس دى چې له هغه سره د مخامختيا لپاره توغ پورته کوي. او دا د هغه د خيانت مانا ده....

۳- د هغوروايتونو او نښېرونو په پامنيوي سره چې د سفياني تر او له وروستنيو پېښو سره چې په عراق کې پېښې شوي دي او هغه څه چې په تېرو پانډو (صفحو) کې د سفياني او مهدي د معاصر کېدلو او هغه کارونه چې په منځ-منځ کې رامنځته کېږي، دا پايله تر لاسه کېدلى شي چې د عراق اوسنى واکمن «صدام حسين» هماغه سفياني دى. هغه نښې چې د سفياني په هکله ويل شوي دي او د صدام په شخصيت کې موندل کېږي، کېدلى شي لاندېنۍ خبرې يادې شي.

الف: له محاصرې سره د سفیاني تړاو

نعیم بن حماد - شیخ بخاري، په خپل سند سره له علي بن ابي طالب رضی الله عنه څخه روایت راوړي چې ویل یې: «اذا ظهر السفیانی لم ینج من ذلک البلاء الا من صبر علی الحصار»^۱

«کله چې سفیاني راڅرگند شي، نو له هغه کړاو او مصیبت پرته له هغه چا څخه چې پر محاصرې صبر وکړي، څوک نه ژغورل کېږي.»
مخکې مې هم د مسلم په صحیح حدیث کې د عراق د محاصرې په اړه یادونه کړې ده او دا مې هم یادونه کړې ده چې په هغه پسې وروسته به د شام زمکې هم په محاصره کې راشي او تر هغې وروسته به مهدي راڅرگند شي.

لکه څنگه چې د عراق نړیواله محاصره پر ۱۹۹۰ زېږدیز کال د «صدام حسین» د واکمنۍ پر مهال رامنځته شوې ده او پورتنی روایت د محاصرې او سفیاني تر منځ د یوه پول دریځ لري. هیڅ ستونزه نه وینم چې له شواهدو پرته ووايم چې د عراق «صدام» هماغه «سفیاني» دی.

^۱ نعیم بن حماد، کتاب الفتن، ۱۴۳ مخ، (۷۰۸) شمېره روایت

ب: د فرات د سیند د تگلوري بدلېدل او د هغه پر څنډه د بابل د ښار ابادېدل

نعیم روایت رانقل کړی دی (۹۷۱ شمېره حدیث) چې سفیاني د فرات د سیند تگلوري بدلوي، دغه کار هم اوسمهال په اتفاقي ډول پېښ شوی دی او د فرات د اوبو د مهارولو لپاره نوی تگلوري د ۶۵۰ کیلو مترو په واټن ژور شوی دی، د فرات تگلوري د اغوار له سیمې څخه بدل شوی، دغه سیمه شودیاره یا وچه شوې ده او نوی تگلوري یې په کال ۱۹۹۳ زېږدیز کې په رسمي توګه پرانیستل شوی دی. دغه کار د لومړي ځل لپاره په تاریخ کې رامنځته شوی دی او مشهوره ده چې «صدام» دغه کار ترسره کړی دی.^۱

البته نه پوهېږم چې آیا د صدام موخه له دغه کار څخه د سرو زرو یا د طلا د غره موندل دي چې فرات ترې مخ ګرځونه یا شاتګ (عقب نشیني) کوي، هماغسې چې په صحیحینو کې له حضرت محمد صلی الله علیه وسلم څخه یې روایت شوی دی یا بل څه؟

دغه پوښتنه هم پر خپل ځواک سره پاتې ده چې ولې غیر عربانو عراق په محاصره کې راوستی دی او ولې د امریکا او برتانیې جاسوسې الوتکې د دغه هېواد په شاوخوا کې د معلوماتو پر راټولولو بوختې دي او د عراق د شتمنیو له تالان څخه لاس نه اخلې او هر کله بمبارۍ کوي چې نه موخې ته سم رسېږي او نه دښمن له

^۱ - د «البيان النبوي بدمار اسرائيل الوشيك» ۲۴ مخ، کتاب وګورئ.

پښو غورځوي او ته به وايي چې نړيوالو ته دوکه ورکوي چې دغه ډول الوتنې او پروازونه د عراق د وگړيو د ساتنې او د هغوی مصؤنيت لپاره دي. نه پوهېږم چې آيا دغه کارونه هم له طلايي غره سره چې حضرت محمد صلى الله عليه وسلم يې په اړه خبرې کړي دي، تړاو لري او که څنگه؟

خو د بابل د ښار د جوړېدو په اړه په ۵۶۸ شمېره روايت کې داسې راغلي: «اذا بنيت مدينة على شاطئ الفرات ... حتى لا تمتنعوا عن ذل ينزل بكم و اذا بنيت مدينة بين النهرين بارض منقطعة من ارض العراق اتكم الدهيماء»

والاثر رقم (۵۶۷) يقول: «ينزل على نهر من انهار المشرق يبنى عليه مدينتان يشق النهر بينهما شعاً، جمع فيها كل جبار عنيد»
«هر کله چې د فرات پر څنډه يو ښار آباد شي ... که د دې توان مونه درلوده چې د خوارۍ او ذلت واگي چې پر تاسې به رابښکته کېږي، په لاس کې واخلي او هر کله چې د بين النهرين ښار د عراق له زمکو څخه لېرې په يوه لېرې سيمه کې جوړ شي، پر تاسې به کړاوونه او مصيبتونه راځي»

د (۵۶۷) شمېرې روايت وايي: «د خيتخ له سيندونو څخه يو سيند بښکته کېږي چې پر هغه دوه ښارونه جوړ شوي دي او سيند د دوو ښارونو تر منځ درز او جداوالی پيدا کړی دی، هر ستمگر او کينه کښ به هلته راټولېږي»

اوسمهال کلونه تېر شوي دي چې د «بابل» د ښار آبادي يا بيارغونه سر ته رسېدلې ده او پر ۱۹۸۷ زېږديز کال د گټې اخيستنې لپاره پرانيستل شوی دی.

ج: د سفیاني د څېرې ځانگړتیاوې په «صدام» کې
ښایي دا په ناڅاپي توگه کله رامنځته شي چې یو کس له بل کس یا
له څو نورو کسانو سره د یو ډول څېرې یا ځانگړتیاوو درلودونکی
وي. خو کله چې زیاتې نښې یا قرینې په پام کې نیسو، پر دې منښته
یا اعتراف کوو چې د «سفیاني» د څېرې نښې د «صدام» په تنه کې
په راوړل شویو روایتونو کې موندل کېږي. آن هغه نوم چې په تېر
روایت کې «صدام» راغلی دی!!!

د «صدام» او سفیاني تر منځ هغه ځانگړنې چې په رانقل شویو
روایتونو کې گډې او مشترکې راغلې دي.

- غټ سر لري

- پر تن به یې د چیچک نښې وي.

- په یوه سترگه کې به یې سپین ټکی او لږه سستی وي.

- رنگ به یې زېړ ته ورته سپین وي.

- وېښتان یې گورگوتي (تاو راتاو) به وي.

- د لاسونو او پښو د نړیو اندامونو درلودونکی به وي «هر چا چې هغه لیدلی دی، ما ته یې ویلي دي چې د هغه اندامونه نري او مزبوت دي».

نعم بن حماد څو نښې د سفیاني په اړه راوړي دي: «السفياني من ولد خالد بن يزيد بن ابي سفيان، رجل ضخم الهامه، بوجه اثار جدري و بعينه نكتة بياض...» [اثر رقم ۸۱۲، کتاب الفتن]

«سفياني د خالد بن يزيد بن ابي سفيان له اولادې څخه دی، د غټ سر درلودونکی شخص دی، په څېرې او مخ کې به یې د چیچک نښې موندل کېږي او په یوه سترګه کې به یې سپین ټکی وي...» [۸۱۲ شمېره روایت، له الفتن کتاب څخه]

«السفياني رجل ابيض، جعد الشعر...» [رقم ۸۱۴]

«سفياني سپين پوستی شخص دی چې د ګورګوتي وېښتانو درلودونکی دی...» [۸۱۴ شمېره]

«يخرج رجل من ولد ابي سفيان في الوادي اليابس في رايات حمر، دقيق الساعدين و الساقين، طويل العنق، شديد الصفرة، به اثر العباداة...» [اثر رقم ۸۱۵]

«د ابو سفيان له اولادې څخه يو شخص تر سرو توغونو لاندې په وچه او شودياريه زمکه کې راڅرګندېږي، هغه به د لاسونو او پښو د نړیو اندامونو درلودونکی وي، غاړه به یې هسکه او رنګ به یې زېر

وي، په څېره [مخ] کې به يې د لمانځنې [عبادت] نښه وي.» [۸۱۵]
شمېره روايت]

د: سفياني گډو ځواکونو ته دوه ځلې ماته ورکوي

نعيم بن حماد په خپل سند سره له خالد بن معدان څخه روايت رانقلوي چې ويل يې: «يعزم السفياني الجماعة مرتين هم يهلك» [۸۵۸]

«سفياني گډو ځواکونو يا ډلې ته دوه ځلې ماته ورکوي، وروسته په خپله هلاکېږي.» [۸۵۸ شمېره روايت]

ياد شوی روايت د «ډله = جماعت» د مانا په ټاکلو کې څو احتماله لري. آيا له ډلې څخه موخه اهل سنت والجماعه ده چې سفياني ورته ماتې ورکوي يا د روم ډله او لويديزې لښکرې دي چې د عراق د سرکوبولو لپاره راټولې شوې دي؟

لومړنۍ مانا چې موخه يې د اهل سنت والجماعه له ډلې څخه ده، په غوڅه توگه د منلو وړ نه ده، ځکه د حديثونو په صراحت سره په وروستنۍ زمانې کې او د مهدي تر راڅرگندېدو وړاندې به مسلمانان هيڅ ډله او لارښود ونه لري. لکه څنگه چې د «عمر الامه»، «القول المبين» او «رد السهام» په کتابونو کې مې دا ټکی ياد کړی دی. نو هغه کومه ډله چې سفياني ورته ماته ورکوي، د

دغو څرگندونو په پام کې نيولو سره د لومړنۍ ډلې مانا د منلو وړ نه ده.

نوله همدې امله هغه ډله چې سفياني هغوی ته ماتې ورکوي، په غوڅه توگه ويلى شم چې تړون کوونکي او نړيوال گډ ځواکونه دي چې پر عراق د بريد او د «صدام» سفياني لپاره پر ۱۹۹۰ زېږديز کال راټول شوي دي. له کوچني «کوت» څخه د سفياني د ايستلو لپاره د ځواکونو د راټولېدلو په اړه مې چې هغه روايت راوړی و، دغه ټکي ښه تر اتييدوي.

ايا سفياني په دغه جگړه کې کاميابېږي؟

دغې پوښتنې ته ځواب مثبت دی... ځکه گډ ځواکونه چې له ۳۷ هېوادونو څخه جوړ شوي وو، پر دې ونه توانېدل چې خپلې وروستنۍ موخې ته چې د صدام واکمني له منځه يوسي يا هغه ووژني، جگړه پای ته ورسېده^۱ او د عراق ملت پرته د پانگوله بېخايه کېدلو او له ځاني او مالي سختوزيانونو څخه به داسې شعار ورکاوه: «بالروح، بالدم نفديک يا صدام، الله اکبر لا اله الا الله امريکا عدو الله».

^۱ - نوموړی کتاب د صدام د واکمنۍ تر ړنگېدو او د نوموړي تر وژنې دمخه ليکل شوی دی، نو د کتاب د منځپانگې د کت مټ په رانقلولو کې مې هڅه کړې ده او ما په کې کومې گوتهونې يا زياتونې کړي نه دي. (ژباړن)

«ای صدامه! موږه خپلې وینې او ساوې ورکوو، الله اکبر، لاله الا
الله: امریکا د الله جل جلاله دینمنه ده.»

نو کله چې گډ ځواکونه خپلې موخې ته ونه رسېدل او صدام
همداسې د واک پر گدی ناست پاتې شو، آیا ویل کېدلی نه شي چې
گډو ځواکونو ماته خوړلې ده؟ همدارنگه له روایت څخه څرگندېږي
چې امریکایان به یو ځل بیا له ترهگری سره د مبارزې په پلمه پر
عراق برید کوي او بنیایي د خپل پاموږ موخو ته ونه رسېږي.

البته اقتصادي ولکه یا محاصره د ماتې پر سرلیک باندې بدلېدای
نه شي، حضرت محمد صلی الله علیه وسلم د ابی طالب په قبیلۍ یا
دره کې درې کلونه محاصره و، خو ماتې یې خوړلې نه ده او د جال به
هم مهدي او د هغه ملگري تر څلوېښتو ورځو پورې محاصره کړي او
مشهوره ده چې مهدي همېشه بريالی دی او ماتې نه خوري، ځکه د
جگړو پایلې د هغوی په پای کې څرگندېږي او د موخو له کتنې څخه
دا په لاس راځي چې جنگیالي کولی شي د هغوی پر بریالیتوب او
ماتې نظر ورکړي. پر دغو نښو سربېره نورې هم شتون لري چې موږ د
نښو او روایتونو د همدومره اندازې پر یادولو بسنه کوو، ځکه چې
همدغه مطلبونه د هغه څه لپاره چې زموږ موخه د هغه له بیان څخه
ده- د الله جل جلاله په اجازه- بسنه کوي.^۱

۱- د قرینو له جملې څخه چې هغوی د اعتبار وړ وینم او بلکې پرې ویاړم، هغه
خبر دی چې د «بحیرې» یو له پوهو او فاضلو مسلمانانو څخه چې نه زه هغه ←

وړاندې تر دې چې بل بحث ته تنوځم، اړتيا وينم چې دغه مطلب ښه تراڅرگند کړم چې په روايتونو کې پر دوو سفیاني اشخاصو بحث شوی دی. دویم سفیاني د لومړي سفیاني زوی دی او هماغسې به هغه هم عمل کوي او هغه به تر پلار زیات خطرناک وي.

نعیم بن حماد په کتاب الفتن کې دا روایت راوړي: «فی زمان السفیانی الثانی المشوه الخلق، هد بالشام حتی یقن کل قوم انه خراب ما یلیهم» [۶۴۶ حدیث]

پېژنم او نه هغه ما پېژني- رایې کړ. هغه د «عمر الامه» کتاب تر چاپ شو میاشتې وروسته له ما سره تیلیفوني اړیکه ټینګه کړه او ما ته یې دا زېری راکړ چې هغه حضرت محمد صلی الله علیه وسلم په خوب کې لیدلی دی چې حضرت محمد صلی الله علیه وسلم له موسکا سره یو ځای هغه ته د «عمر-امه الاسلام و قرب ظهور المهدي» کتاب ډالۍ کوي. هغه سړی سوگند یادوي چې درې میاشتې وړاندې یې د کتاب له خپراوي څخه دغه خوب لیدلی دی او دغه خوب یې له انډیوالانو څخه یوه ته ویلی دی. کله چې کتاب خپرېږي، هماغه انډیوال یې کتاب په بازار کې گوري او هغه پېري (رانيسي) او هغه ته یې وړاندې کوي. هغه سوگند یادوي چې دا هماغه کتاب دی چې حضرت محمد صلی الله علیه وسلم ورته په خوب کې ورکړی ؤ. او هغه ته وایي چې دا زما د خوښې وړ یو لامل دی، خو دغه خبرې ما له ځانه سره پټې وساتلې. دغه د خوب شاهد مې د دې لپاره یاد کړ چې پوه شئ، هغه څه چې د وروستنۍ زمانې په نږدې مهال کې نښې دي، حق دي او د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم په خوب کې لیدل حق دي او د ثبوت لپاره دلیل پورتنی مطلب دی او ورځلوی ته په نږدې وختونو کې به د مؤمنانو خوب لیدني زیاتېږي، یا یې په خپله ويني او یا ورباندې لیدل کېږي.

«د دويم سفياني په زمانه کې چې د رندې څېرې درلودونکې دى، د شام په زمکو کې ټکانونه يا لړزې رامنځته کېږي چې هر قوم داسې گومان کوي چې شاوخوا سيمه يې خرابه يا ورانه شوې ده.»

اريانويونکې دلته ده چې د صدام حسين غټ زوى د همداسې رندې څېرې درلودونکې دى، مگر خپله ځان د پلار ځايناستۍ ته چمتو کوي او غواړي چې د پلار سياستونو ته ادامه ورکړي، آيا هغه هماغه څوک دى چې له مهدي سره د مخامختيا لپاره لښکرکشي کوي او لښکر يې په زمکه کې ښکته او خپرېږي يا دا چې پلار يې د دغو کارونو بار پورته کولای شي؟

راتلونکې ورځې او کلونه به له واقعيت څخه پرده پورته کړي. الله جل جلاله دې موږ له ټولو پټيو او څرگندو پايلاتونو څخه په خپله پناه کې وساتي.

پېنځمه برخه

▪ ارماگدون (درېيمه نړيواله جگړه)

دارماگدون په هکله پوهېږئ؟

- هماغه وېروونکې او وړانوونکې اتومي جگړه ده.
- هماغه درنده ستراتيژيکه جگړه ده.
- هماغه د نړيوالو تړون کوونکیو جگړه ده چې د زمکې ټول وگړي يې په تمه دي.
- هماغه ديني او سياسي مخامختيا ده.
- هماغه تازه صليبي جگړه ده.
- هماغه د آشا (اژدها) جگړه Dragon War يا هراړخيزه جگړه ده.
- هماغه د تاريخ تر ټولو پر غزجنه (قهرجنه) او بهرمانه جگړه ده.
- هماغه جگړه ده چې ترې وړاندې يې «سوله ساتې يا امنيتي ډله» پر نړۍ سيوري خپروي او خلک وايي:
ارامي او امنيت دې راشي.
- بس هماغه آرمادون دی.

درېيمه نړيواله جگړه «ارماگدون يا هر مجدود»

دغه عبراني ويي له دوو برخو څخه جوړ شوی دی، «هر» د غره په مانا او «مجيدو» د فلسطين په سيمه کې له سيند څخه عبارت دی، نو موخه ترې د فلسطين په سيمه کې «د مجيدو غر» دی.

دغه ساده او ټولپوهېدونکي (عام فهم) ويي د ژورو او زياتو مطلبونو او رسونو (پيغامونو) لرونکي دی چې د مسيحي روښاندو پر دماغو او په تېره د امريکا پر واکمنو په بشپړ ډول واکمني کوي او په بل تعبير سره اساسي انگېزه او د مسيحي لويديزې نړۍ او د امريکا د سياسي تگلارې ټاکونکي همدغه يو «ويي» دی.

البته د «د اسلامي امت مام» په کتاب کې مې د آرماگدون په اړه د نړۍ د روښاندو، پوهو او رهبرانو ويناوې راوړي دي. گران لوستونکي کولی شي چې هغه کتاب ته مراجعه وکړي. دلته هم يوه غونډله د «آرماگدون» د ويي په تړاو د هر پارکي يا قوم مشرانو او د هغوی باور او گروهې ته په نغوټې يا اشارې سره راوړم:

د امريکا پخوانی جمهور رئيس «رونالډ ريگن» وايي: «پرتله له شکه دا هماغه نسل دی چې آرماگدون به گوري.»

د مسيحي بنسټپالو رهبر «جير فولويل» وايي: «آرماگدون يو تريخ حقيقت دی، يو مرکب حقيقت، خو د خدای ستاينه کوم چې پای به يې سخت وي.»

مشهور امريکايي ليکوال «گريس هالسل» د «خبر او سياست» په کتاب کې ليکي: «موږ د مسيحيت نړۍ همدارنگه پر دې گروهه لرو چې د بشریت تاريخ به په هغې جگړې کې چې [ارماگدون] نومېږي، پای ته ورسېږي او دغه جگړه له مسيحي راستنېدنې سره چې پر ټولو ژونديو او مړيو به په يو ډول حکومت کوي، جوغه [تاج] به يې پر سر کېښودل شي.»

پورتني متنونه د گريس هالسل له «خبر او سياست»، د اورال رابرتسن له «د تاريخ د پای نمايشنامه»، او د هال ليندسي له «د زمکې د کرې ستر پای» کتابونو څخه راوړل شوي دي او دوه وروستي ليکوالان چې په امريکا کې د ځانگړي شهرت درلودونکي دي، پر دې گروهمن دي چې د زمکې کره به تر ۲۰۰۰ زېږديز کال يا د هغه په شاوخوا کې له منځه ولاړه شي.

آيا پوهېږئ چې ولې مسيحي لويديځ، رهبران، پوهان، روښاندي او د خلکو له ډلې څخه يې يوه ستره برخه دومره دغه ويي [ارماگدون] ته پام کوي!!!؟

ځواب دا دی چې دغه ويي په «انجيل» کې چې د هغوی سپېڅلی کتاب دی، څو ځايه يې يادونه راغلې ده، هغه هم پرته له دې چې په دې کتاب کې زيات بدلون او تغير راغلی دی.

نو دغه ويي سپېڅلی دی او ورته سپېڅلې مانا هم شته او په همدې دليل سره د هغوی د پام وړ ټکی گرځېدلی دی.

د رويا په يانه (۱۶/۱۶) کې راغلي دي چې: «او د شيطان اروا هم نړيوال لښکر په هغه ځای کې چې آرماگدون نومېږي، راتلوي.»
دا د پوهو، روښاندو او د خلکو له ډلې څخه د يوې برخې گروهه ده.
۱ څنگه چې مسئله د گروهې (عقيدي) ده، نو هغې ته ځانگړی پام هم کوي، خو رهبران او نظامي مشران د يوه بل دليل له مخې ورته پام کوي چې د گريس هالسل په کتاب (۴۰ مخ) کې د هغه د نظرياتو د لوستنې په رڼا کې يې گورو، هغه وايي: «نظامي افراد - په ځانگړې توگه پخواني جنگيالي - د دغې سيمې لپاره په فوق العاده ستراتيژيکي اهميت سره قايل وو او ويل يې، هر چا چې پر دغې سيمې واک ترلاسه کړ، کولای شي چې جگړه په خپله گټه پای ته ورسوي.»

زما په گومان کېدای شي د همدې لامل په رڼا کې د لويديځ پر له پسې هڅې په فلسطين کې د يهودي حکومت د ځای پر ځای کولو

۱ - د يادونې وړ ده چې امريکايي سناتور جان مک کين دا څرگنده کړه چې له ايران سره پر هستوي برنامې د نظامي شخړې پايلې کولی شي، هغومره سختې وي چې د نړيوالې جگړې «آرماگدون» لامل شي. د نيوز مکس انټرنېټي وېبپاڼې د خبر له مخې سناتور مک کين د اېن بي سي شبکې ته ويلي: «موږ له اروپايي متحدينو سره يو ځای د امنيت شورا ته خو، موږ د بنديز لگولو په لټه کې يو او پر ايران بايد بنديزونه ولگول شي.» هغه وويل چې که چېرته بنديزونه هم کار ونکړي، امريکا بايد د څه شي په وسيله له زوره کار واخلي.

لپاره د «بالفور» په تړون او هراړخيزه دفاع کې يې د يهوديانو له مخ څخه يې پرده پورته کړه، ځکه چې دغه دولت-چې هيلې او ارزوگانې يې د هغوی له هيلو سره همغږي لري- په «ارماگدون» کې د هغوی لپاره د نظامي قرارگاه حيثيت لري او هغوی نه غواړي چې هيڅ وخت د راتلونکيو حتمي شخړو د برنامو لپاره له لاسه ورکړي.

د ارياتيا خبره دا ده چې د «ارماگدون» په اړه د اهل کتابو ويناوې او د هغوی نظريې د يوه باور او اړين حقيقت په توگه چې په تمه يې ژوند کوي، همغږي لري او د دې اپوټه (برعکس) زياتره مسلمان د هغه په هکله نه پوهېږي او که چېرته يې څوک له راتلونکيو خطرونو او زيانونو څخه خبروي، د هغه پر وړاندې مورچل نيسي. په رښتيا هم انسان د هغه څه دښمن دی چې ترې خبرتيا نه لري.

د مسيحيت نړۍ پر دې گروهمنه ده چې مسيح د ژغورنې خدای دی (Jesus is the Christ) او پرته له شکه په وروستني زمانې کې به رانښکته شي او په ځانگړې توگه دا چې خطرناکه هستوي جگړه «ارماگدون» رامنځته شي، هغه له اسمانه راځي چې خپل پليوني (پيروان) له ځانه سره تر ورېځو پورته يوسي او وېروونکې جگړې د سختو له ليدلو څخه يې وژغوري. بلکې د هغوی د وينا مطابق په «بالکوني» کې د ورېځو پر اوږو او مخ يې کېنوي، تر دې چې جگړه د پايلاتي (اشرارو) او په دقيق تعبير سره د «ترهگرو» په نابودېدلو سره پای ته ورسېږي.

حضرت مسيح عليه السلام هغوی ته وايي: «همدارنگه زه به راشم او تاسې پورته کوم. خپلې ملياوې [ملاوې] مو وتړئ، خپل څراغونه مو روښانه پرېږدئ او تاسې د هغو په څېر شئ چې د خپل ښاغلي ښاوي [شاووا] په تمه وي چې څه وخت به ناوې ته راځي، چې راشي او ور ټک-ټک کړي، پرته له ځنډه ورته پرانېزي، خوښي د هغو غلامانو په حال چې بادار يې راشي او دی وينښ وي.» (الوقا: ۱۲):

۳۷-۳۵

په همدې دليل سره هغوی د «آرماگدون» په تمه دي، بلکې غواړي، هر څومره چې زر کېږي، مسيح عليه السلام زر راشي او پر راتګ سره يې ورته نغمې او سندرې وغږوي او وايي به: (O Jesus come) «ای مسيحا راشه!!!» او «ملګريه!، ای مسيحا آمين! راشه» آيا پوهېږئ چې هغوی پر دې گروهمن دي، کله چې د نورو امتونو له منځه تللو زمينه چمتو يا د «آرماگدون» په جګړه کې پايلاتيان راټول نه شي، هيڅکله به دغه جګړه رامنځته نه شي.

له همدې ځايه ده چې د دغه ويي له زيانونو يا خطرونو څخه د نورو د خبرولو اړتيا ما ته د يوې مهمې مسئلې په توګه رامنځته شوه او اړ يې کړم چې د «آرماگدون» په باره کې څه ليکنې د ليکلو په اډانه کې واچوم.

د ناسم پوهاوي «سو تفاهم» د لېرې کولو لپاره چې ځينې خلک په کې ښکېل شوي دي- الله جل جلاله دې ما او هغوی وښيي- وایم:

زما موخه د «آرماگدون» د لفظ او ويي په باره کې نه ده، بلکې زما موخه د هغه له مانا او دليل څخه ده، ځکه چې دغه ويي د پراخې مانا درلودونکې دی. کله چې يوه ډله مسلمانان پر خبرو او لفظ اخته کېږي، له مانا يې مخ اړوي، يو بل ته موزچل نيسي او له هستې او زړه يې بې پروا کېږي، نو سملاسي د «آرماگدون» پر ويي گوټنيونه او اعتراض کوي او وايي چې دغه ويي په سپېڅليو سنتو کې راغلی نه دی. نو سترگې پټوي، زړه ته کولپ اچوي او گوټي په غوږونو کې ږدي، تر دې چې دغه «تنويستنه يا بدعت» وانه وري. زه د زړه سوي له مخې هغوی ته وایم:

دغه ويي له لفظ کېدلو څخه پرېږدئ او پر موخه او هدف يې ځان پوه کړئ. دا هماغه نړيواله وړاندوونکې جگړه ده چې شونې ده هره شېبه د سترو ځواکونو يا ځواکمنو هېوادونو تر منځ پېښه شي او کېدای شي له هغې څخه د «درېيمې نړيوالې جگړې» په توگه تعبير وشي او پوه شئ چې اهل کتاب به د هغې لمبې راپورته کوي او هغه «آرماگدون» [دغه نوی رامنځته شوی عجمي نوم نوموي....]

نو خير واوسئ چې آيا له دې پېژندنې سره موږ کولی شو، دغه ستونزې حل و فصل کړو او هغه لويه وېره چې د دغه «آرماگدون» نامه په يادولو سره يې په زړونو کې راپيدا کېږي، لېرې کړو. آيا «آرماگدون» ستره جگړه ده؟
خواب: هيڅکله نه.

ستره جگړه تر هغه وروسته پېښېږي او شونې ده چې «ارماگدون» له هغې څخه د لاندېنيو نښو په پام کې نيولو سره بېل کړو:

ارماگدون هغه جگړه ده چې نړيوال متحدین او د زمکې زياتره اوسېدونکي به په هغه کې گډون کوي. د جگړې آريا اصلي منځی يا مرکز به په فلسطين کې د مگيدو دره وي؛ ورانوونکې اتومي جگړه به وي چې د ټولوژنې وسلې به په کې له منځه ځي.

ارماگدون به د لويې جگړې لپاره يوه پيليزه وي، ځکه روم (امريکا او اروپا) د کمونېستي ختيځ (چين، روسيې او د هغوی د تړون کوونکیو) پر وړاندې له مسلمانانو څخه مرسته اخلي او خپلو موخو ته رسېږي، وروسته توره راوباسي او غاښونه تېره کوي چې مسلمانان په لويه جگړه کې له منځه يوسي.

د سترې جگړې نښې عبارت دي، له:

- تر نړيوال ارماگدون څو مياشتې وروسته پېښېږي؛
- د صليبي لويديځ او مسلمانانو تر منځ مخامخ جگړه ده؛
- په «سوريه» او تقريباً د دمشق شاوخوا په اعماق او دابق کې به يې د پېښېدو ځای وي؛
- له هر ډول اختلاف پرته به دغې جگړې کې به مسلمانان د مهدي تر لارښوونې او قيادت لاندې وي؛
- دغه جگړه به د اس او تورې پر مټ وي؛
- دغه جگړه به څلور ورځې اوږدېږي؛

ارماگدون: دریمه نړیواله ځکه ۱۰۵

په پای کې به د مهدي تر لارښوونې لاندې بریالیتوب د مسلمانانو په برخه کېږي، البته دوی جگړې به پېښېږي: آرماگدون او لویه جگړه. په لومړۍ جگړه کې به بریالیتوب د مسلمانانو او رومیانو د ګډ لښکر په برخه کېږي او په سهې او سمې مانا سره، هغسې چې په روایتونو کې راغلي دي، هغوی (کمونېستي ختیځ او تړون کوونکي یې) به د رومیانو دښمنان وي او په دویمه جگړه کې چې ستره جگړه ده، مسلمانان رومیانو ته ماتې ورکوي.

کېدای شي وویل شي چې دوی جگړې په حقیقت کې د یوې جگړې څو پر اوونه دي، ځکه چې رومیان تر بریالیتوب وروسته چې د مسلمانانو د مرستې یېږه (محصول) ده، خپلو سیمو ته ستنېږي او له هماغه ځایه بیا دوی خیانت کوي او په ارادو او نیتونو کې یې خرابوالی رامنځته کېږي.

لکه څنګه چې حضرت محمد صلی الله علیه وسلم وایي: «و فی نیتهم الغدر» («د خیانت هوډ کوي») نو یوه اوږده جگړه په دوو پړاوونو او بنایي په څو پړاوونو کې پېښه شي چې له عراق څخه پیل شوې ده او پای یې په لویه جگړه کې دی. بنایي هغوی یواځې د آرماگدون نوم یادوي او د لویې جگړې په هکله څه نه وایي، لکه څنګه چې یوه اوږده جگړه ده، نو وروستی پړاو یې ستره جگړه ده.

د روميانو د مشر- بوش- وينا د همدې دليل لپاره راوړو، هغه چې کله ويل: «دغه جگړه يوه صليبي جگړه ده او دغه جگړه به لس کاله اوږدوالی مومي»

وړاندې تر دې چې د کتاب بلې برخې ته ننوځو، اړينه ده چې د حضرت محمد صلی الله عليه وسلم يو حديث چې د دغو جگړو په اړه زموږ د پوهولو بنسټ او ستنه يا پايه جوړوي، راوړو: «ستصالحوکم الروم صلحاً امناً فتغزون انتم و هم عدواً من ورائهم فتنصرون و تغنمون و تسلمون، ثم تنزلون بمرج ذي تلول فيقوم رجل من الروم فيرفع الصليب و يقول: [غلب الصليب]، فيقوم اليه رجل من المسلمين فيقتله فيغدر الروم و تكون الملاحم فيجتمعون لكم في ثمانين غاية مع كل غاية اثنا عشر الفاً»^۱

«روميان له تاسې سره په امنيتي ډول سوله کوي، وروسته تاسې د هغوی له دښمنانو سره په جگړه کې ښکېلېږئ او په جگړه کې بريالي کېږئ او د غنيمت مال به تر لاسه کړئ او په بشپړه توگه سالم راگرځئ، وروسته د مرج ذي تلول سيمې ته راځئ، هغه وخت له

۱- صحيح حديث: احمد، ابو داود، ابن ماجه او ابن حبان له ذي مخمر رضی الله عنه څخه هغه روايت کړی دی او آلېباني د مشکاة پر حديثونو په خپله څېړنه کې هغه په ۵۴۲۴ شمېره حديث کې صحيح نيولی دی او په جامع صحيح کې يې هم نور روايتونه راوړي دي.

مرج ذي تلول په لبنان کې سيمه ده، د پورتنی حديث يادونه په «د اسلامي امت مام» او «شرح مبین» کتابونو کې راغلې ده.

ارماځدون: درېمه نړيواله ډگره ۱۰۷

روميانو څخه يو کس راپورته کېږي، صليب پورته کوي او وايي به: اصليې غلبه موندلې ده. پر ده پسې له مسلمانانو څخه يو کس پر هغه بريد کوي او هغه وژني. وروسته روميان خيانت کوي او جگړې پيلېږي او پر تاسې اتيا ډلې راتولېږي او تر هر توغ لاندې دولس زره کسان [جنگيالي] دي.»

پر افغانستان بريد، د ارماځدون د لمبو پيليزه څه ډول به دوي لښکرې جوړې شي؟ او ختيځوال او لويديځوال ځواکونه به د يوه او بل پر وړاندې کتارونه جوړ کړي؟ او په ارماځدون کې به د مخامختيا لپاره راتولې شي؟ آيا پر افغانستان د امريکا بريد د پورتنۍ جگړې لومړنۍ وړانگې او لمبې گڼلې شو؟

په ځواب کې يې وایم: د امريکا او برتانيا (صليبي روم) خوځښت په افغانستان کې د ترهگريزو ژونکو (هستو) د سرکوبولو په پلمه، ارماځدون ته د رسېدلو لپاره تر ټولو څرگنده او روښانه وسيله ده او که نه په کمزوري افغانستان کې د اسلام د سرکوبولو پلمه - او د امريکا له سره تر پښو پر وسلو سمبال ځواکونو سره، سره - له څو گړيو (ساعتونو) يا څو ورځو څخه زيات وخت ته اړتيا نه لري. خو کله چې وايي، موږ غواړو چې تر لسو کلونو پورې به زموږ ځواکونه

په افغانستان کې پاتې کېږي، نو څرگندېږي چې راغلي دي او همدلته پاتې کېدل غواړي.

راغلي دي چې پر يوه هېواد بريد وکړي او يو بل هېواد په خپله ولکه يا محاصره کې راولي او په هيڅ ډول به دغه گام د ختيزې قرارگاه له خوښې سره برابر نه وي او همدغه مسئله ده چې تر دا مهاله يې هغه په څرگنده توگه اعلان کړې ده او په همدې ترتيب سره د آرماگدون تر پېښېدو وړاندې د لښکرو د کتار جوړولو مانورې ترسره کېږي.

۱- امريکا او برتانيا پر عراق په دې پلمې سره چې دغه هېواد غواړي، يو ځل بيا خپل هستوي ځواک ورغوي يا دا چې پر امريکا، اروپا، اسرائيلو... د ترهگريز مېکروبي بريد هوډ لري، بريد کوي. همدارنگه عراق- د چين او روسيې له خوا په نغوټې سره- د اسرائيلو پر لور توغندي توغوي. دغه مسئلې تر يوې او بلې وروسته پېښېږي، لښکري په خوځښت راځي او امريکايي ځواکونه او تړون کوونکي يې په اسرائيلو کې د يوې تلپاتې او ثابتې قرارگاه په توگه ځای پر ځای کېږي. له بل لوري د ختيز يا د چين او روسيې ځواکونه او متحدين يې په خوځېدو راځي او دغه لښکري د مگيدو په دره کې د يو بل پر وړاندې کتارونه جوړوي او لويه نړيواله جگړه پېښېږي چې منځی يې آرماگدون دی او لمبې او وړانگې به يې ټوله سيمه په لمن کې رانغاړي. دا له کېدونکيو شونتياوو څخه يوه شونتيا ده.

۲- چين او روسيه له امريکايي او برتانوي ځواکونو څخه غواړي چې خپلو هېوادونو ته ستانه شي، ځکه چې په سيمه کې يې پاتې کېدلو زيات وخت نيولی دی او له خپلو بريدونو (سرحدونو) څخه وتي يانې تېری او تجاوز يې کړی دی او هغه موخه چې يې اعلان کړې وه او د هغې د مطلب ټکي ته رسېدلي وو، يوه پوځه او چټي موخه تر سترگو کېدله. په ځانگړې توگه د هند په سمندر، د عمان په سمندرگي او د پارس په خليج کې د دوی پر له پسې خوځېدنې او تگ راتگ د چينايانو او روسيانو وېره راپورته کوي او ملي امنيت يې له ننگونې (چېلنج) سره مخ کوي. د خليج او د منځنۍ اسيا نفت او د خزر د سمندرگي اوبو ته رسېدل د دوی له هيلو څخه شمېرل کېږي.

مگر رومي ځواکونه (امريکا، اروپا او متحدین يې) دغه ټکي ته د رد يا منفي ځواب ورکوي او په سيمه کې يې پاتې کېدل د وړاندېني اعلان پر مطابق او د امنيت شورا (امريکا) پر پرېکړې او تړون ټينگار کوي.

په همدې ترتيب سره د ختيځ و لويديځ وېرې او ننگونې يا تهديدونه د يوه اوبل پر وړاندې راپورته کوي... وروسته آرماگدون پېښېږي. البته په هر حال سره د جگړې ډگر او اصلي زمکه يې په اسرائيلو (آرماگدون) کې ده، لکه څنگه چې د امريکايي او اروپايي ځواکونو پر نظامي پندوالي يا اډې بدلېږي.

په دې ټولو سناريوگانو کې روميان له مسلمانانو مرسته اخلي او له هغوی سره سوله کوي. په دې مانا سره چې د هغوی نږدېوالي د خپل دښمن پر وړاندې په جگړې کې د گډون لپاره دی او مسلمانان هم په جگړه کې د گډون لپاره پرته له خپلې خوښې هيڅ چاره نه ويني او په دې کې يې هيڅ گټه هم نه شته. مگر د ځواکمن او زورور له خوا پر کمزوري امر شوی دی او هيڅ چاره نه لري.

ولې روميان پر دې ټکي له يوې مخې ټينگ ولاړ دي چې مسلمانان ورسره په ټولو جگړو کې همسنګري واوسي، هماغسې چې پر ۱۹۹۰ زېږديز کال يې پر عراق د بريد پر مهال دغه کار وکړ او آيا پر افغانستان يې هم د بريد پر مهال همدغسې کار وکړ؟

ځواب څرګند دی.... ځکه چې د زمکني بريد په لومړۍ خپه کې يې دوی (مسلمانان) د سپر په توګه ځای پر ځای کړل چې زياتره ځاني زيانونه له مسلمانانو پوره کړي او مسلمانانو هم دغه ځای ډک کړ.

د راتلونکو سناريوگانو او د جگړې د لمبو د څرنگوالي په اړه نه غواړم چې څه ووايم، ځکه چې زه يو پوه سياستوال او سياسي شنونکی نه يم. مګر په واشنگټن او نيويارک کې وروستني بريدونه له ټولو وړاندوينو او احتمالي شونتياوو سره همغږي لري او د هر ډول تصور او احتمال بيان ستونزمن شو. کله-کله جگړې د لاملونو له مخې ژبغړاندې کېږي چې هيڅکله زموږ فکر ورته نه رسېږي. پر دې ټولو احتمالي شونتياوو سربېره، د نړيوالې جگړې «ارماگدون»

مسئله ډېره مهمه ده چې د ختيځ او لويديځ تر منځ پېښېږي او کېدای شي، ووايو چې د صليبي روم لښکر کشۍ منځني ختيځ او منځنۍ اسيا ته او پر افغانستان او عراق بريد د آرماگدون پيليزه او د هغه لومړنۍ لمبې دي.

يوه مفهوم ته کتنه

يوه ډله څېړونکي پر دې باور دي چې پر عراق پر ۱۹۹۰ زېږديز کال د امريکا او متحدينو بريد يې هماغه سوله ده چې په نبوي حديث «ستصالحوکم الروم صلحاً آمناً فتغزون» کې يې يادونه راغلې ده؛ نو په دغه جگړه کې د عراق آزادېدل هماغه آرماگدون دی، خو اوس د مهدي په تمه ژوند کوو.

زه دغه انده (نظريه يا مفکوره) ډېره لږې وينم- که هر څومره يې احتمال هم شتون ولري او واقعيت يې هم، هغه د لاندېنيو دليلونو په پام کې نيولو سره ردوم.

۱- يوه اسلامي هېواد او د هغه لښکر ته دښمن «عدو» نه ويل کېږي، هغه ته ياغي يا تېری کوونکی او نورې بېلگې ويل کېدای شي؛ نو کېدلی نه شي چې دغه روايت د عراق د جگړې پر اوږو سپور کړو.

۲- دغه جگړه په آرماگدون (فلسطين) کې پېښه شوې نه ده.

۳- تر دې وروسته روميانو چل او خیانت کړی نه دی، هغسې چې په حدیث کې راغلي دي. په داسې حال کې د دغه تر پېښېدو دا دی دولس کلونه تېر شوي دي.

نو له همدې امله پر عراق د متحدینو برید آرماگدون نه دی او هغه څه چې په روایت کې راغلي دي چې «فتغزون» رامنځته شوي نه دي، خو کېدای شي وویل شي چې یوه ساده سناریو ده، د هغه څه په پرتله چې په حقیقي آرماگدون کې پېښېږي او دا د هغه له لومړنیو پړاوونو څخه یو پړاو دی.

آیا یهودیان به په آرماگدون کې له منځه ولاړ شي؟ او بیت المقدس به کله فتح کېږي!!!؟

ډېره ستره برخه - تقریباً دوه سوه یم یهودي به په آرماگدون کې له منځه ولاړ شي، هغسې چې د زکریا په یون (سفر) کې راغلي دي.

۱۳۸۹

د حزقیال په یون ۱۲: ۳۹ کې داسې راغلي دي: «او اووه میاشتي به تېرې شي، تر دې چې د اسرائیلو کورنۍ به وتوانېږي چې خپل مړي ښخ کړي، وړاندې تر دې چې زمکه پاکه کړي

وروسته د هغوی په سیمه کې جگړه پېښېږي او هغوی هغه اور چې په خپل لاس یې روښانه او بل کړی وي، تر نورو وړاندې به په خپله په کې وسوزېږي»

انجيل دا ډول څرگندونه کوي، چې: «او شيطاني اروا د نړۍ ټولې لښکرې په آرماگدون کې راټولوي.» فکر نه کوم شيطاني او خبيثه اروا د يهوديانو له اروا پرته بله شتون ولري- پر هغوی دې د الله جل جلاله همېشني لعنت وي.

نو له همدې امله وایم: ښايي خطرناک هجوم چې د امريکا کرامت يې په واشنگټن او نيويارک کې د برجونو تر ړنگولو وړاندې له خاورو سره يو ډول کې، د يهوديانو-د هغې شيطاني اروا- له فکر او تدبير څخه وي چې پر دې وتوانېږي چې د نړۍ لښکرې د جگړې لپاره راټولې کړي. اوس هم لښکرې د خوځېدو په حال کې دي او که چېرته جگړه پېښه شي، دوه سوه يم يهودي به په هغې کې وژل کېږي او د پاتې نورو وگړو وژل به د مهدي عليه السلام پر غاړه وي، تر دې چې بيت المقدس ته ننوځي.

د زمکې پر مخ د وروستني يهودي وژنه د عيسی عليه السلام تر راکېوتو وروسته ستره رسېږي، هغه دجال وژني او د هغه يهودي پليوني چې اویا زره کسان دي او پر تن يې ارت او پراخ کالي وي، ماته خوري. هغوی د تېږو او ونو تر شا پټېږي او تېږې او ونې به چيغې وهي- ته به وايې چې د هغوی بدبويي زغملی نه شي- ای مسلمان! ای د الله جل جلاله بنده! راشه او دغه يهودي چې زما تر شا پټ دی، ونې وژنه.

کله به دغه پېښه رامنځته شي؟

ښايي نږدې وي.

شيخ سفر الحوالي زما په خپل کتاب «يوم الغضب» کې ليکي: «وروستنۍ او ستونزمنه پوښتنه دا ده، چې کله به د غضب ورځ رارسېږي او الله جل جلاله به پليت خلک له منځه وړي او په کومه ورځ به د بيت المقدس د اسارت زنځيرونه شلېږي؟!». هغه په ځنگزني (ضمني) ډول دغې پوښتنې ته ځواب ورکړی دی. څنگه چې دانيال د کرب او فرج تر منځ واټن، لکه څنگه چې وړاندې بيان شو. پېنځه څلوېښت کلونه ټاکلي دي، نو ما وليدل چې د ناپاکو دولتونو په رامنځته کېدلو کې د دانيال ټاکنه پر ۱۹۲۷ زېږديز کال کې پېښه يا رامنځته شوه.

د دغې محاسبې مطابق، د هغې د رامنځته کېدلو پای يا پيل به په ۱۹۲۷ + ۴۵ - ۲۰۱۲ زېږديز کال کې وي او دا هغه څه دي چې موږ ورته هيله من يو او البته په دقيقې ټاکنې سره يې نه وايو، مگر دا چې پېښې هغه تصديق کړي.... (۱۲۲ مخ)

دا د هغه اند دی، خو زه لومړنۍ وينا ته غوراوی يا ترجيح ورکوم. يانې ۲۰۱۲ زېږديز کال د کار پای دی، نه د پای پيل. ځکه چې کار خورا ډېر نږدې دی «الله جل جلاله ښه پوهېږي»، ځکه د اسرئيلو د دولت د نابودۍ پيل لکه څنگه چې وړاندې مو وويل، د مهدي عليه السلام او د هغه د ملگريو په لاس به وي او د پاتې پليسيو له منځه

ارماگدون: درېمه نړيواله پېر ۱۱۵

وړل به د الله جل جلاله د روح يا ساه عيسى عليه السلام په لاس به وي او له هغه سره به مؤمنان ملگري وي، کله چې د جال له اويآ زرو يهوديانو سره وژني.

د زياتې روښانتيا لپاره واييم: مهالنې (زمانې) توپير د ۲۰۱۲ زېږديز کال کال په منځ کې چې د کار پای يا د پای پيل، هغه زمانه ده چې مهدي په کې ژوندی دی. که داسې وانگېرو چې ۲۰۱۲ زېږديز کال د پای پيل دی، نو مهدي تر ۲۰۱۲ زېږديز کال وړاندې به راڅرگندېږي يانې له هغه څخه لس کلونه وړاندې او دغه شمېره لېږي وينم، ځکه آرماگدون چې مهدي تر هغه وړاندې راڅرگندېږي، ډېر نږدې دی.

خو که داسې وانگېرو چې دغه کال د کار پای دی، نو عيسى عليه السلام تر هغه وړاندې راکوزېږي، ځکه د کار پای د هغه په لاس کې دی او دا مشهوره ده چې مهدي عليه السلام لږ تر لږه اووه کلونه تر هغه وړاندې راڅرگندېږي، نو مهدي عليه السلام په همدې ورځو کې راڅرگندېږي او موږ دې برخې ته زياته ترجيح ورکوو.

والله الموفق

مهمه بيانیه

په امريکا او اروپا کې پر عربو مسلمانانو يو غږ.

هر څومره چې زر کېږي، خپلو هېوادونو او اصلي هستوگنځايونو ته ستانه شئ.

خپلو سيمو ته له توبې سره يو ځای راوکوچېږئ او د خپل خدای جل جلاله ثنا او صفت وايئ. تاسې هلته له ارامه او له اسانتياوو څخه ډک ژوند تېر کړی دی او نن ورځ وېره، ازار او په عذاب کېدل تاسې تهديدوي او سبا، د هغه چا لپاره چې په هغو سيمو کې پر پاتې کېدلو ټينگار کوي، د وژل کېدو او نابودېدو پيغام له ځانه سره لري.

له وژل کېدو او نابودېدو خبر شئ.... او دا هغه څه دي چې حضرت محمد صلی الله عليه وسلم تاسې له هغه څخه وېرولي یی او زه نن ورځ له دغه خبرداري سره هغه پيغام ستاسې غوږونو ته درورسوم. نعیم بن حماد، شیخ امام بخاري رحمه الله په خپل سند سره له عبدالله بن مسعود او هغه له حضرت محمد صلی الله عليه وسلم څخه روايت کوي، چې ويل یی: «..... و یثب الروم علی ما بقی فی بلادهم من العرب فيقتلونهم حتی لا یبقی بارض الروم عربی ولا عربیة ولا ولد عربی الاقتل.....»^۱

«.... او روميان په خپلو سيمو کې پر پاتې عربو بريد کوي او هغوی وژني، لکه څنگه چې د روم په سيمه کې يو عربي سړی يا يوه عربي-ښځه يا يو عربي بچی پاتې نه شو، مگر دا چې وژل کېږي....»

د حضرت محمد صلی الله عليه وسلم په وينا کې ښه څير شئ، چې وايي: «يو عربي سړی يا يوه عربي-ښځه يا يو عربي بچی» او ويلي يې نه دي چې مسلمان سړی يا ښځه؛ بلکې ويلي يې دي چې عربي سړی يا ښځه، ځکه چې روميان عربي توکم (نژاد) تر خپلو بريدونو لاندې نيسي، که څه هم عرب مسيحي يا عيسوي وي او يا که څه هم د لمانځه پليونی (تابع) نه وي، پرته له ځنډه هغوی وژني او د حضرت محمد صلی الله عليه وسلم تعبير د نفی په شکل (لايقي عربي)، راغلی دی چې د ټوليزوالي (عموميت) افاده ورکوي. يانې هغه وگړي چې د هغوی په سيمو کې پاتې کېږي او خپلو سيمو ته نه ستنېږي، يو کس يې هم نه ژغورل کېږي.

نو په څرگنده د لويې جگړې پيل چې تر «آرماځدون» وروسته دی، هغه عربان چې د روم په سيمو (امريکا او اروپا) کې دي، په لوی زيان او خطر کې لوېږي او نن ورځ يې هم د سر په سترگو وليدل چې د امريکا تر مرگونې پېښو وروسته څه ورځې پرې راغلې.

«فاعتبروا يا اولی الالباب»

ارماكدون: در پيمه نريواله يكره ۱۱۹

شپړمه برخه

مهدي امين محمد بن عبدالله

۱۲۰ ارماكدون: در پيمه نړيواله ځير

د مهدي په باره کې د «د اسلامي امت امام او د مهدي د راڅرگندېدو نږدېوالی» کتاب په درېيم څپرکي کې مې خبرې کړي دي او دا نه احساسوم چې د هغه تکرار يا بيا راوړل يو اړين بحث وي. والحمد لله

په هغه څپرکي کې مې ويلې چې مهدي، د وروستنۍ زمانې د جگړو او پايلاتونو پر مهال د مسلمانانو لوی يا ستر خليفه دی. د هغه راڅرگندېدل د ورځلوی د لویو نښو او کوچنيو نښو تر منځ يوه تړونکې کړۍ ده يانې د هغه تر راڅرگندېدو وروسته د ورځلوی لويې نښې چې د هغوی په راس کې د دجال راوتل- شپږ کاله د هغه (مهدي) تر راڅرگندېدو وروسته د هغه (دجال) راڅرگندېدل دي- څرگندېږي.

په صحيح حديث کې راغلي دي، چې: «بين الملحمة و فتح القسطنطية ست سنوات و يخرج الدجال في السابعة»^۱

«د لويې جگړې او د قسطنطنيې د فتحې تر منځ و اتهن شپږ کاله دی او پر اووم کال يې دجال راوځي.»

وراندې مې هم يادونه وکړه، هغه روايتونه چې د مهدي په اړه راغلي دي، له لوړې مانوي درجې څخه برخمن دي يانې که چېرته يې څوک درواغ وگڼي، د فسق او تکذيب په دايره کې به تنوځي، نو د هغو

^۱ صحيح: له عبدالله بن بسر څخه د احمد، ابو داود، ابن ماجه او نعيم بن حماد روايت.

روایتونو له منلو او د هغوی د غوښتنو له پلي کولو پرته هیڅ چاره نه پاتې کېږي.

مهدي مسلمان ځوان دی چې د څلوېښت کلنۍ په شاوخوا کې نږدې مام لري. هغه یو معمولي شخص دی چې الله جل جلاله ورته لازموونه کوي او په یوه شپه کې یې واکونه او صلاحیتونه پوره کوي او هغه د امت د خیر او اصلاح- تر زوال وروسته یې د راپورته کولو او تر ذلیلېدو وروسته یې د درنولو- لپاره هوډ کوي، الله جل جلاله یې په دې کار کې برلاسی کوي.

مهدي د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم له نسل او د فاطمې رضی الله عنها (د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم لور) د زوی حسن رضی الله عنه له اولادې څخه دی.

د هغه نوم به د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم له نامه او د پلار نوم به یې د هغه (صلی الله علیه وسلم) د پلار له نامه سره یوډول وي؛ نو هغه «مهدي» «محمد بن عبدالله» دی. لکه څنگه چې مو وړاندې وویل، مهدي د آرماگدون تر نړیوالې جگړې وروسته یا ترې لږ وړاندې او یا به یې په منځ- منځ کې راڅرگند شي او راڅرگندېدنه به یې د سعودي د پاچا «بنایي ملک فهد وي» تر مړینې او یا به د واکمنۍ پر سر د هغه (ملک فهد) د ځایناستو تر منځ تر شخړو او لاتجو وروسته وي.

د مهدي لپاره به په مکه مکرمه کې د کعبې تر څنګ بيعت اخيستل کېږي او د راڅرګندېدو وروستۍ غوڅه نښه يې په زمکه کې د بدمرغه لښکر خورېدل او ننوتل دي چې د مهدي او د هغه د ملګريو د له منځه وړلو لپاره لېږل کېږي، هغسې چې په متفق عليه حديثونو او د صحيحينو په روايتونو کې راغلي دي.

نو د کلب په جگړه کې د سفياني د لومړي لښکر تر ماتې وروسته د مهدي جگړې په ترتيب سره په لاندې ډول راوړم:

۱- جزيرة العرب او ګرد سره عربي هېوادونه به فتح شي.

۲- له پارس سره جگړه او ټولې زمکې يې فتح کول.

۳- د يهوديانو ماتې او د بيت المقدس فتح کول او دغه پېښه به تر لويې جگړې وړاندې يا وروسته وي.

۴- په لويه جگړه کې د روميانو (اروپا او امريکا) ماتېدل.

۵- له خوز او کرمان (چين او روسيې) سره جگړه.

۶- له هند سره جهاد.... تر دې جگړې وروسته مې څه ليدلي او

ليکلي نه دي او دا وروستۍ جگړه ده چې مسلمانان يې د عيسی عليه السلام تر راکېوتو وړاندې هغه پای ته رسوي.

نعيم بن حماد له ابو هريره رضی الله عنه څخه روايت کوي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم ويل: «ليغزون الهند لكم جيش يفتح الله

عليهم حتى ياتوا بملوكهم مغللين بالسلاسل يغفر الله ذنوبهم
فينصرفون حين ينصرفون ابن مريم بالشام»^۱

«له تاسې څخه به يو لښکر له هند سره جگړه وکړي او الله جل جلاله به هغوی سرلوري او برلاسي راوگرځوي، د هغه سيمې پاچاهان به يې پر زنځيرونو تړلي وي او له ځانه سره به يې راولي، الله جل جلاله د هغوی گناهونه بښي او کله چې بېرته راگرځي، نو ابن مريم عليه السلام د شام په سيمه کې ويني.»

- له لاييک ترکيې (قسطنطنيې) سره جگړه کوي او هغه ځای پرته د وسلې له کارولو څخه د تکبير او لاله الا الله په ويلو سره فتح کوي؛
- وروسته له روم سره مخامختيا کوي او «واتيکان» فتح کوي.
کېدای شي عيسی عليه السلام په دې جگړه کې ملگری وي، ځکه چې په دې جگړه کې ناتحريف شوي تورات او انجيل تر لاسه کېږي.
دا دي هغه څه چې زما په کتاب کې راوړل شوي وو. يو ټکی د پام وړ دی چې مهدي له ختيځ و لويديځ سره به جنگېږي، له هېوادونو سره به جگړه وکړي او گردسره کمونستي، صليبي مسيحي، لاييک امپراتوری او آن لاييک اسلامي ډوله هېوادونه تر لاسه کوي. هغوی

۱- کتاب الفتن، باب: غزو الهند، ۲۵۲ مخ، ښايي مهدي دغه لښکر هند ته ولېږي او خپله د شام په سيمه کې پاتې شي، تر دې چې عيسی ابن مريم راکوز شي او هغوی د سهار لمونځ ورکوي. تر دې وروسته لښکر بريالی يا کامياب راستنېږي او عيسی ابن مريم گوري چې راکوز شوی وي.

به سپين او زېړ توغونه په لاسونو کې نيولي وي چې پر هغوی به د الله جل جلاله نوم ليکل شوی وي او له توغونو هيڅ يو به يې ماته نه خوري چې د هغو پر مخ «البيعه لله» ليکل شوی وي. په پای کې هم هغه ټکی چې تر دې وړاندې مې يادونه يې کړې نه ده، ورزياتوم.

د مهدي څېره او د مهدي د نوم اېښودلو لامل

مهدي، محمد بن عبدالله يو ځوان دی چې شاوخوا څلوېښت کاله مام لري، د غنمرنگي رنگ درلودونکی دی، پزه يې وتلې او په منځ کې يې لږ لوړوالی دی چې دغه ځانگړتيا يې د څېرې ښکلا جوړوي، د لوار او ستر تندي درلودونکی دی، سترگې يې تورې دي، غاښونه يې لکه د تورې د پرک غونډې سپين دي، د گڼو ښېگڼو درلودونکی دی او په څېره يا مخ کې يې يو خال دی چې خلک به ورته ښکلا (حسنة) وايي، ته به وايي چې څېره يې د څلېدونکي او روښانه ستوري غونډې ده. منځنۍ ونې ته ورته د جگې ونې (قامت) درلودونکی دی او تنه يې لږه غوښه لري (چاغ نه دی).

په ژبه کې به لږ بندوالی لري يانې نيمژبې او ترترې به وي. څنگه چې خبرې کول ورته سختېږي، کين ورون په خپل ښي لاس وهي، نو هغه مهال به يې ژبه روانېږي. دا وو د هغو روايتونو او ښېرونو لنډيز

چې د هغه په باره کې راغلي وو او اړتیا نه وینم چې نسخې یې د سرچینې او اخځ پر یادولو سره یادې کړم، ځکه لنډیز د مطلب د زر رسولو یوه ځانګړتیا ده.

خو دا چې هغه ته مهدي وايي، پر دې دلیل یې ورته وایي چې د یوه پټ او پوښلي کار پر لوري لارښوونه کوي یانې تورات او انجیل به په خپله آره (اصلي) بڼه پیدا او راوباسي.

د مهدي د راڅرګندېدو د نږدېوالي نښې او له هغه سره د بیعت څرنگوالی

د مهدي د راڅرګندېدو حتمي نښه په زمکه کې د هغه لښکر خوړېدل او ننوتل دي چې سفیاني شخص یې د مهدي او د ملګریو د سرکوبولو لپاره لېږي، البته نورې نښې هم راڅرګندېږي چې د مهدي د راڅرګندېدلو د نږدېوالي نښې یې ګڼلې شو. سربېره پر هغه څه چې موږ یې وړاندې د سعودي د پادشاه د مړینې او د هېواد د چارو د ترلاسه کولو لپاره د جګړې په اړه وغږېدو او د آرماگدون د نښتو یادونه هم وشوه، نورې نښې هم شتون لري چې د مهدي د راڅرګندېدو د نږدېوالي کیسه کوي.

۱- له لويديځ څخه د توغونو راخوځېدل چې بولنه
(قومانده) به يې د گوډ سړي په لاس کې وي:

نعيم له کعب څخه روايت کوي: «علامة خروج المهدي الیة تقبل
من المغرب علیها رجل اعرج من کنده»^۱

«د مهدي د راڅرگندېدو نښه هغه توغونه دي چې له لويديځ څخه
راځي او د هغوی بولندوی [قوماندان] د کندي د سيمې يو گوډ
سړی دی.»

موږ د لويديځ توغونه هم وليدل چې د امريکايي او اروپايي گډو
ځواکونو پر اوږو وو او د هغوی ټولو بولندوی گوډ ريچارډ مايرز و.

۲- د سرو زرو له غره څخه د فرات مخ گرځونه او پر هغه د
خلکو شخړې او وژنې:

په صحيح بخاري او مسلم کې يو روايت دی چې: «يوشک الفرات
ان يحرق عن جبل من ذهب...»^۲

حافظ ابن حجر د دغه حديث په څېړنه کې يادونه کړې ده چې دغه
کار د مهدي د راڅرگندېدو په وخت کې کېږي.

۱- الفتن، باب: آخر من علامات المهدي في خروجه، ۲۰۵ مخ

۲- کتاب الفتن، بخاري، ۱۳ ټوک، ۸۱ مخ

د نړيوالې جگړې پر مهال دغه کار پېښېږي او د اتومي بمباريو په پايله کې به د فرات د اوبو دا مخ گرځونه به د زر تر زره د خزانې د راويستلو لپاره وي يا دا چې دا مخ گرځونه به د اوبو د تړلو له مخې کېږي، په هغو بندونو کې چې ترکيې يې جوړول پيل کړي دي. وروستنی بند چې ترکيې تړلی دی، د «ابليسو» بند دی چې کولی شي د ټولو اوبو لوری بدل کړي او مخنيوی يې وکړي.

۳- د روژې په مياشت کې د نه اټکل وړ پېښې او په شوال، ذی القعدة او ذی الحجه کې سخت پايلاتونه:

مهدي به په محرم مياشت کې راڅرگند شي او د روژې په مياشت کې به تر هغه وړاندې په اسمان کې څرگندې نښې او اريانونو کې کارونه راپيدا شي، وېروونکی او سخت غږ به پورته شي او ټول خلک به يې واورې. لکۍ لرونکی ستوری راخېژي او ټول اسمان روښانوي، کسوف او خسوف پېښېږي يانې لمر او سپوږمۍ به تندر ونيسي؛ که چېرته دغه پېښې په روژه کې رامنځته شي، په شوال کې جگړې پېښېږي او په ذی القعدة کې د قبایلو خوځښت يا حرکت او په اسلامي ښارونو کې شخړې څرگندېږي. په ذی الحجه کې د حاجيانو جگړې او د حج په ټاپي (موسم) کې د ملتونو او قومونو وژنې پېښېږي، لکه څنگه چې د غټ اختر پر ورځ په «منی» کې د انسانانو وینه د عقبې جمرې (کانو ویشتلو) په وسيله روانېږي.

لکه څنگه چې دغه پېښې تر یوې او بلې وروسته په پرله پسې ډول پېښېږي، نو مهدي راڅرگندېږي او د محرم په میاشت کې د عاشورا پر ورځ ورته بیعت اخیستل کېږي. دلته د ځینو راوړل شویو نښرو نو یوه برخه په دې اړه راوړم.

نعیم بن حماد په خپل سند سره له رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه روایت کوي: «فی رمضان اية فی السماء کعمود ساطع و فی شوال البلاء و فی ذی القعدة الفناء و ذی الحجة ينتهب الحاج و المحرم ما المحرم»

«د روژې په میاشت کې یوه نښه د روښانه ستنې په شکل راڅرگندېږي او په شوال کې شخړې او جگړې دي او په ذی القعدة کې پوینا کېدل دي او په ذی الحجة کې د حاجیانو برید او چپاول رامنځته کېږي او محرم چې څه په کې ناروا او حرام دي.»

«یکون صوت فی رمضان و معمة فی شوال و فی ذی القعدة تجاذب القبائل و عامئذ ينتهب الحاج و تكون ملحمة عظيمة بمنی یکثر فیها القتلى و تسيل فیها الدماء و هم على جمره العقبة.»

«په روژه کې یو غږ کېږي او په شوال کې شخړې راڅرگندېږي. په ذی القعدة کې قبایل راغونډېږي، په هغه کال حاجیان تر برید لاندې راځي او په [منی^۱] کې یوه لویه جگړه پېښېږي، زیات وگړي په کې وژل کېږي او د عقبې جمرې تر څنګ زیاتې وینې روانېږي.»

۱- دا په عربستان کې یوه سیمه ده او د مني موسم ترې موخه نه ده. (ژباړن)

«اذا كانت صبيحة في رمضان فانه يكون معمة في شوال، قلنا: و ما الصيحة يا رسول الله؟ قال: هذه في النصف من رمضان ليلة جمعة فتكون هذه توقظ النائم و تقعد القائم و تخرج العوائق من خدورهن في ليلة جمعة في سنة كثيرة الزلازل، فاذا صليتم الفجر من يوم الجمعة فادخلوا بيوتكم و اغلقوا ابوابكم و سدوا كواكم و دثروا انفسكم و سدوا اذانكم فاذا احسستم والصيحة فخروا لله سجدا و قولوا: سبحان القدوس، سبحان القدوس، ربنا القدوس، فانه من فعل ذلك نجا من لم يفعل ذلك هلك»^۱

«د روژې په مياشت کې کله چې يو وېروونکی غېټر غوړونو رسېږي، ورپسې د شوال په مياشت کې يوه شخړه او لانجه راپورته کېږي، موږ وويل: [ای، د الله جل جلاله رسوله! دا د څه غېټې دی؟] حضرت محمد صلی الله عليه وسلم وويل: [يو سخت ټکان د روژې د مياشتې د نيمايي د جمعې په شپه کې راپيدا کېږي چې خوبوړی انسان راوينوي، ولاړ انسان کېنوي او پرده لرونکي [محجبه] ښځې له پردو څخه- د جمعې په شپه په هغه کال چې زياتې زلزلې به کېږي- راوباسي او بې پردې کېږي. کله چې د جمعې د ورځې د سهار لمونځ مو وکړ، خپلو کورونو ته ننوځي او ورونه له دتنه څخه وتړي او کړکۍ هم بندې کړي؛ ځان په څه کې ونغاړي او غوړونه مو بند

^۱ - پورتنی حدیثونه نعيم بن حماد، شيخ امام بخاري په «الفتن» کتاب کې راوړي او د ۲۲۵، ۲۳۰، ۲۳۵ شمېرو په ترتيب سره دي.

کړئ، کله چې مو غږ واورېده، په سجده پرېوځئ او ووايي: [سبحان القدوس، سبحان القدوس، ربنا القدوس] نو هر چا چې دغه کار وکړ، وبه ژغورل شي او چا چې داسې ونکړل، پوينا او هلاک به شي.»

وروستنی اثر له عبداللہ بن مسعود رضی اللہ عنہ څخه روایت موندلای شو چې دا رازده کوي چې د دغه وېروونکي غږ د اورېدو پر مهال څه وکړو. ستاسې په اند د دغه ستر غږ آر لامل څه کېدلای شي؟ آیا یوه اتومي چاودنه ده؟ یا له زمکې سره د یوې سیارې ټکر دی؟ یا کوم بل څیز دی؟

محمد بن علي روایت کوي چې: «ان لمجدینا ایتین لم یكونا من خلق الله السموات و الارض، ینکسف القمر لاول لیلۃ من رمضان و تنکسف الشمس فی النصف منه و لم یكونا من خلق الله اسماءات و الارض.»

«مهدی دوی ننې لري چې د زمکې او اسمانونو له پیدایښت راهیسې موندل شوي نه دي، یوه دا چې، د روژې د مبارکې میاشتې په لومړۍ شپه سپوږمۍ تندر نیسي او بله دا چې، د روژې د میاشتې په نیمایي کې لمر تندر نیسي او دغه دوی ننې د زمکې او اسمانونو د پیدایښت له مهاله رامنځته شوي نه دي.»

د مهدي لپاره څنگه بيعت اخيستل کېږي؟

مهدي يوه ښه چارې انسان دی او د ځان لپاره مشري نه غواړي يانې نه يې خوښوي او د رياست او مشرتوب له منلو څخه لېرېوالی غوره کوي او پر خداېزو، چې دغه خوی (د مقام او پرتم مينه) وروستنی څيز دی چې د ښه چارو انسانانو له زړونو څخه الوځي، ځکه چې ځای ځايگي يا مقام د کښېن او جاذبې لرونکی دی. خو مهدي ترې ځان ژغوري او آن هغه ناخوښی څيز هم گڼي. مگر الله جل جلاله په يوه شپه کې ورته ټول واکونه او صلاحيتونه وربښي او دې ته يې اړ کوي چې يوه ستره چاره يا د بيعت اخيستلو لپاره چې ټول امت ورته په تمه دی، ومني. سختې او پر له پسې جگړې پېښېږي او مهدي د دې رېښته (حق) لري چې د امامت او مشرۍ پېټې پر اوږو بار کړي. نو سربېره پر دې چې خلافت مني، جگړې پيلېږي او د ده د خلافت په موده کې چې څو کلونه دي، تقريباً لس جگړې پېښېږي يانې د هغه د خلافت موده په جگړو کې تېرېږي او هيڅ د ارامتيا او استراحت وخت نه مومي. لکه وړاندې مو وويل چې له هغه سره بيعت د محرم په مياشت کې تر زياتو جگړو او پايلاتونو وروسته وي چې په روژې او نورو مياشتو کې رامنځته شوي وي. د بيعت ښه داسې ده چې د عالمانو يوه زيات شمېر ډله د هغه په لټه کې کېږي او تر زياتې پلټنې او څارنې وروسته هغه د حج په مراسمو کې د کعبې تر څنگ پيدا کوي. له هغه غوښتنه کوي چې کېږي، تر څو له هغه سره خلک

بيعت وکړي، مگر هغه يې نه مني يانې ترې تېه کوي او د مدينې منورې پر لوري خوځېږي. هلته بيا له هغه څخه د بيعت غوښتنه کېږي، دا ځل د مکې مکرمې پر لوري تېښته کوي، بيا يې د کعبې تر څنگ پيدا کوي او دا وار پرې سخت ټينگار کوي، تر دې چې بيعت مني. نو د هغه وخت عالمان د هغه هغو ځانگړنو او صفتونو ته په پام سره چې محمد صلی الله عليه وسلم يې په اړه ويلي دي، پېژني او مهدي د رکن (حجر الاسود) او مقام تر منځ پرته له ناستي هيڅ چاره نه ويني او په هغه وخت کې خپل لاس د بيعت سترې چارې ته نه وراوږدوي.

نعيم بن حماد دا ډول روايت کوي: «اذا انقطعت التجارات والطرق، و كثرت الفتن، خرج سبعة رجال علماء، من افق شتى على غير ميعاد، يبائع لكل رجل منهم ثلاثمائة و بضعة عشر رجلا حتى يجمعوا بمكة فيلتقى السبعة فيقول بعضهم لبعض: ما جاء بكم؟ فيقولون: جئنا في طلب هذا الرجل الذي ينبغي ان تعزوا على يديه هذه الفتن، و تفتح له القسطنطينية، قد عرفناه باسمه و اسم ابيه و امه و حليته، فيتفق السبعة على ذلك فيطلبونه فيصيبونه بمكة، فيقولون له: انت فلان بن فلان؟ فيقول: بل انا رجل من الانصار، حتى يفلت منهم فيصفونه لاهل الخبرة و المعرفة به فيقال: هو صاحبكم الذي تطلبونه و قد لحق بالمدينة فيطلبونه بالمدينة فيخالفهم الى مكة فيطلبونه بمكة فيصيبونه فيقولون: انت فلان بن

فلان و امك فلانة و فيك اية كذا و كذا، و قد افلتت مناصرة، فمد يدك نبايعك فيقول: لست بصاحبكم انا فلان بن فلان الانصارى، حتى يغفلت منهم فيطلبونه بالمدينة فيخالفهم الى مكة فيصيبونه بمكة عند الركن (الحجر الاسود). فيقولون: ائمنا عليك و دماننا فى عنقك ان لم تمد يدك نبايعك، هذا عسكر السفينانى قد توجه فى طلبنا، فيجلس بين الركن و المقام، فيمد يده فيبايع له و يلقى الله محبته فى صدور الناس فيسير مع قوم اسد بالنهار رهبان»

و فى رواية اخرى: ((.... فيبايعه مثل عدة اهل بدر اثلاثمائة و بضعة عشر رجلا))^۱

«كله چې سوداگري له ښکلا او خلا لوېږي او لاړې ناامنه کېږي او پایلاتونه ډېرېږي، له بېلابېلو سیمو څخه اووه عالمان پرته له پخوانۍ همغږۍ له یو بل سره د مکې مکرمې پر لور وځي؛ له هر یوه سره درې سوه او څو کسان بیعت کوي. تر دې چې دغه اووه کسان له یو بل سره مخ کېږي. یوه برخه بلې برخې ته وایي: [څه شي تاسې دلته راوستی؟] وبه وایي: [موږ د هغه چا په لټه کې یو چې د دې وړتیا لري، دغه پایلاتونه د هغه په لاس له منځه یوړل شي او قسطنطنیه د هغه په وسیله فتح شي، موږ هغه په نامه، د پلار په نامه، د مور په نامه او په ځانګړتیاوو سره یې پېژنو.] ټول اووه کسان پر دې مسئلې سره یو کېږي او لټون پیل کوي، هغه په مکه مکرمه

۱- الفتن، باب: اجتماع الناس بمكة و بيعتهم للمهدى، ۲۱۴ مخ

کې پيدا کوي. هغه ته وايي: [تاسې پلانی د پلاني زوی یاستی؟] وبه وايي: [هو، زه له انصارو څخه یم.] تر دې چې له هغوی څخه ځان ژغوري، ځانگړنې او صفتونه ورته بیانوي، وايي: [دا هماغه دی چې تاسې یې لټون کوئ او هغه مدينې منورې ته لاړ دی.] د هغه په لټه کې مدينې منورې ته رهي کېږي، خو مدينې ته د هغوی تر رسېدلو وړاندې هغه مکې مکرمې ته راگرځي. تر بیا لټون وروسته هغه په مکه مکرمه کې پيدا کوي، وايي: [آيا تاسې پلانی د پلاني زوی نه یاست؟] مور دې پلانی د پلاني لور ده او ستا په تن کې دغه نښې موندل کېږي او یو وار زموږ له لاسه وتی یانې تښتېدلی وې، نولاس دې راوړد کړه چې موږ له تاسې سره بیعت وکړو.] هغه وايي: [زه ستاسې د نظر وړ شخص نه یم، زه پلانی د انصاري زوی یم.] او په همدې ترتیب سره د هغوی له لاسه ځان ژغوري. بیا مدينې منورې ته د هغه په لټه پسې خوځېږي، خو هغه بیا مکې ته راستنېږي او دا ځل یې د رکن [حجر الاسود] تر څنگ پيدا کوي او وايي: [زموږ گناه به ستا پر اوږو بار وي او زموږ خون به ستا پر غاړه وي، که چېرته لاس مو د بیعت لپاره پورته نکړئ، دغه سفیاني لښکر زموږ په لټه کې دی.] هغه وخت د رکن او مقام تر منځ کېني او خپل لاس اوږدوي او بیعت اخیستل کېږي او الله جل جلاله د خلکو په سینه کې د هغه مینه کېنوي. هغه له هغه قوم سره چې د ورځې زمري او د شپې راهبان دي، خوځېږي.»

په يوه بل روايت کې راغلي دي: «... له هغه سره د اهل بدر په اندازه يوه ډله بيعت کوي [درې سوه او ديارلس].»

ښايي دغه روايت له وړاندېني روايت څخه چې په هغه کې له هر کس سره درې سوه او څو کسه بيعت کوي، سم وي او دغه اختلاف د روايت د راوړلو د ډېروالي له مخې دی (ځکه نعيم، حاکم او طبراني په منځني ډول له ام سلمه څخه روايت کړی دی). يانې د عالمانو غټه اووه کسيزه ډله چې مهدي پېژني او په تمه يې وي، له هغه سره بيعت کوي او د ټولو شمېره د اهل بدر يانې د درې سوه ديارلس کسو اندازه ته ورسېږي.

په بل روايت کې راغلي دي، چې: «... فياتونه و هو ملصق وجهه الى الكعبة يبكى، قال عبدالله بن عمرو رواى الحديث: كانى انظر الى وموعه» و فى رواية: «ترعد فرائضه»

«... کله چې هغه راځي، هغه به خپل مخ په کعبه پورې نښلولی وي او ژړا به کوي. د حديث روايت کوونکى عبدالله بن عمرو وايي: (ته به وايي چې زه يې اوبسکې وينم)» او په يوه بل روايت کې راغلي دي، چې: «اوږې به يې [ژړا له سختۍ څخه] ټکان خوري يانې لږزېږي به.»

هغه به د مسلمانانو پر کمزورې اوتا او په تېره هغه پايلاتونه چې پر هغوى راغلي دي، ژړا به کوي. هغه وينې چې په عقبې جمرې کې توبېږي، ذهن به يې ارام ته نه پرېږدي. لولنگره او سرسام به شي او نه

ارماکدون: درېمه نړيواله ځکه ۱۳۷

به پوهېږي چې څه وکړي؛ نو په سخته ژړا کې ورکېږي او سترگې يې په اوبښکو کې ډوبېږي او په سينه کې بار غمونه د اوبښکو پر باران مينځي، اوږې يې له سخت خپگان او ژړا څخه په خوځېدو راځي، خو په همدې اوتا کې يې زړه له الله جل جلاله سره تړلی وي.

د يو ډول کاليو (فرجي) په تمه شېبې شمېري او د همدې لپاره ځان په کعبه پورې نښلوي او د کعبې پردې نيسي او په اوږدې ژړا سره وخت تېروي، ته به وايې د هغه د ژړا فرياد سرود شوی دی: «ای ربه! ستا د کور پر دو له ما څخه ايمان او امن واخيستل او ستا غوسه ده او زه ورته د پناه غوښتونکي په توگه راغلی يم او ځان مې پرې نښلولی دی».

مگر ولې په لومړي سر کې مهدي د بيعت له قبلولو څخه، له هغو عالمانو سره چې ټول پرې ټينگار کوي، ځان ژغوري او د هغوی له لاسه تېښته کوي او گوښه ناستی او ارام غوره کوي؟

ځواب: مسئله ډېره سخته او تر هغه څه خطرناکه ده چې يو انسان وکولی شي، پازه يې پر غاړه واخلي، په تېره د الله جل جلاله لارښوونه ورته کېږي او په يوه شپه کې يې پازه پر غاړه وراچوي چې تر دې وړاندې يې دغسې پازه پر اوږو بار شوې نه وي. په همدې دليل بهانه او عذر وړاندې کوي او هر کله چې له هغه څه سره مخ کېږي، په يوې بهانې سره د خلکو له لاسه ځان ژغوري او تېښته کوي. بيا يې الله جل جلاله راپيدا کوي، نيمگړتياوې يې لېرې کوي

او له شپو څخه په يوه شپه کې چې تېښته به کوي، نيمگړتياوې به يې ورسوي او سمون به په کې راولي. تر دې وروسته به يې زړه هوډمن يا ثابت گرځوي او د خپلې رڼا په وسيله به يې زړه روښان او منور کړي. څېره به يې دومره نوراني شي، ته به وايې چې ستوری روښانه کېږي. څوک کولی نه شي د هغه له چورليخ (مدار) څخه ووځي او د لمر غوندې گرځي چې د خلکو د لې خپل لوري ته راکشي او هغوی پر خپل چورليخ څرخوي.

د مهدي خطبه

همدارنگه نعيم روايت کوي چې مهدي په کعبه کې (د کعبې تر څنگ) د ماسخوتن د لمانځه پر مهال راڅرگندېږي، د ماسخوتن د لمانځه تر کولو وروسته په جگه چيغه غږ کوي او د الله جل جلاله تر ستاينې او حمد وروسته وايي: «اذکر کم الله ايها الناس و مقامکم بين يدي ربکم فقد اتخذ الحجة و بعث الانبياء و انزل الكتاب و امرکم الا تشرکوا به شياً و ان تحافظوا على طاعته و طاعة رسوله صلى الله عليه وسلم و ان تحيوا ما احيا القران و ان تميتوا ما امات، و تكونوا اعوانا على الهدى و وزرا على التقوى فان الدنيا قد دنا فناؤها و زوالها و اذنت بالوداع، فاني ادعوکم الى الله و الى رسوله و العمل بکتابه و اماته الباطل و احياء السنة.»

«ای خلکو! تاسې د الله جل جلاله یاد او هغه ورځ چې د رب پر وړاندې به سویتیا ورکوئ (حاضرېږئ)، دريادوم. هغه، هماغه لارښوونه او دلیل سر ته ورسول، پیغمبران یې راولېږل، کتاب یې رانازل کړ او تاسې ته یې دا امر وکړ چې له هغه سره هیڅ څیز مه شریکوی او د هغه او د هغه د پیغمبرانو پلیوني اوسئ او هغه څه راژوندي کړئ چې قرآن ژوندي کړي دي او هغه څه له منځه یوسئ چې قرآن له منځه وړي دي او په لارښوونه کې له یو بل سره ملګرتیا او یاري کوئ او په پرهېزګاری او تقوا کې د یو بل یاوران اوسئ. نو د نړۍ زوال او نابودېدل رانږدې شوي دي او اجازې خدای پاماني تر لاسه کړې ده. نوزه تاسې د الله جل جلاله او د هغه د پیغمبر او د هغه د کتاب د عمل پر لوري او د باطلو د له منځه وړلو او د سنتو د ژوندي کولو پر لوري رابولم.»

همدغه ځای دی چې سربېره پر اوو عالمانو چې وړاندې یې له هغه سره بیعت کړی وي، درې سوه او څو نور کسان له هغه سره بیعت کوي، څنګه چې د عراق سفیاني لښکرکشي کوي او لښکر یې په زمکه کې ننوځي. د عراق وګړي، د شام ابدال^۱ او د مصر نجیب او شریف وګړي د هغه د راڅرګندېدو پر رښتیا یې یا تصدیق د حتمي نښو په لیدلو سره د بیعت لپاره سوب کېږي (حاضرېږي) او د

۱- د دهخدا په وینښود کې د ابدال لپاره د اووه کسه، نېک خلک، د شام وګړي، خدای جل جلاله پېژندونکي (عارفان) او نورې ماناوې راغلي دي.

روایتونو مطابق، د هغه لپاره لږ تر لږه چې کم يې دولس زره کسه او زیاته اندازه يې پېنځلس زرو ته رسېږي، راټولېږي، همغه مهال له دغه لښکر سره راوځي او د دښمنانو پر زړونو يې وېره او رعب پرېوځي. هر کله چې له دښمن سره مخامخ کېږي، هغه دښمن يې د الله جل جلاله په اجازې او مرستې سره ماتې خوري او شعار به يې «اَمِت، اَمِت» «يانې مړ شه، مړ شه» وي.

د ۱۴۰۰ لېږديز کال د محرم پېښه او د مهدي راڅرگندېدل د مکې د حرم د ولکې پېښه په ۱۴۰۰ لېږديز کال کې له یو لړ اریانوونکیو پېښو څخه گڼل کېږي چې په نبوي حدیثونو کې ورته نغوته شوې ده او د واقعي مهدي له راڅرگندېدلو سره ټینګ تړاو لري.

په دغه پېښه کې یوه وسله واله ډله د محمد بن عبدالله قحطاني نومي شخص تر بولنې لاندې د ۱۴۰۰ لېږديز کال د محرم د میاشتې په لومړنیو ورځو کې مسجد الحرام ته ننوځي، د سهار د لمانځه پر مهال د حرم وروڼه تړي او وروسته تر دې چې لمونځ کېږي، یو له هغوی څخه غږ کوي: «الله اکبر... مهدي راڅرگند شو.» او د جومات د لرغږو (لوډسپیکرونو) پر مټ پر خبرو پیل کوي، مدعي کېږي چې موعود مهدي چې روایتونه د هغه په اړه راغلي دي، همدا دی او څو ځلې يې په خوب کې لیدلی دی او اټکل يې پر

باور بدل شوی چې مهدي همدا دی، نه بل څوک. وروسته د رکن او مقام تر منځ له هغه سره بيعت کوي.

تر څه مودې وروسته په مسجد الحرام کې جگړه پېښېږي او د جنگېدونکيو الوتکو غوږ شلوونکي غږونه او مرمۍ وېشتنې د وسله والو خلکو پر لوري چې د جومات په منارو کې يې پناه اخيستې وي، پيلېږي. تر څو ورځو پورې دغه جگړه او سخته نښته ادامه پيدا کوي او د امن سيمه په لرځېدو راولي، تر دې چې د نوموړې ډلې مشر وژل کېږي او د هغه وگړي تسليمېږي. په دې ترتيب، هغه پايلات چې د دين تر توغ لاندې راپورته شوی وي، له منځه وړل کېږي. تېری کوونکي د نبوي سنتو او ديني مسئلو د حقيقت پر وړاندې د ناپوهۍ له مخې د سختو تېروتنو ښکار گرځېدلي وي. له هغو تېروتنو کې چې دوی يې سر ته رسوي، دا دي چې وسله حرم ته تنباسي چې الله جل جلاله د هغه په اړه فرمايلي دي: «فِيهِ ءَايَاتٌ بَيِّنَاتٌ مَّقَامُ اِبْرٰهِيْمَ وَمَنْ دَخَلَهُ كَانَ ءَامِنًا» (۱۷)

[آل عمران: ۹۷ آيت]

نو په حرم کې هر ډول وېره او رعب راپورته کول له لویو او سختو گناهونو څخه گڼل کېږي، دغه ټکی هم د پام وړ دی چې د واقعي مهدي راڅرگندېدل او له هغه سره بيعت د شتو پايلاتونو د له منځه وړلو لپاره وي، نه دا چې خويوړي او چوپ پايلاتونه راپورته کړي. په

روایتونو کې راغلي دي چې په هغه کال چې مهدي په کې راڅرگندېږي: «يحيون معاً و يعرفون معاً علی غیر امام»

[رواه الحاكم فى المستدرک و نعيم بن حماد]

«خلک به له یو بل سره یو ځای حج کوي او یو ځای به سره عرفې ته ځي، خو امام به نه لري.»

په حج او په عرفه کې د خلکو ودرېدل به په همغږي او متحد ډول سره وي، خو چې د سعودي پادشاه مړ شوی وي، په دې اوتا کې به بې امامه وي او هر کله چې خلک بې امامه وي، شیطان هغوی لکه د سپیانو غوندې راغونډوي او جگړه او وینې تویېدل پیلېږي. هغه مهال عالمان د مهدي لپاره بیعت اخلي، ځکه هغوی پوهېږي چې د هغه راوتل او د هغه د خلافت اعلان د شرعیت له مخې جایز دي، ځکه چې خلک امام او خلیفه نه لري او د واک پر سر د جگړې له امله خلک په پایلاتونو کې ژوند پر مخ وړي. خو کله چې خلک یو امام (حاکم یا پادشاه) ولري، نو د هغه پر وړاندې پاڅون او له بل خلیفه سره بیعت کول جایز نه دي، په دې آړ (شرط) چې هغه «د وخت حاکم» مسلمان وي او لمونځ کوونکی واوسي، که څه هم چې مستبد او ظالم وي.

پر دې سربېره واقعي مهدي د محرم په میاشت کې راڅرگندېږي چې ترې وړاندې د روژې، شوال، ذی القعدې او ذی الحجې په میاشتو کې پایلاتونه رامنځته شوي وي، په داسې حال کې چې د

«قحطاني» تر راڅرگندېدو وړاندې په حرم کې داسې پايلاتونه رامنځته شوي نه وي. نو د دغې چارې ليدل، د قحطاني د پېژندلو مسئله او كعبي ته د هغه پناه وړل، د حضرت محمد صلى الله عليه وسلم د روايتونو په يوه روايت كې وينو چې د دغې چارې له واقعيت څخه پرده پورته كوي. كه چېرته قحطاني او په هغه پورې تړلي خلك پر قرآني آيتونو او روايتونو باندې پوهېدلای، پر سترگو به يې ناپوهۍ پرده نه غوړوله، په تېره، كه چېرته دغه روايت چې اوس يې يادونه كوو، خبر واى، هيڅكله به يې د مرگ په خوله كې ځان وركاوه او د حرم ارام اوسېدونكي به يې په وېرې او خوف كې نه راوستل.

نعيم بن حماد د «الفتن» د جليل يون، باب: د سفياني لېسگر خپرېدل يا ښكته كېدل په (۲۰۲ مخ) كې په خپل سند سره له مجاهد او بتيع څخه روايت كوي: «سيعوذ بمكة عائذ، قيقتل، ثم يمكث الناس برهة من دهرهم، ثم يعوذ عائذ اخر، فان ادركته فلا تغزونه فانه جيش الخسف».

«پناه لټوونكي به كعبي ته پناه وړي، وروسته وژل كېږي، وروسته خلك يوه شېبه ځنډ كوي، تر دې چې يو بل پناه لټوونكى به پناه يوسي. كه چېرته ورسره مخ شوى، جگړه ورسره ونكړي، ځكه له هغه سره جنگيالي، يو لېسگر دى چې په زمكه كې تنوخي».

دغه نښېر د پورتنۍ ټکۍ څرگندوونکۍ دی چې هغه شخص چې کعبې ته پناه وړي او خلک چې د هغه په اړه اختلاف کوي، وژل کېږي او وروسته څه موده تېرېږي او حقيقي مهدي راڅرگندېږي، په دې توپیر سره چې هغه یو سپېڅلی انسان او د الله جل جلاله له لوري ورسره مرسته شوې وي او هغه لښکر چې د هغه پر لوري د تللو نیت کوي، د زمکې په زړه کې به ښکته شي.

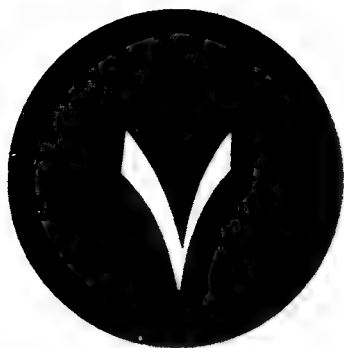
د «برهه من الدهر» ویی یا کلیمه د اوږدې مودې د بیان لپاره کارول کېږي او د «هنیه یا هنیه» ویی د لږې مودې لپاره کارول کېږي، لکه له ویښودونو (قاموسونو) څخه راوځي. اوس وانگېرۍ چې څومره موده له دغه برهه یانې بیت الله ته د لومړي پناه لټوونکي یا قحطاني له وژلو څخه او د مهدي راڅرگندېدل یا دویم پناه لټوونکۍ چې بېگناه دی، تېره شوې ده.

تر اوسه ۲۲ لېږدیز سپوږمیز کلونه (او تقریباً ۲۱ زېږدیز کلونه) له دغې پېښې څخه تېرېږي، پر الله جل جلاله سوگند چې څو کلونه د برهه له تېرېدلو څخه پاتې شوي نه دي او دغه برهه د پای د ټکۍ په اوتا کې ده.

دغه وروستنۍ وینا ده، د هغو مسئلو یادونه مې وکړه چې د «د اسلامي امت مام» په کتاب کې مې د هغو یادونه کړې نه وه او د الله جل جلاله په مرسته: حقیقت پلټونکیو ته بسنه او کفایت کوم. که

چېرته دغه مسئلې په هغه کتاب کې ځای پر ځای کړم. د دغې
سکالوپه اړه بلې سرچینې ته د مراجعې اړتیا نه پیدا کېږي.
و الحمد لله العزيز العلام

ارماڳدون: درېيمه نړيواله ځېړه ۱۴۷

اړه اړه برته

د وروستۍ زمانې د پېښو ترتيب

زياتره خلک او آن د علم خاوندان نه يواځې د وروستنۍ زمانې د پېښو په ترتيب کې تېروځي، بلکې هيڅ ورسره اشنايي نه لري. نو ځينې پر دې گروهمن دي چې د مسلمانانو په لاس د هغو يهوديانو وژنه چې د تېرو او ونو تر شا پتېږي، د مهدي تر راڅرگندېدلو به وړاندې وي. يوه بله ډله پر دې باوري ده چې د لويديځ له لوري د لمر راختل، د ورځلوی له لومړنيو نښو څخه ده او د دجال راوتل لومړنۍ نښه نه ده.

د سترو دعوتگرو يوې ډلې په يوه غونډه کې په ډاگه ويلي وو چې د قسطنطنيې فتح د محمد فاتح په لاس پای ته رسېدلې ده او بل ځل نه فتح کېږي او د روم (د ايټاليا پلازمېنه) د فتحې په هکله يې ويل: دغه فتح به يوه فرهنگي فتح وي، نه نظامي فتح.

بله ډله د مهدي له راڅرگندېدلو څخه تېه کوي او درېيمه او څلورمه وايي چې دجال راڅرگند شوی دی او له ټلويزيون پرته بل څيز کېدلی نه شي او بله ډله وايي چې د برمودا په ټاپو کې دی چې الوتکې په مقناطيسي ډگر کې د ځان لوري ته راکشي او له ځانه نورې نښې پرېږدي او نورې مسئلې هم شته چې خلکو او آن د علم خاوندانو هغه يو له بله سره گډې کړي دي او په پتو سترگو هغه بيانوي. ښايي وويل شي چې يواځې ښه نيت او هوډ درلودل بسنه نه کوي.

اوس زه په دغه ځای کې په الهي قوت و قدرت د وروستنۍ زمانې پېښې ثابتوم او په څو پاڼو کې به د پېښو ترتيب او د هغوی زمانې پر له غښتيا (تسلسل) څرگند کړم.

ښايي الله جل جلاله د دغه بيان په وسيله موږ ته گټه راوړسوي، هغه مهال چې پايلاتونه په مسلسل توگه راڅرگندېږي، پېښې په چټکتيا سره موږ وینو او تورې ستورې هم راڅرگندېږي او پراخې سينې به د تنگوالي احساس کوي. هغه مهال د مصيبت ليدونکي ته به د دغه بيان په سيله لاره روښانه شي، د ژغورنې لاره به ورته ښيي او د هغه د ژغورنې به لامل کېږي او که هغه موږ ته په دعا کولو کې بخل کړي نه وي، ښايي الله جل جلاله ته زموږ د نږدېوالي لامل وگرځي. د دې تر څنگ زه هم په خپل نوبت له الله جل جلاله څخه د سلامتۍ او له ټولو پټو او څرگندو پايلاتونو څخه د ژغورنې غوښتونکی یم.

په دغه برخه کې د نړۍ د مام وروستنۍ پېښې له دقيق زماني ترتيب او له يو لړ اړينو تشرېحگانو سره ستاسې لوستونکيو په چوپړ کې وړاندې کوم.

لومړنۍ پېښه: له کوېټ سره د عراق جگړه او د هغې لاملونه

دغه جگړه پر ۱۹۹۰ زېږديز کال د کوېټ پر نفتود صدام د وېستړگۍ يا وېسولۍ او حرص له امله رامنځته شوه. کوېټيان د

ارماکدون: درېمه نړيواله ځکه ۱۵۱

روم (صليبي مسيحي لويديځ) پر لور وتښتېدل او هغوی يې د مسلمانانو پر لوري راوستل (پټ پايلات)؛ هغوی عراق تر برید لاندې ونيو او د درېيمې نړيوالې جگړې په لومړني پړاو کې لومړنۍ جگړې (کورنۍ جگړې) د عربو په زمکو کې متمرکزې شولې.

دويمه پېښه: د عراق محاصره

يوه اقتصادي او سياسي محاصره ده چې دغه هېواد يې د عراقي نظام او ملت لپاره يو لوی زندان جوړ کړی دی او پر عراق د برید له شېبې څخه پيل او تر دا مهاله دوام لري او د هغې د پای هيڅ نښه نه تر سترگو کېږي.

دا هماغه (عجمي) محاصره ده- له عربو پرته ټولو ملتونو ته عجم ويل کېږي- او دا مهال ټول عجم ملتونه په دغې جگړې کې سره يو (متحد) شوي دي.

درېيمه پېښه: د شام محاصره

له اقصی سره يو ځای د فلسطين محاصره د ۲۰۰۰ زېږديز کال په سپټمبر کې پيل شوې ده او د شام زمکې له فلسطين، سوريې، اردن او لبنان څخه عبارت دي. بايد په تمه پاتې شئ چې څه وخت به د سوريې او لبنان «رومي محاصره» پيلېږي. البته امريکا د دغې چارې د چمتو کولو په حال کې ده او پر همدې دليل دغه دوه

هېوادونه يې د ترهگریزو هېوادونو په سرليک او د ترهگریزو د پندغالو په نوملړ (لېست) کې نيولي دي او همدغه رومي محاصره ده؛ ځکه امريکا پرې اقدام کړی او مرکزي او نظامي ډگري يې اسرائيل دي. لکه څنگه چې رسول الله صلی الله عليه وسلم ويلي دي چې د روم له لوري يوه محاصره ده. ناويلي پاتې نه شي چې د فلسطين دغه محاصره او د مسلمانانو د دغې ډلې جگړه د بيت المقدس د دروازو په مخ او په شاوخوا کې به د مهدي تر راڅرگندېدلو پورې دوام مومي.

الهنیه يا الهنيه (شېبه)

په الفتن کې کې له صحيح مسلم څخه يو صحيح حديث دی چې هغه مې د دې کتاب په لومړنۍ برخه کې راوړی دی او په هغه کې حضرت محمد صلی الله عليه وسلم موږ د عراق له محاصرې او تر څه ځنډ شېبې چوپوالي وروسته د مهدي له راڅرگندېدلو څخه خبر کړي وو.

(هنیه) يا (هنیه)، د وخت لنډې مودې ته ويل کېږي او (برهه) د وخت اوږدې مودې ته ويل کېږي، (هنیه) پر يوشمېريزې يا يورقمي شمېرې دلالت کوي او (برهه) پر لږو زيات لسو آن شلو، دېرشو او... دلالت کوي. موږ هم دا مهال په همدې (هنیه) کې ژوند کوو چې د شام (فلسطين) له محاصرې څخه نيولې او د مهدي پر راڅرگندېدلو به پای ته ورسېږي.

څلورمه پېښه: د تورو توغونو د درلودونکيو (طالبانو) راڅرگندېدل

له تورو توغونو سره د «طالبانو» خوځښت، مشکي پټکيو، سپينو کاليو او له هغه ډول خپرو سره چې خلک به يې په ليدلو سره اريانېږي، پر ۱۹۹۲ زېږديز کال د صحنې مخې ته راغلل او په نبوي سنتو او نښېرونو کې له هغوی څخه د «رايات السود الصغار» يا د کوچنيو تورو توغونو په توگه تعبير شوی دی، تر څو له هغو غټو تورو توغونو څخه چې د بني عباسو (ايران) به وي او تر هغوی به مخکې شتون لري، توپير وشي.

د روايتونو په يوه برخه کې د وخت موده چې د تورو توغونو د درلودونکيو او د مهدي د راڅرگندېدلو په منځ کې تېرېږي، دوه اويا مياشتې (شپږ کلونه) دي؛ که چېرته دغه ډول روايتونه سم او پر ځای وي، څو مياشتې د مهدي راڅرگندېدلو ته پاتې نه دي.

مشهوره ده چې لومړني کسان چې له مهدي سره مرسته کوي او د حکومت لپاره يې زمينه چمتو کوي، د تورو توغونو درلودونکي (طالبان) دي. له حضرت محمد صلی الله عليه وسلم څخه روايت دی چې وايي: «يخرج الناس من المشرق فيوطنون للمهدي سلطانه.» [ابن ماجه، طبراني او ...] «خلک له ختيځ څخه راوځي او د مهدي د حکومت لپاره زمينه چمتو کوي.»

«تخرج من خراسان [افغانستان] رايات سود فلا يردھا شي حتی تنصب بايلاء [القدس.]» [رواه احمد... نعيم بن حماد عن ابي هريره، قال ابن كثير: هذه الرايات السود تأتي صحبة المهدي.]

«له خراسان [افغانستان] څخه تور توغونه راوځي او د هغوی مخه هيڅ ځواک نيولی نه شي، تر دې چې د قدس پر څلور دېوالونو يا لوړو ځايونو ورڅېړي.» علامه ابن كثير وايي: «دغه تور توغونه د مهدي په وخت کې راڅرگندېږي.»

«اذا رايتم الرايات السود قد اقبلت من خراسان فاتوها و لم حبوا على الثلج فان فيها خليفة الله المهدي.» [احمد، نعيم بن حماد، الحاكم و ابو نعيم من حديث ثوبان] او... الحاكم و واقفه الذهبی، و صححه مصطفى العدوی فی الصحيح المسند من احاديث الفتن و الملاحم.]

«کله چې مو تور توغونه وليدل چې د خراسان له لوري راځي، د هغوی پر لوري ولاړ شئ، که څه هم د يخ پر مخ د سر په وسيله تگ وي [تاسې ته ستونزمن وي]، ځکه د الله جل جلاله خليفه مهدي د هغوی په منځ کې دی.» اپورتني روايتونه حاکم صحيح نيولي دي او علامه ذهبي هم له هغه سره همغږی دی او مصطفى عدوي په مستند صحيح د جگړو او پايلاتونو په حديثونو کې صحيح نيولي دي.

پېنځمه پېښه: د افغانستان (د تورو توغونو د درلودونکیو)

د سر کوبولو لپاره د لویدیځ د توغونو راتګ

دغه جګړه د ۲۰۰۱ زېږدیز کال په اکتوبر کې رامنځته شوه، د روایتونو او نښیرونو له کتنې څخه تر سترګو کېږي چې له توغونو سره د لویدیځ (امریکايي او برتانوي اتحاد) د راتګ لامل یو اختلاف دی چې د تورو توغونو د درلودونکیو تر منځ پېښېږي. وروسته لویدیځ د هغوی د سرتګولو لپاره راځي، مګر له دغه سرتګولو څخه یې پټه موخه پر نړۍ واک او سلطنت چلول دي چې له کمونېستي ختیځ څخه پیل او د اسلامي-منځني ختیځ پر ولکې او محاصرې به پای ته رسېږي. د لویدیځ د توغونو مشر ګوډ کنډي شخص، د ټولو ګډو ځواکونو بولندوی «ریچارډ مایرز» و او دا هم د مهدي د راڅرګندېدلو له نښو څخه یوه نښه ده؛ دا وروستۍ نښه ده چې تر اوسه پېښه شوې ده او هغه څه چې تر دې وروسته به په لیکنه کې راځي، هغه پېښې دي چې په زماني ترتیب سره به پېښېږي.

شپږمه پېښه: «ارماګدون» درېیمه نړیواله جګړه

د نښو نښانو دویمه برخه ده چې ختیځ او لویدیځ ورته چمتووالی نیسي او ځواکونه او لښکرې تر بېلابېلو توغونو لاندې راټولوي. رومي لویدیځ دا مهال بشپړ تیاري لري او بېدینه کمونېستي ختیځ او ملګري یې د دغې جګړې د پېښېدو لپاره د کوچني ټکان په تمه

دي. له عراق پرته نور مسلمانان له رومي لويديځ سره سوله او پخلاينه کوي او اړوځي چې له لويديځوالو تړون کوونکيو سره د ختيځ پر بله (ضد) يوشي.
ورانوونکې اتومي جگړه به پېښه شي چې هيڅ څيز به پاتې نه شي او برياليتوب به د اسلام او رومي لويديځ د جنگياليو په برخه وي.

اوومه پېښه: د سرو زرو له غره څخه د فرات مخ گرځونه
په عراق کې اتومي بمبارۍ د دې چارې لامل کېږي او دا جدي شونتيا هم شته چې لښکرې په اوبو کې سمندري جگړې هم پيل کړي. لکه څنگه چې نعيم بن حماد په خپل سند سره روايت کوي: «لا تدع الروم على الساحل ايام الملاحم ماء الا عسكروا عليه» [باب: ما بقى من الاعماق، ٢٠٣ مخ]

«روميان د جگړو په ورځو کې د اوبو په کڅ [ساحل] کې هيڅ ځای نه پرېږدي، مگر دا چې خپلې لښکرې هغه لوري ته رهي کړي»
بنيايي د اوبو مخ گرځونه د ترکيې له لوري د غچ اخیستنې له مخې وي. ترکيه چې د تاريخ په پړاوونو کې د اسلامي خلافت ځای ؤ، په پرله پسې ډول د کفر او بېدينۍ پر لور خوځي، تر دې چې د کفر په لمنه کې له منځه ځي. سبحان الله دا مهال ترکيه لسگونو تړلې يا د اوبو بندونه پر سيندونو تړلي دي او د «ابليسو تړله يا بند» وروستنۍ تړله ده چې د فرات اوبه په بشپړه توگه مهار کولی شي.

هغه مهال په فرات کې د سرو زرو غره به راڅرگندېږي، د دغې شونتيا پېښېدل هم له مخکنيو شونو او کېدونکو پېښو څخه کم نه دي.

«دغو سرو زرو ته مه نږدې کېږئ!»

زمونږ گران حضرت رسول اکرم صلی الله عليه وسلم موږ ته دا رانښيي چې دغه د سرو زرو غره ته نږدې نه شو، ځکه چې تر څنګ يې سخته جگړه پېښېږي او وژنه هغې کچې ته رسېږي چې په هرو سلو کسانو کې نهه نوي (۹۹) کسان وژل کېږي؛ هر هغه څوک چې په هغه ځای کې سوب وي، ترې لېرې دې شي او له هغه دې څه شي نه پورته کوي. هغه سره زره به واقعي سره زرو وي، نه تور سره زر (نفت)، چې زیاتره خلک يې په اړه هغسې گومان کوي. ځکه نفت د نړۍ په زیاترو هېوادونو کې موندل کېږي او د زمکې په ژورو کې شته چې د يوه سیند د اوبو په مخ گرځونې يا ناستې سره نه موندل کېږي او يواځې د فرات سیند دی چې له نورو سيمو څخه د سرو زرو د غره په وسيله ځانګړی او ټاکل شوی دی او دغه نښه د بل ځای لپاره ويل او راوړل شوې نه ده.

اتمه پېښه: د سعودي د خليفه مړينه

هر څوک چې د بل چا پر ځای د چارو واگي په لاس کې ونيسي، خليفه ورته ويل کېږي، وړاندې موهم وويل چې ښايي «ملک فهد» وي. که چېرته الله جل جلاله وغواړي مام يې اوږد کړي او که وغواړي، داسې ونکړي، ځکه چې د الله جل جلاله خوښه ده او هيڅوک کولی نه شي چې هغه راوگرځوي. فکر کوم چې وړاندې مې بيان کړی دی.

هغه مهال د هېواد د چارو د واک پر نيولو کورنۍ جگړې پېښېږي او له شاهي کورنۍ څخه درې کسان د رهبرۍ او واک د نيولو پر سر له يو بل سره شخړې او اختلافونه کوي.

استاد محمد حسنين هيکل په خپل ارزښتمن کتاب «جاپانی ليکنې» کې يو ځانگړی څپرکی د «د سعودي اوتا ته يوه کتنه» تر سرليک لاندې دغه بحث ته ځانگړی کړی دی. هغه په دغه ليکنه کې د امير سلطان (د لښکر بولندوی) او امير سلمان (د دفاع وزير) له هغو شخړو څخه پرده پورته کړې چې دوی يې له خپل ميرني ورور امير عبدالله (اوسنی وليعهد) سره لري.

د سياسي اوتا تر کتنې او تحليل وروسته ليکي: «دغه مسئلې له تاوجنې او مشتتجنې اوتا څخه کيسه کوي، سربېره پر دې، که چېرې هغه فضا چې د سعودي پر گاونډيو حاکمه ده او هغه څه چې د خليج په سيمه کې تېرېږي، تر کتنې لاندې ونيسو؛ گورو چې خطر يواځې

په يوه هېواد پورې تړلی نه دی، بلکه ټوله سيمه په ځان کې رانغاړي. بيا هم کتل په کار دي چې اوتا څنگه مخ پر وړاندې درومي، لکه څنگه چې دغه هېواد د مسلمانانو حياتي شارگ دی، په ناکرارۍ کې شپې ورځې سبا کوي او له يوه حساس پړاو څخه تېرېږي. [۱۲۲ مخ]

البته کولی نه شو، ووايو چې د اوومې او اتمې پېښو ترتيب دې حتمي همداسې وي، بنايي وړاندې وروسته شي او د هغوی زماني ترتيب په هغو سرچينو او نښپړونو کې چې له موږ سره شته، نه موندل کېږي، البته زه په هغه ترتيب کې هيڅ ستونزه نه وينم چې ما يې يادونه کړې ده.

نهمه پېښه: د روژې د مياشتې (رمضاني) نښې

د خليفه له مړينې او تر هغې وروسته د پېښو د شخړو او اختلافونو سره هممهال او په سيمه کې د گډوډيو له امله نور پايلاتونه رابرسېره کېږي او خلک اسماني- اريانوونکې نښې د روژې په مياشت کې گوري. اوس هغه پرته له ترتيبه راوړو، که هره يوه يې لومړۍ وموندل شوه، نورې نښې به دويمه، درېيمه او.... وي او د خلکو اوتا به داسې وي چې د روژې د مياشتې تر تېرېدلو وروسته به د نورو لويو پېښو په تمه ناست وي، دغه نښې بنايي په لاندېني ترتيب سره وي:

- د روژې د مياشتې په لومړيو کې سپوږمۍ تندر نيسي؛
 - تر هغه وروسته د زمکې شاوخوا ته لکۍ لرونکي ستوري
 راڅرگندېږي او اسمان روښانوي، ته به وايې چې گواکې ستنه له رڼا
 او نور څخه جوړه شوې ده. (د څېړونکيو په اند، د دغه لکۍ لرونکي
 ستوري په رانږدې کېدلو سره د زمکې پر مخ د يو لړ طبيعي پېښو د
 راڅرگندېدلو لامل کېږي. د زمکې يو لړ برخې د اوبو د سخت جريان
 او د سمندر د راپورته کېدلو له امله ډوبېږي، په دغو زمکو کې به د
 امريکا د فلوريډا او د نيويارک زمکې وي [الله جل جلاله ښه
 پوهېږي] او دغه چاره د اريانوونکو مسئلو په لړ کې تر عقل لېرې
 خبره نه ده.

- وروسته يو لوی وېروونکی غږ تر غوږونو رسېږي او ټول خلک يې
 اوري. دغه غږ چې له اسمانه راځي، خلکو ته زيات تاوانونه رسوي؛
 البته دغه پېښه د جمعې په شپه د روژې د مياشتې په نيمايي کې
 رامنځته کېږي.

- د روژې د مياشتې په نيمايي کې لمر تندر نيسي؛
 په څرگنده دغه دوې پېښې په يوه ورځ رامنځته کېږي يانې غږ د
 شپې له خوا اورېدل کېږي او لمر به حتماً تندر نيسي، مگر په بشپړ
 باور سره سړی ویلی نه شي چې کومه يوه به وړاندې رامنځته کېږي.

لسمه پېښه: د پايلاتونو او جگړو پېښېدل

د روژې په مياشت کې د اسماني- اريانوونکو پېښو تر رامنځته کېدلو وروسته د پايلاتونو وروڼه پرانيستل کېږي، د پايلاتونو سمندرونه ځپانده کېږي، د امت پر لوري راځي او هر چاته پر مخ يوه خپره ورکوي. د شوال په مياشت کې شخړې پېښېږي چې د يو لړ قبایلو خوځېدل د ځينو نورو پر لوري د جگړې لپاره وي (ځينې هېوادونه د جگړې اعلان کوي)، وروسته په ذی القعدة کې د قبيلو راټولېدل دي يانې د اسلامي هېوادونو شخړې او د وسله والې جگړې پيل دی. په همدې کال خلک حج ته ځي، په داسې حال کې چې امام به نه لري. د حج په تپايي کې له يو بل سره په جگړه کې ښکېلېږي او په عقبې جمره کې به د سپېڅلو وينو سېلاو روان شي.

يوولسمه پېښه: د محرم په مياشت کې د مهدي راڅرگندېدل

د جگړو او پايلاتونو تر رامنځته کېدلو وروسته مهدي د محرم په مياشت په مکه مکرمه کې د مسجد الحرام تر څنگ راڅرگندېږي او هغه ډله عالمان چې د هغه نښې او ځانگړتياوې پېژني، د رکن حجر الاسود، او مقام تر منځ ورسره بيعت کوي چې پايلاتونه د هغه په لاس غلي شي او د خلکو وینه ودرول شي.

دولسمه پېښه: په زمکه کې د لښکر ننوتل او د مهدي شهرت

سفياڼي شخص عراقی لښکر د شام له خوا د مکې مکرمې پر لوري لېږي چې له مهدي سره په جگړه کې ښکېل شي او په نورو سيمو کې يې د ځواکونو د نفوذ او پراختيا مخه ونيسي. نوموړی لښکر رهي کېږي او له مدينې منورې څخه تر تېرېدلو وروسته په داسې حال کې چې د مکې مکرمې لاره يې په مخ کې وي، د مدينې منورې د بيداء په سيمه کې د الله جل جلاله په امر په زمکه کې ننوځي او له دغه زيانمن شوي لښکر څخه يواځې يو کس ژغورل کېږي چې خلک له دغې پېښې څخه خبر کړي؛ په همدغه وخت کې د مهدي راڅرگندېدل مشهورېږي او له هر لوري خلک له هغه سره د بيعت او مرستې لپاره راشپوه کېږي او دولس زره يا پېنځلس زره جنگيالي کسان يې په شاوخوا کې راټولېږي چې زياتره يې د تورو توغونو درلودونکي دي. د عراق ډلې، د شام ابدال او د مصر نجيب خلک هم له هغه سره يو ځای کېږي.

ديارلسمه پېښه: د کلب غنيمتونه

سفياڼي شخص له هغه عذاب څخه چې پر لښکر يې راغلی وي، د عبرت درس نه اخلي او د کلب له قبيلې څخه د مرستې غوښتنه کوي او يو بل لښکر چمتو کوي او د مهدي پر بله د جگړې لپاره يې

ارماځدون: درېيمه نړيواله ځير ۱۶۳

لېږي. مهدي او ملگري يې دغه لښکر ته ماته ورکوي او له هغوی څخه په زياته کچه غنيمت تر لاسه کوي.

رسول الله صلى الله عليه وسلم په دې اړه وايي: «والغينة لمن لم يشهد غنيمه كلب».

«هر څوک چې د کلب په غنيمتونو کې برخه نه لري، په زيات او سخت تاوان کې دی».

څوارلسمه پېښه: مهدي جزیره العرب فتح کوي

د حجاز د شاوخوا سيمو د چارو واگي په لاس کې اخلي او پر هغوی به واک چلوي، دغه سيمې له يمن، د عربو متحده امارات، کوېټ، قطر، عمان او ټولې جزيرې څخه عبارت دي.

پېنځلسمه پېښه: د پارس (ايران) فتح

مهدي د پارس تر بريده هم اوږي او ايران تر خپل واک او ګورټ لاندې راولي.

شپاړلسمه پېښه: د يهوديانو ماتېدل، د بيت المقدس فتح

او د اسير اقصی جومات ازادېدل

همدغه ځای دی چې د اسرائيلو د حکومت مام پای ته رسېږي، مګر ټول له منځه نه وړل کېږي، خو د هغوی پاشلې ډلې د ژغورونکي

پادشاه (دجال) په تمه وي. تر دې وخته پورې له هغوی څخه اویا زره کسان پاتې کېږي. اړینه وینم چې یوه ډله دعوتگر وروڼه خبر کړم، چې د اسرائیلو د دولت پای د مهدي په لاس دی او د دجال وژل او له یهودو څخه د پاتې ډلو ختمېدل به د عیسی علیه السلام تر راکېتو (نزول) وروسته سر ته رسېږي.

اوولسمه پېښه: لویه جگړه

روم له اتیا توغونو او هغه لښکر سره چې نږدې یو میلیون (۹۶۰۰۰۰) کسان دي، له «آرماگدون» څخه تر وزگارېدو او خپلو هېوادونو ته تر ستنېدو وروسته به یو ځلې بیا د خیانت په نیت راگرځي او خپلو هېوادونو ته د هغوی د ستنېدو او د بیا راگرځېدو تر منځ واټن نهه میاشتې دي. هغه مهال مهدي له لښکر سره یې یو ځای د «غوطه» په سیمه کې پیدا کوي، هغه سیمه چې له ډېرې مودې راهیسې یې د ترهگریزې اډې نوم گټلی وي او هغه هغوی د ترهگرو د آر منځي (اصلي مرکز) په نامه یادوي، هو! همدغه ترهگر - د هغوی په گومان - له هغوی سره مخ کېږي او هغوی ته داسې درس ورکوي چې هغه هېرولې نه شي، که څه هم نړۍ د زیات مام لپاره نه پاتې کېږي چې بیا یې یادښت وکړي یا یې وروستني نسلونه هېر کړي. نو هغوی د غچ اخیستنې یا عبرت اخیستلو لپاره وخت نه مومي. لنډه دا چې مسلمانان د مهدي تر لارښوونې لاندې

روم (امريکا او اروپا) ته سخته ماته ورکوي او زياتره يې وژني، داسې چې د هغوی تويې شوې وينې به د آسونو تر خولو پورې رسي. دغه جگړه به تر څلورو ورځو پورې وي. لکه څنگه چې په صحيح مسلم کې راغلي دي. او د آس او تورې پر مټ به وي، د ټولوژني وسلې به له منځه ځي يا دا چې د کوم دليل له مخې به له کاره لوېږي، که څه هم شتون ولري او له هغې څخه د گټې اخيستنې اجازه هم وي. د شام (سوريې) پر لوري د امريکا، لويې برتانيې او اروپايي ټولنې د لښکر کشۍ لپاره نور چمتووالی او له مسلمانانو سره يې د مخامختيا بل چانس شتون ولري، خو دا به هم اسانه نه وي چې د خپل تلپاتي معمول غوندې سوريه د لرتوغوونکيو- کنټرولېدونکيو اټومي او مايکروبي بمونو يا توغنديو په وسيله تر بريدونو لاندې ونيسي؛ هغسې چې په هيروشيما، ناگاساكي، عراق او افغانستان کې يې وکارول. پرته له شکه دغه جگړه به په وچه کې په مخامخ ډول د ساده او لومړنيو وسلو پر مټ وي.

اتلسمه پېښه: له روسيې، چين او هند سره جگړه
دغه جگړې د خوز او کرمان په نامه يادېږي، په دې کې به مهدي ونډه نه لري، ځکه د دغه لښکر په راستنېدلو کې عيسی ابن مریم عليه السلام پيدا کېږي چې له اسمانه به راکېوتی وي. مهدي تر لويې جگړې وروسته دغه لښکر لېږي او د هغوی جگړه وخت

نيسي، تر دې چې سيمه فتح کوي او لکه د «واجبای» يا د
صدر اعظم په کچه وگړي او... غوندي خلک اسيروي او بېرته
راگرځي او کله چې عيسى عليه السلام ويني، دېريات خونېږي.

نولسمه پېښه: د قسطنطنيې (ترکيې) فتح

له بني اسحاق (اهل کتاب) څخه چې په وروستني زمانې کې يې
اسلام منلی وي، اويا زړه کسان يې د ترکيې د حکومت له پلازمېنې
آستاني يا استانبول، قسطنطنيې سره جگړه کوي او دغه ښار د «لا
اله الا الله» او «الله اکبر» په غږونو سره فتح کوي. هر کله چې دغه
غږونه او چيغې د ښار له دېوالونو سره ټکر کوي، دېوالونه رانېږي
او لښکر ښار ته ننوځي. [صحيح مسلم]

دغه ښار د دجال له راوتلو څخه څه موده وړاندې فتح کېږي، لکه
څنگه چې حضرت محمد صلی الله عليه وسلم يې په اړه ويلي دي
يانې تر اوسه پورې دا فتح رامنځته شوې نه ده، هغسې چې يوه ډله
يې تصور کوي او له هغو خلکو هيله کوم چې د دين په اړه خبرې
کوي، ژبې دې د هغو څيزونو په اړه چې ترې خبر نه دي، وساتي او
مسلمانانو لکه څنگه چې پخوا يې قسطنطنيه فتح کړې ده، يو ځل
بيا يې هم فتح کوي.

شلمه پېښه: د مسيحي دجال راڅرگندېدل

د قسطنطنيې تر فتحې زيات وخت نه تېرېږي چې دجال راڅرگندېږي، بنايي د راڅرگندېدو لامل يې هم د مسلمانانو پر له پسې برياوې او فتوحات وي چې هغه خورا زيات سرساموي او عصبي کوي. دجال تر څلوبيښتو ورځو پورې د عربانو په زمکه کې پاتې کېږي، يوه ورځ يې لکه د يوه کال غوندې، يوه ورځ يې د يوې مياشتې په اندازه او يوه ورځ يې لکه د يوې اونۍ غوندې اوږده وي، پاتې ورځې به يې لکه د عادي ورځو غوندې وي. حضرت محمد صلی الله عليه وسلم موږ ته خبر راکړی دی چې بايد د لمونځونو وخت او اندازه په هغو اوږدو ورځو کې رعايت شي يانې په لومړۍ ورځ کې د يوه کال په اندازه لمونځ وکړو او پر دويمه ورځ د يوې مياشتې په اندازه لمونځونه وکړو او.....

يوويشتمه پېښه: د عيسى عليه السلام راکېوتل، د دجال

وژل او د ياجوج او ماجوج راڅرگندېدل

عيسى عليه السلام د دجال د ژوندانه په وروستيو ورځو شپو کې له اسمانه راکېوځي. دجال لټوي، تر دې چې د فلسطين د لد په دروازه (باب لد) کې هغه ته رسېږي او هغه د نېزې په څوکې وژني. همغه مهال يې به د اويارو په شمېر يهودي پليوني (پيروان) د ونو او تيږو تر شا پټېږي او مسلمانان به د مهدي تر بولنې لاندې او د عيسى

عليه السلام تر څارنې لاندې هغوی وژني او زمکه به د هغوی له چټلۍ او خیانت څخه پاکوي. وروسته لږ وخت نه تېرېږي چې ماجوج او ماچوج راڅرگندېږي او زمکه د هغوی له ډلو څخه ډکېږي، همغه مهال عیسی علیه السلام د هغوی پر بد الله جل جلاله ته دعا کوي او هغوی پرته له ځنډه مري. بیا عیسی علیه السلام دعا کوي او یو ډول مارغان راځي او د هغوی تنې (جسدونه) وړي او په کوم ځای کې چې د الله جل جلاله خوښه وي، غورځوي یې او الله جل جلاله زمکه د هغوی له چټلۍ او بد بوی څخه پاکوي.

دوه ویشتمه پېښه: د روم (ایټالیا) فتح

تر هغې وروسته مسلمانان د ایټالیا د پلازمېنې روم پر لوري رهي کېږي او واتیکان ته ننوځي.

درویشتمه پېښه: د مهدي او د عیسی علیه السلام مړینې مهدي د عیسی علیه السلام تر راکېوتو وروسته ډېر وخت نه پاتې کېږي، بلکې یو یا دوه کاله پاتې او بیا مړ کېږي. تر هغه وروسته مسلمانان د عیسی علیه السلام تر پام او نظر لاندې یو بل خلیفه ټاکي، هغه هم «قحطاني» دی او د مهدي غوندې به یې کړه وړه وي او په نېکۍ او چلند کې تر مهدي کم نه وي، بلکې د هغه غوندې به

وي. عيسی عليه السلام د مهدي تر مړينې پېنځه يا شپږ کاله وروسته مري او مسلمانان به يې د ځنازې لمونځ کوي.

څلرويشتمه پېښه: د کعبې ړنگېدل او د ورځلوی د سترو نښو پيل

«ذوالسويقتين» حبشي پر کعبه واک ټينگوي او هغه ړنگوي او تيرې يې يو پر بل وهي، زيات وخت نه تېرېږي چې لمر د لويديځ له لوري راڅېږي. وروسته يو غټ څلوربولی (حيوان) په صفا کې له صدع څخه راوځي او له خلکو سره خبرې کوي او هغوی به له څېرو څخه پېژني، د مؤمنانو څېرې روښانه (نوراني) گرځي او د کفارو څېرې تورې او تياره غوندې غوندې وي؛ وروسته په اسمان کې يو لوی لوگی تر سترگو کېږي چې د مؤمنانو په حق کې رحمت او د کافرانو په حق کې عذاب دی.

وروسته يو نرم باد د شام له لوري الوځي او له ټولو مؤمنانو څخه ساوې اخيستل کېږي او د کفارو په نوم هيڅوک د زمکې پر مخ نه پاتې کېږي؛ وروسته درې ځلې په ختيځ، لويديځ او د عربو په زمکو کې لمر تندر نيسي، تر هغه وروسته اور له يمن څخه راوځي او خلک په شام کې د محشر د زمکې پر لوري مخ کوي. تر هغه وروسته ورځلوی رامنځته کېږي او ګردسره مخلوقات له منځه ځي او هستي د خپلې لومړنۍ آرنه په توګه سوديم او بخار راوځي.

دغه د نړۍ د مام وروستنۍ برخه ده چې په پټ پايلات- پر کوټ د عراق له بريد- سره پيلېږي او له وپروونکي پايلات چې عبارت له جگړو او وينو تويولو څخه دی، تېرېږي او وروسته د عیسی ابن مریم علیه السلام په راکېوتو سره پای مومي. همدغه وخت دی چې جگړه ټولې وسیلې پر زمکه غورځوي، زمکه برکت او خیرات دباندي راوباسي، کينې او دېمنۍ پای مومي او د هر کینه کښ انسان کینه او رخه له منځه ځي؛ لکه څنگه چې کوچنی ماشوم خپل لاس د مار په خوله کې ږدي او هغه ته ستونزه نه رسوي یا زمري ته يې لور او بچی زیان رسوي، خو زمري ترې غچ نه اخلي او خلک به په هوسایۍ او امنیت کې ژوند کوي. تر دې وروسته د ورځلوی لویې نښې راڅرگندېږي. له الله جل جلاله څخه سلامتي او ښه غواړم.

لهوالتیا لرم، وړاندې تر دې چې اسلامي امت ته وروستنۍ وينا وړاندې کړم، وايي چې د وروستنۍ زمانې د پېښو اثبات او نوموړې پېښې په هغه ترتیب سره چې ما ثابتې کړي دي، له فوق العاده ارزښت څخه برخمنې دي او ما په اټکلي توگه او له څېړنې پرته هغه بیان کړي نه دي، بلکې په نبوي حدیثونو او هغو نښېرونو کې چې د پايلاتونو او جگړو په باره کې راغلي دي، تر پراخې او ژورې لوستنې وروسته دغه مطلبونه راوړي دي. زه لکه څنگه چې له الله جل جلاله څخه د خپلو تېروتنو، نیمگړتیاوو او سهو په باره کې د زده کړې غوښتونکی یم، له هغو کسانو څخه چې په ديني چارو کې

غږېږي، ترې غواړم چې پر پايلاتونو او جگړو د خبرو کولو پر مهال دې زيات خير واوسي. لومړی دې د پايلاتونو فقه زده کړي، وروسته د بيان پر مهال دې چارې په يو او بل کې گډې نکړي، لکه څنگه چې يوه ډله خلک له يو لړ چارو تته کوي او يوه بله ډله د پېښو نېټه او ترتيب په شکمنه توگه وړاندې کوي، لکه ځينې چې د مهدي له راڅرگندېدو څخه تتيالي (منکر) شوي دي. ځينې نړيوال آرمادون نه مني، يوه ډله د قسطنطنيې او روم له فتحو څخه تتيالي دي يا لکه د هغې يوې ډلې غوندې چې وايي په هغه جگړه کې چې تيرې او ونې پکې خبرې کوي او مسلمانان پکې يهوديان له تېغه تېروي، د مهدي تر راڅرگندېدلو وړاندې پېښېږي يا هغه ډله چې له لويديځ څخه د لمر راختل د ورځلوی لومړنۍ نښه گڼي او د دجال راوتل او نورې مسئلې تر هغه وړاندې نه گڼي.

د دغه ډول خلکو په اړه د الله جل جلاله دربار ته شکايت کوم. مسئله ډېره مهمه ده او هر ډول سهوه او اشتباه د هغې په بيان کې ډېرې ستونزې راولاړوي، د بېلگې په توگه مهدي راڅرگندېږي او يوه ډله يې له راڅرگندېدو تتيالي شي او کفران يې وکړي، هغه مهال به اوتا څنگه شي. يا دجال راڅرگند شي او يوه ډله ووايي چې د ورځلوی لومړنۍ نښه له لويديځ څخه د لمر راختل دي، شونې ده چې هغه مهال د هغه د پايلات په دام کې ونښلي او ښايي د نورو اصلي پايلاتونو په پرتله هم تېروځي.

یوې بلې ډلې وېروونکې اندېښنه رامنځته کړې ده چې هیڅ ډول پوهنیز یا علمي حقیقت نلري او هغه دا چې وایي: «د مهدي تر راڅرګندېدو وړاندې حتماً اسلامي خلافت راژوندی کېږي.» د «د اسلامي امت مام» او «القول المبين» په کتابونو کې مې دې شک ته د نبوي حدیثونو، د علماوو د ویناوو او د عقلي او نقلي دلیلونو په رڼا کې ځواب ورکړی دی چې تر مهدي وړاندې د خلافت په نشتوالي کې هیڅ شک نه پاتې کېږي.

د پېښو په ترتیب کې دا وروستنی بیان دی او د خبرو د پړي کېدا او اوږدېدا د مخنیوي لپاره د هغو حدیثونو د متنونو له راوړلو څخه ډډه کوم چې د پورتنیو پېښو په باره کې راغلي دي او پر یوې نغوټې بسنه کوم. گران لوستونکي کولی شي چې د هغو حدیثونو متنونه چې په دې کتاب یا «د اسلامي امت مام» یا «القول المبين» کې راغلي دي، راوسپړي.

والحمد لله رب العالمين

ارماڭدون: درېيمه نړيواله ځير ۱۷۳

آتمه بړنه

د ژغورنې لاره

هغه کسان نېکمرغه دي چې له ړندو، کنو او پتو پايلاتونو، تورې او تياره گاندي (راتلونکي) څخه خبرتيا ولري؛ هغه پايلاتونه چې عراق لکه د پنبې روغه دانه چې پايمال شي، د شام زمکې لکه د غنمو غوندي دوه نيمايي کړي (ټوټه- ټوټه کوي يې) او مصر لکه د پچې غوندي کوچنۍ کوي (لکه څنگه چې ډوډۍ د بنسوروا لپاره وړه- وړه يا ټوټه- ټوټه کېږي او پچه چې هر کله وچه شي او څلوربولي [حيوانات] يې تر پنبو لاندې نرمه او پايمال کړي)، همدغه ځای دی چې د ضربو يا وهلو او د واردو شويو څپېرو لوري نه څرگندېږي او څوک نه پوهېږي چې له کومه راځي.

هغه کسان نېکمرغه دي چې پر دې گروهمن دي چې دغه پايلاتونه د رسول اکرم صلی الله عليه وسلم د وينا له مخې حتماً پېښېږي؛ وپوښتنئ چې آیا د ژغورنې کومه لازمه شتون لري؟ او ترې د تېښتې کوم ځای شته؟

زه د دغه پوښتونکي په ځواب کې وایم چې د هغه الله جل جلاله ستاينه ده چې درد رالېږي، نو ورته يې درمل جوړوي. هغه څه يې تر لاسه کړل، چا چې يې تر لاسه کول غوښتل او هغه چې ځان يې په اړه ناخبره او ناگاره اچاوه، هغه ناخبره او ناگاره پاتې شو. نبوي حديثونه او نښېرونه د پايلاتونو او د وروستنۍ زمانې د جگړو په اړه په څېړنيز ډول راغلي دي او له هغو څخه د ژغورنې لپاره هم په څېړنيز ډول او ځيرتيا سره بيان شوی دی چې له هيڅ مهمې، کم

موندونکې او خطرناکې پېښې او هيڅ کوچنۍ او لويې پېښې څخه سترگې پټې شوي نه دي، بلکې په ټولو اړخونو کې يې ستره پوهنيزه زېرمه پرېښې چې له اصحابو څخه يې پرې يوه ډله خبرتيا لري او بلې ډلې يې لټون کړې نه دي. بيا له هغو کسانو څخه چې هغه يې ياد کړي وو، يوه برخه يې ياده کړه او دغه شمېره ډېره لږه او د گوتو په شمېر ده او پاتې نور د الله جل جلاله د پوهې او حکمت له مخې چې ډېر ښه پوهېږي، هغه يې هېر کړل او د الله جل جلاله د پوهې ستاينه او ثنا وایم.

هماغسې چې د پايلاتونو او د وروستنۍ زمانې د جگړو پېښېدل په حديثونو او ناپېژندل شويو نښيرونو، هغه هم په کم موندونکيو او ليکي کتابونو کې ثابت او ښودل شوي دي. ښوي څرگندونې او ارزښتمن ورمونه (نصايح) چې د ژغورنې لارې څرگندوي، نوزياترو وگړيو - که څه هم هغه په تېر او يا اوسمهال کې دي - هم پټ ايښي دي. يواځې هغه ډله وگړي چې الله جل جلاله هغوی د دغو علومو پر يادولو او وروسته د پايلاتونو په نږدې وختونو کې پر خپرولو يې ټاکلي او مامور گرځولي دي، د دغه ډول څرگندونو او ورمونو په لټه کې دي.

اوسمهال د پېښو تر څېړنيز څرگنداونې وروسته په لنډه توگه د ژغورنې لارې وړاندې کوم چې په سنتو کې يې يادونه شوې ده. لومړی حديثونه او پېژندل شوي نښيرونه چې په پېژندل شويو

مسندونو، د سنن په کتابونو او صحيحينو لکه بخاري، صحيح مسلم، مسند ابو داود، نسائي او.... کې راغلي دي، راوړو. وروسته پټ او نامشهور نښېرونه پرته له کوم ټينگار او فشار څخه د سند د کمزورتيا او روغتيا په اړه راوړو، ځکه دغه حدیثونه او نښېرونه د عملونو د فضايلو په اړه هغه ورمونه او ويناوې دي چې علماوو د سند له کمزورتيا پرته د هغوی په منلو کې لټي کړې ده او هغه يې منلي دي، بنایي دغه ټکی يې په پام کې نيولی وي چې خورا ډېر کمزوری سند يا له سکالو سره يې اړيکه نه وي او له بل لوري هغه حدیثونه مې راوړي چې له بېلابېلو لارو او په بېلابېلو سندونو سره روايت شوي دي او د هغوی په کتاب کې راوړل زما د زړه د ډاډ لامل گرځېدلی دی.

په دغه برخه کې نېوي څرگندونې وړاندې کوم چې د وروستنۍ زمانې د جگړو له هلاکوونکيو درو څخه، د راتلونکيو تيارو د ژغورنې له لارې او له څرگندو نښو څخه زموږ د لارښوونې لپاره راوړل شوي دي. د لوی الله جل جلاله له درباره له ټولو هلاکوونکيو، کوچنيو او وړو پاياتونو څخه د سپېڅلتيا او ساتنې غوښتنه کوم.

لومړنۍ یادونه: د عراق له زمکې، خلکو او د سرو زرو له غره څخه یې ډډه وکړئ

امام بخاري په خپل صحیح کې او امام مسلم له ابن عمر رضی الله عنه څخه روایت کوي چې هغه له رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه په داسې اوتا کې چې حضرت محمد صلی الله علیه وسلم مخ په قبله ؤ، واورېدل چې ویل یې: «خبر واوسی! پایلات له هغه ځایه دی، په هغه ځای کې چې د شیطان بڼاخ راڅرگندېږي.»

د حضرت محمد صلی الله علیه وسلم نغوته د ختیځ (عراق، د عراق د خاورې او خلکو) پر لوري وه. امام مسلم دغه روایت له یوې بلې برخې سره له سالم بن عبد الله بن عمر څخه را نقل کوي: «ستاسې له ورې څخه څه وپوښتم، په داسې اوتا کې چې لویه او ستره پرتاسې راځي، له پلاره مې وپوښتل، ویل یې چې له رسول الله صلی الله علیه وسلم مې واورېدل چې ویل یې: [پایلات له همدغه ځایه راځي].»

ابو داود د انس رضی الله عنه له حدیث څخه روایت کوي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم هغه ته وویل: «ای انسه! خلک ښارونه جوړوي او یو ښار به په دې کې بصره یا بَصِیره نومېږي، که چېرته تر څنګ یې تېر شوې یا ورتنوتې، نو له شودیارو او یېبرورو (حاصلخېزو) زمکو، له وښو او بازاره او د هغه د واکمنو له ورونو یې ډډه وکړئ او د هغه شاوخوا ژوند غوره کړه، ځکه چې په هغه

بنار کي به کپوتل (زمکه خلک بيمکته کشوي)، د کاڼو يا تيږو باران او سختې زلزلې به وي او د خلکو يوه ډله به په داسې اوتا کې شپه سبا کوي چې ښې به يې د شاديانو او خوگانو غوندې گرځېدلې وي.»

په يوه بل روايت کې له ثعلبي څخه راځي: «..... په هغه کې د زمکې ستمگر او ظالم به راټولېږي.» [د امام قرطبي د کتاب التذکره د پايلات برخې ته مراجعه وکړئ.] مگر د سرو زرو د غره په اړه چې په عراق کې د فرات د کهناسټي او مخ اړونې په پايله کې راڅرگندېږي، رسول الله صلی الله عليه وسلم وايي: «نږدې ده چې فرات د سرو زرو له غره څخه مخ واړوي، هر څوک چې له تاسې څخه هلته سوب وي، له هغه دې څه نه پورته کوي.» بخاري په کتاب الفتن کې له ابو هريره څخه دغه روايت رانقل کړی دی او د مسلم په روايت کې راځي، چې: «خلک د هغه لپاره له يو بل سره جنگېږي، لکه څنگه چې په هرو سلو کسانو کې نهه نوي ۹۹ کسان مړه کېږي. هر يو وايي، ښايي زه هماغه يو کس واوسم چې ژغورل کېږي.»

ای د الله جل جلاله بنده گانو! له عراق څخه لېرې واوسی، ځکه چې د نفاق خاوره ده او د سرو زرو له غره څخه يې هم لېرې شی. دا لومړنی لازېسونه ده.

دويمه يادونه: له هلاکېدونکي لښکر سره مه يو ځای کېږه او که ځواک دې درلوده، زر تر زره له مهدي سره بيعت وکړه

هغه لښکر چې له مهدي سره د مخامختيا لپاره به لېږل کېږي، يو بدبخته لښکر دی چې په جگړه کې به يې سرتېري اړوتي مسلمانان يا خبر او خپلخوښي (داوطلب) مسلمانان وي او هغوی ټول به زمکه ترستوني تېر کړي. وروسته په ورځلوی کې هر څوک په خپل نيت پورې تړلی به راپورته کېږي، د ژوندانه پای دې په بدبختۍ کې مه اچوه او مېنه دې په زمکه کې له کېوتلو څخه وساته. نو له مهدي سره په بيعت کولو کې له چټکتيا څخه کار واخله، د هغه ځانگړتياوې او د هغه د راڅرگندېدونکې يادې ساته.

رسول الله صلی الله عليه وسلم وايي: «هغه پناه غوښتونکی چې په بيت الله کې پناه اخلي، هغه مهال د هغه د سرتېکولو لپاره يو لښکر لېږل کېږي، هر کله چې دغه لښکر هوارې زمکې ته رسېږي، زمکه هغوی ښکته لوري ته کشوي يانې تنباسي يې.»

[بخاري، مسلم او.... له ام سلمه او عايشې رضی الله عنهما څخه روايت کوي او دغه روايت له مسلم څخه راوړل شوی دی.] حضرت محمد صلی الله عليه وسلم وايي: «که چېرته مو هغه ومونده، له هغه سره بيعت وکړئ، که څه هم د واورې يا يخ پر مخ پر څلورې ولاړ شئ [اړیئ]، ځکه چې هغه د الله جل جلاله خليفه مهدي دی. [احمد

ارماکدون: درېمه نړيواله لیکه ۱۸۱

او حاکم هغه د شېخینو یانې ابو بکر صدیق او عمر فاروق رضی الله عنهم له لوري صحیح نیولی دي او د هغه راوي ثوبان دی. ذهبي هم له هغوی سره همغږی شوی دی او مصطفی عدوي په صحیح مسند کې هم هغه صحیح نیولی دی.^۱

درېمه یادونه: د دغه پر او حقیقت وپېژنئ او پر خپل رب مو تل باور لرئ

ګرانه لوستونکيه! د وروستۍ زمانې د پېښو څرنگوالی یاد کړه او ایمان او باور دې د الله جل جلاله په اړه ځواکمن کړه او اړیکه دې له لوی الله جل جلاله سره ټینګه وساته، ځکه چې پایلاتونه له هر چا سره ټکر کوونکي دي او سخته څپېره ورکوي او هغه کس له هغو څخه ژغورل کېږي چې تر پېښېدو او یا راتلو وړاندې یې د ژغورنې لاره زده کړې وي او د هر چا ایمان چې د رب پر لوري ځواکمن او باور یې سم او پر ځای وي، کامیابېږي.

نعیم بن حماد په خپل سند سره له ابو ثعلبه ځښني څخه روایت کوي: «زېږی تر لاسه کړئ، د هغې دنیا په اړه چې ستاسې ایمان خوري، هر څوک چې پر خپل رب باور ولري، د هغه پر لوري سپین او څرګند پایلات راځي او هر څوک چې د خپل رب په اړه شک ولري، د هغه پر لوري تور او تیاره پایلات راځي. وروسته رب ته مهمه نه ده چې ته په کومه دره کې هلاکېږي.»

څلورمه یادونه: که څواک دې درلوده په حجاز، شام، بیت المقدس یا د طور په غره کې پاتې شه

له جگړو څخه ژغورنځای د شام زمکه ده او له دجال څخه د ځانساننې ځای مکه مکرمه، مدینه منوره، شام او سمندرغاړې یا سواحل دي. نعیم بن حماد د «پایلاتونو» په برخه کې په خپل سند سره له ضمیره بن حبیب څخه روایت کوي چې ویل یې: «له پایلات څخه صلّم، د حجاز اهل او د سمندرغاړو اهل ژغورل کېږي.»

همدارنگه په خپل سند سره له کثیر بن مره څخه روایت کوي چې رسول اکرم صلی الله علیه وسلم ویل: «د دارالاسلام زړه شام دی» او په زیاته څېړنه کې یې د شام شاوخوا بنودل شوې ده چې: «له جگړو څخه د مسلمانانو د پناه یا ژغورنځای هغه ښار دی چې دمشق نومېږي.»

نعیم او نورو په خپل سند سره له رسول اکرم صلی الله علیه وسلم څخه روایت کوي چې حضرت محمد صلی الله علیه وسلم ویل: «دجال پرته له څلورو جوماتونو: مسجد حرام، مسجد مدینې، مسجد طور سینا او مسجد اقصی څخه هر ځای ته رسېږي.»

پېنځمه یادونه: که چېرته دې د روژې د میاشتې اسماني نښې، لکۍ لرونکې ستوری او وېروونکې غبر مو واورېد او

وليدل، د الله جل جلاله سپېڅلتيا بيان کړه او د خپلې
کورنۍ خوراک چمتو کړه

د مهدي تر راڅرگندېدو وړاندې د روژې په مياشت په اسمان کې
ځينې نښې راڅرگندېږي چې په شپږمه برخه کې د مهدي امين
محمد بن عبدالله تر سرليک لاندې بيان شوي.

له دغو نښو څخه ځينې يې سختې وپروونکې دي، لکه سخت
ټکانونه او لوړ غږونه چې د اوزون^۱ له برخې سره د اسماني کاڼو د
ټکر له امله رامنځته کېږي يا دغه چاره د خطرناکو اټومي چاودنو له
امله کېږي يا د ځينو نورو لاملونو له مخې دغه چاره ترسره کېږي.

البته دغه نښې او روایتونه موږ ته د هغې وېرې او رعب په اړه
زده کړه راکوي چې له اسمان څخه رانېستې کېږي. پر الله جل جلاله
سوگند چې د تندر غږ د انسان په زړه کې سخته وېره پيدا کوي، خو
د تندر غږ د روژې د مياشتې له هغه غږ سره هيڅ د پرتلنې وړ نه دی.
په هغه نښې کې چې په تېرو يادونو کې مې يادونه يې وکړه، راغلي
دي چې که چېرته مو هغه غږ واورېد، کورونو ته مو ننوځي، وروڼه
بند کړي، کړکۍ وتړي، په سجده پرېوځي او ووايي: «سبحان
القدوس، سبحان القدوس، ربنا القدوس».

۱- اوزون د فضا هغې برخې ته وايي چې د اوزون توند بوی لرونکي غازونه لري او
په همدغه برخه کې تندر او برېښنا هم رامنځته کېږي. (ژباړن)

هغه مهال باور تر لاسه کېږي چې پايلاتونه په عملي ډول پيل شوي وي او يواځې درې مياشتې د مهدي د راڅرگندېدو لپاره پاتې وي. نو د خپلو کورنيو لپاره د اوږدې مودې خوراک چمتو کړي چې بيا به د پايلاتونو او ستونزو په وخت کې د خوراک راټولولو ته اړتيا نه لري. نعيم بن حماد په خپل سند سره له کثير بن مره څخه روايت کوي چې ويل يې: «د روژې په مياشتې په اسمان کې د ستنې په بڼه يو څيز راڅرگندېږي، وروسته د خلکو په منځ کې شخړې رامنځته کېږي، که چېرته تاسې هغه مهال واوسئ، د خپلې کورنۍ لپاره مو د خپلې وسې په اندازه خوراک راټول کړئ.» او په خپل سند سره له خالد بن معدان څخه روايت کوي: «هر چا چې هغه وليدل، نو د خپلې کورنۍ لپاره دې د يوه کال خوراکي توکي چمتو کړي.»

شپږمه يادونه: له ډلو ډلگيو څخه ځان وساته

ابن حجر په فتح الباري کې له ابو سعيد خدري څخه د دغه حديث په څېړنه کې وايي: «نږدې ده چې د مسلمانانو بڼه او بهترين مال څلور بولي يا وزې واوسي چې هغه له ځانه سره ستونځونو [د غرو څوکو] او لېرې ځايونو ته يوسي، په خپل دين کې پاتې شي او له پايلاتونو څخه تېښته وکړي.»^۱

ليکل شوي دي چې پخوانيو خلکو په گوښه ناستي «رياضت» کې اختلاف کړی.... هغه په داسې اوتا کې ده چې په پايلات کې راگير نه شي، هر کله چې پايلات رامنځته شي، گوښه ناستی غوره والی مومي.

امام بخاري په خپل صحيح کتاب کې د حذيفه له اوږده حديث څخه روايت کوي چې ويل يې: «.... ومې ويل، که چېرې په هغه وخت کې زه واوسم؟ ويې ويل: [د مسلمانانو له ډلې او امام سره شه يانې د هغوی ملگرتيا وکړه.] ومې ويل: [که چېرې هغوی ډلې او امام ونلري؟] حضرت محمد صلى الله عليه وسلم وويل: [له هغو ډلو څخه ډډه وکړه، که څه هم د ونې ريښې وژويې، تر دې چې د مړينې اوتا ته ورسېږي او ته پر هماغه اوتا پاتې شي].»^۱

همدارنگه د ابو هريره له حديث څخه روايت کوي: «پايلاتونه به رامنځته شي، ناست کس به له ولاړ کس څخه غوره وي او ولاړ به له هغه څخه چې پر لاره روان وي، غوره به وي او هر کس چې پر لاره درومي، له هغه څخه چې تېزه منډه وهي، غوره به وي. هر څوک چې خپل ځان د هغه پر وړاندې لوړ وگڼي، پايلات به پر هغه واکمن شي، هر څوک چې پناه يا ژغورنځای بيا مومي، پناه دې په کې واخلي.»

دويم حديث د حذيفه رضی الله عنه روايت دی چې امام بخاري هغه د «اذا بقى فى حثالة من الناس» تر سرليک لاندې په يوه څپرکي

کې راوړې دی. ابن حجر ليکي چې دغه د سرليک يا څپرکي ژباړه يو حديث دی چې طبري هغه له ابو هريره رضی الله عنه څخه راټر لاسه کړی دی او ابن حبان هغه صحيح نيولی دی چې رسول اکرم صلی الله عليه وسلم ويل: «ای عبدالله بن عمرو! ستا اوتا به څنگه وي، هغه وخت چې د خلکو د وجودونو په پاتې شونو کې پاتې شئ چې امانتونه او ژمنې له منځه ولاړ شي يا ماتېږي» په داسې اوتا کې چې حضرت محمد صلی الله عليه وسلم د خپلو دوو لاسونو ګوتې په يو بل کې ننويستی. عبدالله بن عمرو وويل: «د هغه مهال په اړه راته څه وايي؟ حضرت محمد صلی الله عليه وسلم وويل: له خپلو ځانګړيو خلکو سره واوسه او عام خلک له ځانه لېرې کړه.»

دغه پېر چې موږ په کې ژوند کوو، همدغسې دی، ژمنې په کې ماتېږي، امانتونو کې خیانت کېږي او د انسانانو زړونه فاسد شوي دي، خو پرته له هغو کسانو څخه چې د لوی الله جل جلاله په رحمت کې ننوتلي دي.

اوومه يادونه: په پناه غوښتلو، تزکيې او دعا کولو کې تل ډوب اوسه

نعيم بن حماد په خپل سند سره له ابو هريره رضی الله عنه روايت کوي چې رسول اکرم صلی الله عليه وسلم ويل: «د پايلاتونو پر مهال نېکمرغه خلک هغه دي چې پټ وي او د زړه له تله په تزکيه کې

بوخت وي، که چېرته په خلکو کې راڅرگند شي، ونه پېژندل شي او که چېرته د هغوی له منځه پټ يا يې له پامه او نظره لېرې شي، څوک يې لټون نه کوي او په هغه پېر کې هر غوړ شلوونکی خبره کوونکی يا چټک سپور بدمرغه دی. د هغه پېر له شره نه ژغورل کېږي، مگر هر څوک چې په سپېڅلې دعا کې داسې ډوب وي لکه څوک چې په سمندر کې ډوب وي.»

[الفتن: ۷۲۸ شمېره حديث]

نو له همدې کبله د زړه پاکوالی او لکه له ریا، ځانغوښتنې، کبر، رخې او نورو ناروغيو څخه د سپېڅلتيا لپاره چې زړونه وژني، ځان ساتل په کار دي او د پايلاتونو په پېر کې زړه له ثباته وباسي. له لوی الله جل جلاله څخه د سلامتيا او ساتنې غوښتونکی يم.

خو د ځانغوښتنې مينه او لوړې څوکۍ او مقام ته رسېدل تر خپلې شا بدبختي او هلاکت لري. بله دا چې په سپېڅلې او ټينگاروونکې دعا کې چې له زړه څخه راوځي او په هغې کې ژبه له زړه سره همغږې وي، تل هڅه کوی، داسې لکه څوک چې په سمندر کې لوېدلی وي او دعا يې له زړه، عقله د هر وېښته له بېخه او بلکې له هر غړي يې راوځي. څنگه چې هغه داسې دعا نه کوي او هر خس و خاشاک ته لاس نه ورغځوي، په داسې اوتا کې چې د ډوبېدو پر لوزي درومي. پر الله جل جلاله سوگند چې د پايلاتونو په ورځو کې همدا گټوره دعا ده، نو له همدې مهاله يې اړينه وگنئ.

اتمه يادونه: د مسيحي دجال داستان ياد کړه چې په پايلات کې يې اخته نه شي او تل تسبيح، تحميد، تهليل او تکبير يادوه چې خوراک او څښاک ته اړ نه شي

په يوه روايت کې ابو امامه رضی الله عنه له حضرت محمد صلی الله عليه وسلم څخه نقل کوي او په هغه کې موږ ته دا زده کړه راکول کېږي چې څه ډول د دجال د راڅرگندېدو په ورځو کې له لوږې او تندې سره مخامختيا وکړو، وايي: «.... له حضرت محمد صلی الله عليه وسلم وپوښتل شول، هغه ورځ خلک څه ډول ژوند کوي؟ حضرت محمد صلی الله عليه وسلم وويل: تسبيح، تحميد او تکبير ورته د خوراک او څښاک غوندې په کار ورځي.»^۱

څه ارزښتمن حديث دی چې بايد خلک يې په دغو ورځو کې ياد کړي، ځکه چې د يوه عمل بنسټ او ستنه ده چې د دجال په ورځو کې له لوږې او تندې سره مخامختيا (مقاومت) ده، نو له همدې امله د الله جل جلاله يادښت او قرآن مجيد تلاوت مه هېرئ او شپې چې اوس په کې په ارامۍ سره ژوند کوئ، وينئ واوسئ، ځکه په سختۍ او ستونزمن وخت کې تاسې ته ګټه رسوي.

۱- صحيح، له ابو امامه رضی الله عنه څخه د ابن خزيمه او ابن ماجه روايت په الباني صحيح (۲۴۵۷)، شمېره کې ابن خزيمه وايي: «(له عبدالرحمان محاريبي مې واورېدل چې ويل يې: دغه روايت ډېر ښه دی چې زده کوونکي يې ياد کړي او کوچنيان يې په ښوونځيو او مدرسو کې ولولي او ياد کړي.)»

همدارنگه د دجال له پايلات څخه د ژغورنې لپاره يو لړ ارزښتمنې ويناوې شته چې د كهف د سورت يادول يا لږ تر لږه د هغه لومړني لس آيتونه يا وروستني لس آيتونه دي، كه چېرې د دجال د راڅرگندېدو پر مهال هغه ولولئ، تاسې ته هيڅ زيان نه رسېږي. كله چې هغه ووينې او د هغه لوري ته وگورئ، د هغه پر لور توکاړې تو کړئ (د دغو آيتونو په لوستلو سره)، ځکه هغه يو شيطان دی او پرې د كهف د سورت منځني يا وروستني آيتونه تلاوت کړئ، له ستونزې او زيانه به يې وژغورل شي.

۱۹۰ ارماكدون: در پيمه نريواله كره

پای

الحمد لله و كفى و سلام على عباده الذين اصطفى.

لكه څنگه چې مو د حمد او ستايلو پر غونډلې (جملې) پيل وكړ،
زموږ د كار پاى هم د الله جل جلاله پر حمد او ستاينې سره پاى
مومي. نو په پيل كې د الله جل جلاله ستاينه او په پاى كې د هغه
ستاينه سمه او پر ځاى چاره ده او د هغه پر لوري مخ گرځول دي.
او وروسته....

دلته قلم له ليكلو څخه عاجزېږي او ژبه له ويلو لوېږي. كتاب پاى ته
رسېږي او د الله سبحانه و تعالى ستاينه ده چې موږ ته لوى نعمتونه
او ارزښتمنې ډالۍ يې رابښلي دي، هماغه بريالۍ او بښونكۍ ذات
دى.

كه چېرته بيا هم څه له ويلو پاتې وي چې ويل شوي واى، موږ پر دې
منښته (اعتراف) كوو، ځكه نيمگړتياوې او ستونزې له انسان سره
ملې او ملگرې دي او يواځې الله جل جلاله بشپړ او پوره ذات دى.

نو كه چېرته لوستونكۍ په كتاب كې له كومې ستونزې او نيمگړتيا
سره مخ شي، پوه دې شي چې دا تېښته نه ده، بلكې هغه له ما او
شيطان څخه نيمگړتيا ده او كه چېرته يې وليدل چې گټه ورته
رسوي، آن پر يوه داسې حديث پوه شي چې وړاندې پرې نه پوهېده،
نو ما دې له دعا څخه نه هېروي. بنسايي همدغه دعا زما د
نيمگړتياوو او كمبوتياوو كفاره شي.

او يو تکي چې د يادونې وړ دی، دا دی چې ووايم: هغه قرينې او نښې چې «د اسلامي امت مام» او «رد السهام» په کتابونو کې زياتې شوي، پر هغه څه چې په دې کتاب کې مې وويل او هغه مسئلې موږ ته څرگندې دي چې د نړۍ د مام په وروستۍ برخې کې ژوند کوو، ما دې ته اړ کوي چې پر الله جل جلاله سوگند ياد کړم او د هيڅ استثناء منلو ته اړ نه شم چې موږ د وروستۍ زمانې د جگړو په ورونو کې ولاړ يو، بلکې د هغې لومړنۍ برخه په عملي ډول پيل شوې ده.

نو د اسلامي امت مام او هغه څه چې د هغه په محاسبه کې له نبوي حديث او د امت د لويو علماوو له ويناوو څخه په «رد السهام» کتاب کې مې يادونه کړې ده، د هغه څه په اثبات سره چې موږ يې لټون کوو او د ورځلوی کوچنی نښې چې د هغې پېښېدل مې په «القول المبين» کې څرگند کړي دي او د جگړو لومړنۍ نښې له پټ پايلات-د عراق جگړه له کوپټ سره- څخه او د کوپټ د پادشاه تېښته او له روم سره پناه اخيستنه او د جگړو په پيل کې د هغوی راوستل، وروسته د تورو توغونو راڅرگندېدل او د گود جنرال تر بولنې لاندې د لويديځ د توغونو راوتل او زموږ له وينا سره د اهل کتابو د وينا همغږي، دغه ټولې قرينې او شواهد موږ دې ته اړ کوي چې د مهدي راڅرگندېدل او څوک چې د ستمگر تر پاچاهۍ وروسته او په هغه پړاو کې چې موږ په کې ژوند کوو، پوه دې شي او

د هغه د راڅرگندېدو شونې احتمال د سر پر سترگو وويني او د
«آرماځدون» د جگړې لومړنۍ لمبې او وړانگې روښانې شوي دي
او زه يې په اير وکې سپرغۍ او د اور بڅرکي وينم.
له لوی الله جل جلاله څخه د ځان، ستاسې او ټولو مسلمانانو لپاره
په دنيا او آخرت کې د سلامتۍ او ژغورنې غوښتونکي يم.
و اخر دعوانا ان الحمد لله رب العالمين

«پای»

۲۵ تله ۱۳۸۷ لمريز کال

فيله مېنه، جلالکوټ

وېبپاڼه

ګڼه	ویي	مانا
(۱)	آتام	طعام، خوراک، کتغ
(۲)	آر	اصل، اصیل
(۳)	آه	شرط
(۴)	آشا	اژدها
(۵)	اپوته	سرچینه، برعکس
(۶)	اخځ	ماخذ، سرچینه
(۷)	الواک	نظر
(۸)	انده	نظریه، مفکوره
(۹)	اوتا	وضع، اوضاع، حال، حالت
(۱۰)	اوزار	وسیلې، وسایل، اسباب
(۱۱)	بېل	ضد
(۱۲)	برغېلی	برغولی، د دېګي سړپوښ
(۱۳)	برلاسي	بریا، بریالیتوب، کامیابي
(۱۴)	بریا	کامیابي، بریالیتوب
(۱۵)	بسنه	اکتفاء، کفایت

قرباني، سرور كول	بلهاري	(۱۶)
قصيده	بولله	(۱۷)
قوماندان، آمر، حكم كوونكي	بولندوي	(۱۸)
قومانده، امر، حكم	بولنه	(۱۹)
	(پ)	
ميراث، ارث، له مري پاتي شوني	پاتمري	(۲۰)
ناكامي، پاتيوالي	پاتبينه	(۲۱)
مسئليت	پازه	(۲۲)
ملتفت	پاملرونكي	(۲۳)
فتنه، شر، فساد	پايلات	(۲۴)
مقايسه	پرتلنه	(۲۵)
جاه، جلال، شان و شوكت، دبدبه	پرتم	(۲۶)
قهر، غوسه	پرغز	(۲۷)
مرحله	پراو	(۲۸)
مجسمه، كالبوت	پژي	(۲۹)
بهانه	پلمه	(۳۰)
تابعدار	پليونی	(۳۱)
كيمپ، دراغوندهدو خای	پنډغالی	(۳۲)
كاینات	پینی	(۳۳)
دوره، عصر	پیر	(۳۴)

(ت)	
تالاب، د اوبو ډنډ	(۳۵) تالو
نسبت، اړيکه، اړه	(۳۶) تراو
د اوبو بند چې د اوبو مخه اړوي	(۳۷) ترله
رپی، بیرغ، جنډه	(۳۸) توغ
نژاد	(۳۹) توکم
(ټ)	
موسم، فصل	(۴۰) ټاپی
عام قتل، کشتار عام	(۴۱) ټولوژنه
عمومي	(۴۲) ټولیز
عمومیت	(۴۳) ټولیزوالی
(ج)	
تاج	(۴۴) جوغه
(چ)	
خدمت	(۴۵) چوپړ
محور	(۴۶) چورلیخ
(خ)	
جانشین، نایب	(۴۷) خایناستی
(ځ)	
متخصص	(۴۸) ځانگوال

خپوتی	(۴۹)	خپونی، خادر، لویته
(خ)		
خپلخوښي	(۵۰)	رضاکار، داوطلب
خوایخی	(۵۱)	دسترخوان
(و)		
رسونه	(۵۲)	پیغام
رښته	(۵۳)	حق
(و)		
زیاره	(۵۴)	ښکښا، کنځا
(و)		
ژونکه	(۵۵)	هسته
(س)		
ستونځ	(۵۶)	قله، د غره څوکه یا سر
سرسام	(۵۷)	سربداله، نارامه، عصبي
سکالو	(۵۸)	موضوع
سوبتیا	(۵۹)	حاضري
سوگند	(۶۰)	اوپه، ږو، قسم
(ش)		
شوتتیا	(۶۱)	امکان، کېدون، احتمال

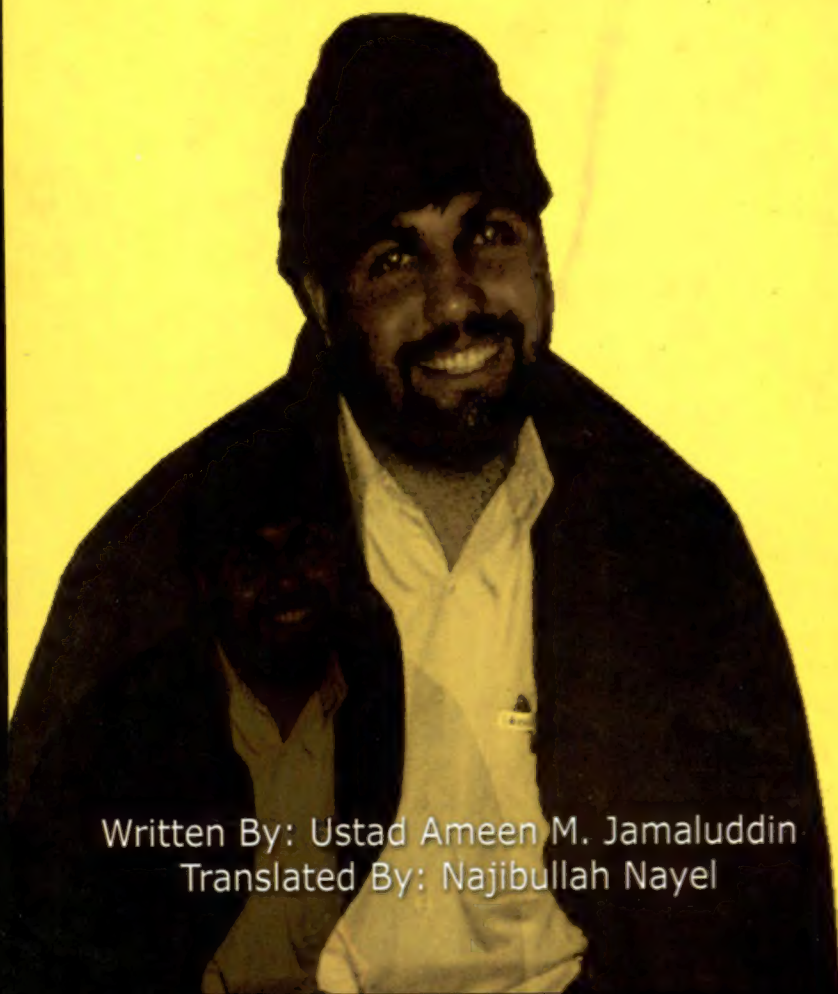
	(بن)	
شاوو	بناوی	(۶۲)
بندی، کپوتی، نبتی	بنکهل	(۶۳)
	(غ)	
د سترگو غالی یا خای	غاتکی	(۶۴)
کسات، بدل، انتقام	غچ	(۶۵)
چاغ، خورب	غوبنن	(۶۶)
جمله	غونډله	(۶۷)
	(ک)	
نوری، کپ	کپله	(۶۸)
کشش، زره رابنکوتیا، دلچسپی	کبنین	(۶۹)
	(ک)	
راتلونکی، راتلونکی، مستقبل	گاندہ	(۷۰)
تول، له خیرمی، له یوې مخې	گردسره	(۷۱)
عقیده، باور	گروهه	(۷۲)
عقیدتی، معتقد، پلیونی	گروهمن	(۷۳)
باز، شاهین، بنکاری مارغه	گوربت	(۷۴)
ریاضت، گوشه نشینی	گوبنه ناستی	(۷۵)
	(ل)	
مطالعه	لوستنه	(۷۶)

لولنگر (۷۷)	ستړی، لالهاند
(م)	
مام (۷۸)	منگ، عمر
مانو (۷۹)	کشتيوان
مخامختيا (۸۰)	مقابله، مقاومت، مبارزه
منځی (۸۱)	مرکز
منښته (۸۲)	پړيوه شي اعتراف کول، منل
مهالوېش (۸۳)	تقسيم اوقات
(ن)	
تیه (۸۴)	انکار، نه منل
تییالی (۸۵)	منکر، نه منونکی
نخچ (۸۶)	نقش، رول
نخچه (۸۷)	نقشه
نږه (۸۸)	خالص، سپېڅلی [له ګوتو څخه]
نښېر (۸۹)	آثر
نغوته (۹۰)	اشاره
تنگونه (۹۱)	چېلنج
ننویستنه (۹۲)	بدعت، نوی شی زیاتول
نوملړ (۹۳)	لېست

(و)	
فاصله، مسافه	واتن (۹۴)
پند، نصیحت	ورم (۹۵)
قیامت	ورخلوی (۹۶)
پیش بینی، پیشگویی	وراندوینه (۹۷)
چپ پیشگویی او پیش بینی وایی	وراندویونکی (۹۸)
لغت، کلمه	وی (۹۹)
سیند، قاموس، دکشتری	ویینبود (۱۰۰)
(ه)	
عین وخت	هممهال (۱۰۱)
(ی)	
حافظه	یادبنت (۱۰۲)
متحد، همغری، متفق	یولاسی (۱۰۳)
سفر	یون (۱۰۴)
حاصلخیزه، بنه حاصل ورکونکی	یپبروره (۱۰۵)
محصول، حاصل	یپبره (۱۰۶)

Armageddon

((The Third World War))

Written By: Ustad Ameen M. Jamaluddin
Translated By: Najibullah Nayel